

• Msc. Dresd.
Da. 56.

N. 545.

I
Opusculū sub nomine Zoroastri Magi
Altenū Prodi fccij Phil. Platon de
storij f

Rome 1739. J. Goethe

in der Abend-Sonne am Wasser läuft weg @

und ist jetzt überwältigt

gefallen

St. Peter am See.

1

Ωκελού λευκανοῦ, τέρι
τῆς τοῦ σαντος φύσεως.

Τάδε συμεύραψεν ὥκελος ὁ λευκανος τέρι
τῆς τοῦ σαντος φύσεως. Τὰ μὲν τεκμηρίων
σοφεσταράσσοντας τὴν φύσεως ἐκποιθῶν, Τα
δέ καὶ δόξη μεταλογου τὸ ἄκοσ αἴσο τῆς νο
νοσεωσ σοκαζόμενος, Δοκεῖ γαρ μοι τὸ πάν
αναλεθερον δύαι καὶ αἰγεννήτον, οὐτε γαρ μηκὺ⁶
καὶ εἶσαι, φραγ εἰκεονον, τὸν αὐτὸν εἶτι ήν, Στοσ
ούσι αναλεθερούτε καὶ αἰγεννήτον τὸ σάν. Τέ
γαρ φρεγόμενον τοσ αὐτὸν δοξάζει, οὐρανοτο αὐτὸν
ο φρασεψη καὶ διαλυθεῖν, εἰς οτου τε γεγονεν εκφο,
πρώτον τοῦ σαντος ἦ, φροσεψη τοι τοι φρασεψ
σεται, εκφνο εσχατον τοῦ σαν. οὐ εἶσαι, Τογεδε
πάν γνόμενον σιν πάσιν γίνεται. καὶ τα φρασεψ
μενον σιν πάσιν φρασεται, καὶ ταῦτας δε αἰδη
νοτον, αναρχον, καὶ αἰτελέτητον τὸ σάν, δημη
ούσι αλλωσ εχει, οὐτωσ. Πάντε τὸ γενε-
σεωσ αεχην φλιφωσ, καὶ διαλυσεωσ αφθλον κ
οινφονησαι, δυο εἰσιδέχεται μεταβολαισ, μίαν
μην. Τὸν αἴσο τοῦ μέσουν, εστι τὸ μέσον. καὶ
Τὸν αἴσο τοῦ χρέουν, εστι τὸ βελτιον. καλφ
δε τὸ μὲν αἴσοντερ αρέται μετατοίλαν, γενεσο.

Τόδε δο ὁ αἰφίκνηται, ἀλλιν, β' δε Τικ. κώδ
Τοῦ μέσουν εστὶ τὸ μέσον, καὶ Τίπο αὐτὸν τοῦ βελ
Τίουν εστὶ τὸ γένεον. Τόδε συμπερασμα τῆς με
Ταρολήσ Τούτησ, ὅνομαζεται φθορά καὶ διάλυσις.
εαν δὲν καὶ τὸ ὄλον καὶ τὸ σῶν γεννητῶν γένεον φε
αγτὸν γενόμενον αὖτο τοῦ μέσουν εστὶ τὸ μέσον
ΜΕΤΑΡΑΛΛΗ, καὶ αὖτο τὸ χρέον εστὶ τὸ βελτίον
ώστε καὶ αὐτὸν τὸ μέσον εστὶ τὸ μέσον μεταρ
αλλή, καὶ αὐτὸν τὸ βελτίον εστὶ τὸ χρέον. Γε
γόμενος ἀραι ὁ κορμός αὐτοῖς ελαύει καὶ αἰκίλω
καὶ σαλιν ληφεται φθίσιν καὶ τελατή. αἴσαισι γαρ
φύσιος οὐ εἶχουσα διέζοδον, ὅρουσ εἶχε Τερψ, καὶ
δύο διαδημάτα. Ὅροι μὲν δὲν δοτε Τερψ, γένεσις, αἴκ
μη, τελατή, ΔΙΑΔΗΜΑΤΑ δὲ τούτε αἴσο τῆς γε
νεσιος μέχει τῆς αἰκίνης, καὶ τὸ αὐτὸν τῆς αἰκ
ίνης μέχει τῆς τελατῆς. Τόδε γένεσις ὄλον καὶ
τὸ σῶν, στενὴν ἡμῖν εἴδιτον σαρεζεται Τεκμήρι
ον Τοιότον, στενὴ γενόμενον αὐτὸν φέρομεν, στε
μλίν εστὶ βελτίον καὶ τὸ χρέον μεταραλλου. στε
μέσου στενὴ μέσον γεγόμενον. οὐτίς φέρομεν στε
μλίνας κατὰ τούτο εἴσιτον. Τὰ σημεῖα ἐγ καὶ
Τεκμήριον Τούτου εναργεῖ, αἱ Τάξιοι, αἱ συμ
μετρίαι. σχηματισμοί. Θεοῦ. Διαδημάτος διαί
μεσος. Ταχυτήτεος σέρος ἄλληλα, καὶ βραδυτήτεος.
αριθμοί, διώσ, καὶ χρόνων σεργίσθον. σαντα ή

ΤΜ.

Τὰ τοιάντα μεταβολίσ καὶ μέσωσιν ἐπιδέχεται κα-
 τὰ τὰς τῆς γεννητῆς φυσεώς διεξόδου. Τιμὲν
 γὰρ ὀκρύς διὰ τὴν δινομίν. Τὰ μέσην καὶ βελτί-
 σιν παρέσταται, τῇδε φυῖσι διὸ τὴν οἰσθένταν.
 τὰ μέσην καὶ τὰ χρέωντα. ὁ δὲ γεόδοντας καὶ τὸ πᾶν
 οὐρανόν, τὸν σύμπαντα κόσμον. διάυλον πίγμα,
 καὶ τῆς προσογονίας ἔτυχε τάιτος, εἰκῇ ἀπάντη
 δην κοσμηθεῖσα. οὐδηματαὶ εἴσι τῆς τῶν ὅλων φύση-
 ως αὐτοτελεῖσ, καὶ τέλφου. Εἰκτὸς γάρ τὸ σάντος
 ἄδειν, φέτι τι ἔγι, καὶ σῶν τότων. Τὸ πᾶν, καὶ σῶν
 τούτων τὰ πάντα ἔχειν. Τὰ μὲν ὡσ μέρη, Τὰ δέ
 ὡς ἐπιγένηματα. Τὰ μὲν δὲ εἰπειρικόμενα Τὰ
 κόσμων, πρὸς τὸν κόσμον ἔχει συναρμογήν, οἱ
 δὲ κόσμος πρὸς τὰς ἄλλους ἔτερους. ἀλλοίτος πρὸς
 αὐτούς. Τὰ μὲν δὲ ἀλλα πάντα τὰς φύσιν, σὴκ
 αὐτοτελῆ ἔχοντα συνέπειν, ἀλλέσθητοι καὶ τὸ
 πρὸς τὰ εἰκτὸς εχόμενα συναρμογήν, γάρ
 μὲν πρὸς αὐτονόμους ὅφισ δὲ πρὸς τὸ φύσος.
 οἱ δὲ ἀλλα πιστήσει, πρὸς τὸ οἰκεῖον αἰσθητούς.
 Τὰ δὲ φυτὰ πρὸς τὸ φύεσθαι. ἥλιος δὲ καὶ σελή-
 νη, καὶ οἱ σταλάκητοι, οἱ δὲ ἀπλοίνεστοι, κατὰ μέ-
 γος μὲν τῆς κοινῆς διακοσμήσεως ἀντοῦ, πρό-
 ἄδειν ἔτερον, ἀλλοίτος πρὸς αὐτούς. Εἴ τι δέ
 καὶ στόφος ἀναργον εἴσαι διλεγόμενον, οὐτι ἀλη-
 φεσ εἴτι. Τότε γάρ πολὺ ἔτερον ἔτερον πρε-

5

μαντικὸν ὄν, αὐτὸς εἰς ἑαυτοῦ θεόμονεί τι, καὶ τὸ
μέλι γλυκαντικὸν γενομένου, αὐτὸς εἰς ἑαυτὸν γλυ-
κὺ ἔγει, καὶ αἱ αἴρχαι τὰ παρθένων τῶν αἴφανδρ
σημαντικὸν στοι, αὐτὰς εἰς ἑαυτῶν ἐμφονδοτε
καὶ γνωστικαὶ φοῖν. Στοσ οὖν καὶ τὸ τοῖς ἄλλοις
γινόμενον Τῇ αὐτοτελέσι, αὐτὸς εἰς ἑαυτὸν αὐτοτε-
λέσι, ἕτι. καὶ τὸ τοῖς ἄλλοις αἵτιον γινόμενον Τῇ
αριστοὶ καὶ διαμονής, αὐτὸς εἰς ἑαυτὸν σωζόμενον
ἔστι. καὶ διαμάντων, καὶ τὸ τοῖς ἄλλοις γινό-
μενον τῷ σωματικῷ, αὐτοῦ εἰς ἑαυτοῦ σωμα-
τικού μενοντοῦ ἔστιν. οὕτε κοσμος, αὐτοσ εἴτε τοῖς
ἄλλοις, καὶ τὰ φυαι καὶ τὰ σωζόμενα, καὶ τὰ αὐτο-
τελῆ φυαι, αὐτοσ εἰς ἑαυτὸν αἰδίοσ ἔστι καὶ αὐ-
τοτελέσι καὶ διαμάντων τὸν σώματα αἰωνα. καὶ δι-
αυτὸν Τῷτο τοῖς ἄλλοις παραστίοσ γιγνόμενοσ, τ
διαμονῆς τῷ ὅλῳ. ὅλως ἡ, φυαι διαλυεται Τὸ
σῶμα, οἵτοι φε τὸ οὐν. οἵ φε τὸ μὴ οὐ διαλυθῆσε
καὶ φε μὴ τὸ οὐν, αδινωτον, πρᾶγματα τὸ σῶμα
τὸσ φεορὰ, εἰν φε τὸ οὐν διαλυθεται. Τὸ γαρ
οὐν, οἵτοι τὸ σῶμα, οἵ μεροσ τὶ φε τὸ σῶματοσ. καὶ
μήτω σδε εἰσ τὸ μὴ οὐν, αμηχανου οἱ τὸ οὐν α
πολεμασ εἰκ τῶν οὐτων, οἱ φε τὸ μὴ οὐν ανα-
λυθῆναι, αἴφεμετον οἱ φε αἰναλεθερον τὸ σῶμα.
φε εἰς δοξάζοι τὸσ αὐτὸσ φεφεοσαι, οἵτοι ω
οἵτινοσ τῶν εἰς τὸ σῶματοσ φεφεντε δινασι

ομψων

ομενον, ή νέο τινος Τίου ἔκτος. στε ωστίνος
 το εὔροφεν ἔκτος ή το παντού τόπεν
 Τα γένη αλλα δάντα εν τῷ παντί, καὶ τὸ σῶν
 το πάντα ὁ κοσμος, στε αὐτὸν το εν αὐτῷ, δε
 ποτε γένη ταῦτα, μεγγονατε τε καὶ διωρικετεσα
 το παντος. Τότο μὲν τοις ἀλιθεος. Πρέπει γοτε τα
 αλλα δάντα, υπὸ τοῦ παντος, καὶ κατὰ τότο καὶ σῶ
 γεται καὶ σωματοδοτη, καὶ βίου ἔχει καὶ ψυχήν, φύει
 στε αἰσθότινος πάντα το εὔροφεν, στε αἰσθότινος πάντο
 τινος το εὔροφεν φερεισε, το πάντα, αἴφερετος καὶ αὐτό^ν
 λεψος ὁ κοσμος. Τότου μὲν το εὔροφεν γναι το πάντα.
 Ετιδέ καὶ οἱ διόλοις ή φύσιος θεωρημάτην, οὐσι
 εχεις αἷς το σφωτων καὶ τιμιωτάτων αἴφαιε, καὶ
 τὰ λόγου αἴσθομαρτυριμην το σωματεο, καὶ αἴσθοσαισ
 σα εἴσι το πάντα το θεοτον. καὶ διέζοδος εἰσιδεχομην
 τηο γένοισ συνδισεωσ. Τοι μὲν γένη σφωτα καὶ
 σμηνα κατὰ τὰ αὐτὰ καὶ σφωτακο κύκλου ἀμφρούτα
 διέζοδον την εφεζῆς καὶ σωματο, σμηνατας κατὰ τόπον
 αλλα τον κατα μεταρολην. Πέρηρη μὲν δέ σι σωματο
 κομητηδεος αἴσθοεννα. αἴρεις μέσος, μέσωρ δεγήν
 αἷς τηο δέ, ή αὐτη σεριόδος της μεταρολης, μέχε
 πυρος, οὐδεν μηδέποτε μεταρολην. Οιδέ καὶ
 ποι καὶ τη πλεῖστη Τίου γιροφυτων, αἷς περιμα
 των αἰνελανων Τίου πρόχειο της γενέσεωσ. Καρδοφεντ
 δέ καὶ τελεσφορησαντα, πάλιν εστι το επερρημα την

λυσιν σοισται. αὐτὸς τὰ μύτου, καὶ εἴδε τὸν
τὸ τὴν διέζοδον αἴσθοτελορύμην τῆς φύσεως.
ἴσιδε ἄνοι, καὶ τὰ λοιπά γάρ, μᾶλλον υπό-
βερνικότωσ. Του καθάλοσ ὁραὶ τῆς φύσεως αἱρε-
τροτιν. στήσειν εἰσαντικαρμήσις αὐτοῖς εἴδε τὸν α-
ἵλικιαν, στήσειν αὐτήσερισμοτοσ μεταβολῆς φε αἰλικοι
κατατεσερε εἴδε σορός, καὶ υδατος, καὶ γῆς, ἀλλι τον
διατεοσσίρων τετραμερῆ, κυκλου ἀνισαντα κα-
τε τοις μετεβολασ τῶν ἀλικιών. διαλυμέται καὶ
αἰθογίνεται, τάτου εἴρησημάτε τῷ τετράριῳ.
τάτο μὲν ὄλον, καὶ τὸ περιεχον μέντην εἴρηση καὶ
σαζεδαι. Ταῦτε εἴδε μέρος, καὶ εὐτιγινόμενα αὐτ
φερέσθαι, καὶ διαλυμέναι. Εἴτε δέ τὰ αἰνιηρά
καὶ αἰτελάτιτου καὶ τοῦ αχίματος, καὶ τῆς κινήσεως
καὶ τῆς χρόνου, καὶ τῆς σοίας, Τότε πιστοί,
διότι ἀγενήτος ὁ κοσμός καὶ αἰφελότος. ἡτε
εἴτε τὸ αχίματος ἴδεα, κυκλοσ, στότος δὲ αἰσαρά
ριτος ποιητοῖς ἰσος, καὶ ὄμοιος, διότερος αἰνιηρός
καὶ αἰτελάτητος. ἡτε τῆς κινήσεως κατέκυκλον.
μύτη δὲ αἰσαράτος, καὶ αἰδεζόδος. ὅτε χρόνος
ὁ αἰσφερός, στρώσεις κινητος, διὰ τὸ μῆτα αἰχνή
ἀλιφεναι. Τὸ κινουμένον, μήτε τελετὴν λίγεσσα
ἀγε μήν σοια ταῖν πραγμάτων, αἰγέκρατος καὶ
μεταβολίτος, διὸ τὸ μῆτα μέσο τὸ χρέοντος εἴσι

τὸ βέλτι

τὸ πελτίου· λιγέτε οὖσο τῆς πελτίου· εἰδὲ τὸ χρόνον
πεφυκέναι μεταβολλάν· ἐκ τυττων σὺν οὐδαίν
σαφῶσ σιστάται ὅτι ὁ κοσμός αἰγένυντος
κὶ αἴφαστος· Καὶ τερεῖ μὲν τοῦ ὄλπος καὶ
τερεῖ τὸ θαύμα, οὐδὲς δειπνώ.

Fείδει δὲ ἡντὸς παύλη τὸ μήντος γένεσας, διδεῖς
τια τὰς γενεσέως· κὶ γενεστε μεν, ὅταν μεταρο
ήν κὶ εκβαῖται τὸ ὑποκρύψιν, αἰτία δὲ γενεσώσ
ὅσου ιδιοτήτης τὸ ὑποκρύψιν, φανερόν ὅτι
τερεῖ μὲν τὴν αἰσθαντήν, τὴν γενεσέων, τὸ σαρποκή^{τη}
τὸ κινδύνον· **P**λερεῖ δὲ τὸ δεχόμενον τὴν γένεσαν
τότε πάσχει κὶ κινδανεῖ· μίδι μοιδαὶ οὐτοῦ
ριοργίσσοτε κὶ τερπνότε, τὸ τε αἰσθατέστερον μέδοστε
κοσμός καὶ το οἰκιντον· οὐδέποτε δὲ οὐδὲν άθανατόν
οἰκαστε καὶ γενεσέων, ὁ τερεῖ τὴν σελινίνην δύον·^{λι}
Το μήνον ἀναθένει οὐδὲν ιαύτης πάντα, κὶ τὸ ὑπόπται
γένεσαν μετέχει γένος, διδεῖ οὐδὲν.

Fτὸ μὲν γαρ ἔγινε ἡ αὐλῆς διαλαγή γεγονότων· Λοδὲ
γενεσίς αὔτοι γεγονότουν, ἡντὶ δὲ μέρη τὸ κοσμό^{τη}
φύσις τε κὶ γενεσίς σχέσοτε τὴν διάκασταν τρέψας
τάντα τὸ τρόπον· **P**λρωτού μεν τὸ πρόσοπον αἴφιν, ὥφει
ρόμπινον σώματα τοῖς φύσεστιν εὐχαριστούσι
τέτο διάν την πανδέχετε κὶ εκμαρτάνει οὐτῆς τῆς γέ^{τη}
νέσεως· στῶς εχον πρόσοπον τὰ εἰς οὐτῶν γινόμενα
οὐσιώδες πρόσοπον· κὶ φόρος, πρόσοπον στρίον καὶ σκό

Τος σχός φιδε. καὶ ὥλη σχός τεχνιτῶν. Τὸ τε ἕ-
νδρος αὐγίδου καὶ αποιοῦ, σχός τε τὸ γλυκὺ καὶ τὸ
πικρόν. καὶ τὸ ανάτολον δρύμοις καὶ τὸ οἰλιμυρόν
καὶ ὁ ἄης ἀδιατύσωτος πέδος φοφός, καὶ λεζίν καὶ
μελος, καὶ τὸ σκότος, αχρονον καὶ αἱμορφον πρὸς τε
τὸ λαιμόδου, καὶ ξυνθον, καὶ λακ. ληκτέον πέδος ανθε-
σιν τοποινικά, καὶ σχός κινεστλαστικά. Δια-
μή σν πάντα εἰς τὰ ταῦτα σχός τῆς γενέσεως. οποτελ
φι δὲ γενόμενα καὶ λαβότα φύσιν. Εὖ σν δητό
το περιόδου υπάρχει πέδος τὸ γένεσθαι γενεστιν.
διάτερον δὲ τὰς ἀνατολιτὰς, ίνα μεταρολοιδία
λοιποφόρες ἐστι τελεόντας. **Π**άντος καὶ διαφεύγει εἴσι
δεκομένης τῆς ὥλης. καὶ ίνα οἱ διωρίδες πάντι
παθόδες στοιχεῖα κατατελονται δὲ τέλος αὐτοῖς οἱ
ταῦν. μήτε κρατεύεται αὐτοὶ υπάντια. Τυρχα-
νουσι διαύλαι, τότε φυχέσιν καὶ βεγμον καὶ υγρούν
καὶ ξηρούν. **Τ**ρίτου δὲ αὐτοῖς στοιχεῖον οἱ διωρίδες
φοτινούται, σύντη γίνονται. Λογοι πασώματοι Τυρ-
χανοι τάτων, Ταῦν δέ τεστάρεσιν, Τόμην θερητού τῇ φυ-
χέσιν αἵλια καὶ ποιητικά. Τοδέ φυχέσιν καὶ υγρούν ως
ἥλιος καὶ παθητικά. **Π**ρωτότος δέ οὐκ τὸ παντάχες, κοινόν
τὰς υπόκρητας πάσους, ωστε περιστον τὸ διωρίδον σαβα-

αιοδην

αισθητον. οὐχι, δάτερον ἢ εὐαντίωσες οἵου
 τερμότητος καὶ φυχεότητος. καὶ υπερότητος καὶ ξηρότη-
 τος. Γρίτου ἡ σῆρις καὶ υδρος. καὶ άλις, καὶ γῆ. Τὰῦτα
 γὰρ μεταφράσσοντι δὲ ἄλλα. οὐδὲ εὐαντίωσες. διε-
 ταράλλσσον. δὲ ἄλλα διεῖ διαφοραις τὸ σωματ-
 δύο. οὔτερον δὲ τὸ σωματον, οὐδὲ τὸ γενομένων οὐτεστ.
 τερμὸν μὲν γὰρ καὶ φυχεόν καὶ υγρὸν, καὶ ξηρόν τὸ σωματον,
 τὸ δὲ ράσον καὶ κάρφον. καὶ πυκνόν. καὶ μακρόν, τὸ γενομένων οὐ-
 τάτον. Τυγχάνετο δὲ αἱ πάσαι. 15. τερμὸν φυχεόν,
 υγρὸν ξηρόν. ράσην κάρφον, οὐρῶν πυκνόν. λόσον Τραχύ-
 σχλιζόν μαλακόν, λεπτόν. πάχει. ὀψί. καὶ πλάγιον. Ταῦτα
 γνωστάκη καὶ κριτική παντα. αφί. διὸ καὶ τὸ σωματον οὐδὲ
 μαὶ οὐδὲ διαφοραις αὐτοι, διαφέρει αἰσθητον ἢ σώσις αφίσ-
 το μήδον τερμόν, καὶ τὸ ξηρόν, καὶ τὸ οἴγασιν, καὶ τὸ ὄψιν
 παρόστη. Τὸ δὲ φυχεόν, καὶ τὸ υγρόν καὶ τὸ πυκνόν καὶ τὸ
 μαρλόν, υδατός. Τὸ δὲ μαλακόν, καὶ τὸ λόσον καὶ τὸ κάρφον, καὶ
 τὸ λεπτόν, μέρος. Τὸ δὲ σχλιζόν, καὶ Τραχύ, καὶ ράσην, καὶ
 πάχει. γῆς. Ταῦτα δὲ τεστίρων, σῆρις μὲν ήγη, υπερό-
 ραῖ καὶ αἰρότητες, τοῦ εὐαντίων. Τὸ μήδον σύρη, εἴτιν υπερό-
 ρολὺν τερμότητος. ὅστερ ὁ κρυσταλλός. φυχεότητος.
 οὐ πατήσιτε καὶ ζέσις. υπερόρολη τίνος εἴτιν, οὐ μήδον
 παρότητος. οὐδὲ φυχεότητος. εἴτιν σύρ ὁ κρυσταλλός, εἰσὶ πᾶ-
 σις υγρός καὶ φυχεός. καὶ δέ σύρεις ζέσις ξηρός καὶ τερμό-
 σιος εἰσὶ εκ κρυσταλλου γίνεται. γάτε εἰκασίας. Τομέν σύρην καὶ
 ηγη, αἰρότητα. Τοδεινόντως καὶ άλις μεσότητες. μικτήν τὸ έχοντα Πλίνιον σω-

ΜΑΤΟΩΙΔΙΑΝ, οὐτε δέ οὐ τῶν μίκρων οἱ οὐτε γὰς διδέκει
τὸ εἰαντίον γὰρ. οὐτε δέ δύο ἕξ τὸ μεταξύ γάρ,
ἀντίθετοι οὐ ταῖς ἀντρόπησι μεσότητες. Οὐ μέν σὺ τοῦ
τερμού οὐ κυρίου. οὖτε αἷς θεόμος καὶ ψυχος δέδει
δικαίως ψυχού καὶ τυχού. οὐδὲ γάρ τυχος οὐ φύση. **Γ**λέγει
μέν σὺ τὴν πορείαν κοινού τοῦ τερμού, οὐδατίδε οὐ γάρ κοι-
νού τὸ τυχέον. οὐδιαδέ εἰκάστης πορεός μέν τὸ τερμόν.
γῆδε τὸ κυρίον, αἴροσθε τὸ ψυχόν, οὐδατος δέ τὸ τυχόν
κατὰ μέν σὺ τὰ κοινὰ διαμένεσται αἱ τοῖαι αὐτῶν κατὰ
δέ τὰ ιδιαί, μεταράπταστο. οὐδεὶς εἰαντίον καταλαβατή
στὸ μέν σὺ αὐτῷ αἴρει ψυχόν τὸ αὐτῷ τούτης φύσης, οὐδεὶς
αὐτῷ οὐδατι τυχέον. Τὸ αὐτῷ αἴρει τερμόν. οὐδεὶς αὐτῷ γάρ
φύσης τὸ αὐτῷ οὐδατι ψυχή. Καὶ αὐτάσαλιν οὐ μέν αὐτῷ
οὐδατι ψυχή, Τὸ αὐτῷ γάρ φύσης. οὐδεὶς αὐτῷ αἴρει τερμόν, Τὸ αὐ-
τῷ οὐδατι φύσης. οὐδεὶς αὐτῷ πορείας φύσης τὸ αὐτῷ αἴρει
ψυχή. Καὶ στῶσ αἱ μεταράπτασται γίνονται οὐ γενέσεις δέ αἱ
χιλιαὶ οὐδὲ αὐτάλιαν. **Π**οτὲ δέ οὐδοκήμενον σάμα καὶ
τὸ δεχόμενον Τὰς μεταράπτασταις τὸ εἰαντίον καὶ τὸ διωρισ-
θεώτον πορεός αἴρειν. Γίνονται οὐδὲ μεταράπτασται, οὐτοις εἰ-
γῆς δέ τοῦ, οὐδὲ πορεός αἴρει, οὐδὲ οὐδὲ αἴρεις δέ οὐδασσει
οὐδὲ οὐδατος δέ γάρ. **Κ**αὶ τρίτου οὐτε τὸ εἰαντίον
εἰαντίον φθαρεῖ, οὐδὲ καταλαρφεῖ οὐδὲ σωτείνεσται καὶ οὐ συ-
φύλον οὐ μέν σὺ γενέσεις αἰτούεται. οὐτε μία εἰαντίο-
της φθαρεῖ. οὐδὲ οὐ μέν πορείας θερμή οὐ φύσης. οὐδεὶς αἵς
τερμόστης ψυχός. κοινὸς ἀμφοτέροις αὐτοῖς. οὐ θερμόν-

ιδιον

ιδίου δέ περι μὲν τὸ ξηρόν, αἰεὶ δὲ τὸ υγρὸν. οὐτε
 ἐν οὐρανῷ αἴει υγρὸν ἐστικρατίον, τὸν οὐρανὸν περι
 ξηρόν, μεταράλλιον τὸ πῦρ δὲ αἴει πῦλον. ἐστι τομῆ
 ὑδωρ υγρὸν καὶ φυχή. ὁδέ αὐτός, υγρὸς καὶ θερμὸς
 κοινὸν ἀμφοτέρων αὐτῶν τὸ υγρόν. ιδίου δέ, τὸ
 μὲν υδατός, τὸ φυχέον. τὸ δέ αἴει τὸ θερμόν.
 οὐτε δέ οὐρανῷ υδατί φυχή ἐστικρατίον, τὸν οὐρανὸν
 αἴει θερμόν. γίνεται δὲ αἴεις δὲ υδωρ μεταρολή
 πάλιν ἡμέν γε, φυχέα καὶ ξηρόν, τὸ δέ υδωρ φυ
 χέον καὶ υγρόν. κοινὸν ἀμφοτέρων αὐτῶν, τὸ φυχέον.
 ιδίου δέ, τῆς μὲν τὸ ξηρόν, υδατός δὲ τὸ υγρόν. οὐτε δέ
 τὸν αὐτὸν γε ξηρόν ἐστικρατίον. τὸν οὐρανὸν υγρόν,
 γίνεται δὲ υδατός δὲ γῆν μεταρολή. Άσθος γῆς δὲ
 σινω κατὰ τὸ οὐρανόν. οὐδὲ κατέναλλαστον. οὐτε δέ
 ὅλη Κρήτη, νῆσος διωρίδες τὰς οὐρανίας φέν
 γεται μηδενός οὐτούς αὐτοῖς κοινόν. αὐτὴ δὲ τὸ μὲν πῦρ
 εἶπε θερμόν καὶ ξηρόν. τὸ δέ υδωρ, υγρόν καὶ φυχή. οὐταν
 τὸ οὐρανῷ υδατί υγρὸν ἀπικρατίον τὸν οὐρανὸν περι
 φένει θερμόν. τὸ δέ οὐρανῷ γε ξηρόν ἀπικρατίον. τὸν οὐρα
 νὸν αἱεῖς υγρόν, γίνεται δὲ αἴεις δὲ γῆν μεταρολή.
 οὐταν δέ τὸ μὲν αἴεις φένει τὸ υγρόν. τὸ δέ περι
 τὸ θερμόν, γενιθάσεται δὲ ἀμφοτέρων αὐτῶν πῦρ. κατὰ

λέσται γ'. Τῷ μὴ αἰενός, τὸ θεόν, τῷ δὲ πυρός τὸ
κινόν τὸ δέρε τοῦ εἴη, θεοῦ καὶ θεού. οὐανδε τῆς μὴ
γῆς φθαρῆ τὸ φυχόν. Τὸ δέ υδατος τὸ υγρὸν γε
νιθίσεται ὡς ἀμφοτέρων αὐτῶν, γῆ, καταλήσε
ται γὰρ τῆς μὴ γῆς, τὸ θεόν. τῷ δὲ υδατος, τὸ φυ
χόν, ἀδέργη εἴη φυχά καὶ θεοί. οὐαν δέ τοῦ
μὴ αἰενός φθαρῆ τὸ θεόν καὶ τῷ πυρός τὸ θεό
νον γενεσται σπερματος. Τὰ γὰρ ιαντινα καταλήσει
επάμφοτέρων. Τῷ μὴ αἰενός τὸ υγρόν, τῷ δὲ υ
γος τὸ θεόν. Τὸ δέ υγρὸν τῷ θεῷ ιαντίου. Καὶ οὐ
λιν, οὐαν μὴ τῆς γῆς φθαρῆ, τὸ φυχόν, καὶ τῷ
υδατος τὸ ὄμοιον, γέδε στως εἴη γενεσται. καὶ
λέσται γ' τῆς μὴ γῆς τὸ θεόν, τῷ δὲ υδατος, τὸ υγρόν
τὸ δὲ θεόν τῷ θεῷ ιαντίου. Καὶ σερι μὲν
γενεσεως Ταῦ θρώτων σωμάτων ποιεῖτε καὶ τὸν
υποκριμόν τον γίνεται, ικανᾶς ἀρνηται διὰ βραχίενον.
Ἐπεὶ δὲ οὐκελεθροσ καὶ ἀγέννητος ὁ κόσμος, καὶ
στε αἰχνίν γενεσεως ἀληφαν, στε τελετῶν πο
τε λίγηται, δρόκι τὸ ποιεῖν εἰς τέρπον τῶν γένε
σιν. καὶ τὸ γεννοῦν οὐ ξαῦθα σωνυσμάτων ἄλλιλοις
Τῷ μὴ ποιοῦν τῶν γενεσται τὸ υπερόνυμο σελίνη εἴη
ποιεῖν, οὐκέτι δέ μόλλον ὁ ἥλιος. καὶ ταῦτα τοῖς περού
οὖσσι καὶ τοῖς αἰφόδοσ μεταβάλλον τὸν αἰενόν σω
χεῖν, πρὸς λόγου φυχρυστε καὶ θερμαστίας. οὐ σω
πακολασθεῖ, καὶ τῶν μεταβάλλου, καὶ πάντα τοις ἐτοί γῆς.

6

ἀ δε' ἔχει τὴν λόγιστην γέωσίων τοῦ πόλεως. πόδες
 τῶν τοῦ οὐλίου φοράς εἰτιαὶ τὸν αὐτὴν τῆς γενέσεως
 ἥ. κατόλιθος δὲ ἡ τῆς πολιούχου διακοσμήσις. οἵστε διὰ
 ἣν αὐτῆν, Τὸ μὲν ποιόννυν, τὸ δέ ταῖς ψαύχον. Τόμην δὲ
 νωτέρῳ γεννιᾶν, τὸ υπερφάνη σεληνίνης ἐστί. Τὸ δέ τινα
 εἰστιν. Τὸ ὑποκατώ σεληνίνης. Τὸ δέ ὅμηροφοτέρῳ
 εἰστιν, Τῷ μὲν οἷς θεοῖς θεούς. Τῷ δέ οἷς μεταρόλι-
 λοντος γεννητοῖς, κοσμος ἐστίν. Αἶνον δέ
αἴρεις
 αἴρχει γενέσεως προστή, στρέμονεν ἐκ γῆς, δέ τι
 οὐλῶν γέμων, δέ τι φύτων. οὐλάριδη τῆς διακοσμήσε-
 χος πόλης, ἀνάγκη καὶ τὰ ἀνυπαιρούτα. τοῖς τὰ ινδια-
 κεικοσμημέναις, σωματώμαται. Πρώτου μὲν γένεται
 οὐλός τῆς κοσμήσης, ἀνάγκαιον καὶ τὰ μέρη αὐτῷ σωμα-
 πάρχειν. Λέγω δέ μέρη, γῆν, ψεύτον, τὸ μεταξύ τοι-
 των. ὁ δὲ μεταρότονος καὶ αἱρέσιον ὄνομα βέβηται. τοῖς αὖτις
 τότε μέρεσι σωματιδούτων, ἀνάγκη καὶ τοῖς εμ-
 περιεχόμενα σωματιδούτην αὐτοῖς. Τρίτην μὲν
πάντα
 οὐ. Τέταρτην. αὐλαῖς αἰερασσεις καὶ πλανητας, γῆ δέ. γεω-
 φυτοί. χρυσοί. αἴργον, μεταρότονος δέ καὶ αἱρέσιος. Γενά-
 ματα. αἴρησον. μεταρόλινον ἀπό τοῦ θερμότερον.
 μεταρόλινον ἀπό τοῦ φυχρότερον. σωματιδούτην γέρ-
 σνοσ σωματιδούτην προστέμνει τὸν αἴρησον, τοῖς σωματι-
 δούτην γέρσι. σωματιδούτην προστέμνει τὸν αἴρησον, τοῖς σωματι-
 δούτην γέρσι. σωματιδούτην προστέμνει τὸν αἴρησον

Αντο τὰ ἀντικείμενα πάντα γνωμένα γίνεσθαι.
Ἐποδὴ καθ' εἰκάστη αἰσθοτής ὑπερέχοντι γένος
ἐν τέτακτοι θεοῖς ἄλλων, οὐ μηδὲν οὐρανοῖς τοῖς φεύγειν
ινδεὶ γῆς οὐνος. ινδεὶ τῷ μεταφορώ τόπων δαιμονες
πάντες τὸ γένος τοῦ οὐρανού οἵδιον φύει. ἐπειδὴ δὲ
ληφθεῖς ὁ λόγος σύμπραξῃ, μηδὲν μόνον τὰ μέρη
ουσιωτάρχην τῷ κοσμῳ ἄλλας καὶ τὰ περιεχόμενά
τοῖς μέρεσι. φεύγονται δὲ καὶ μεταφορῶν βοσκοὶ γι-
νοῦσαι καὶ τὰ μέρη τῆς γῆς. ὅτε μὲν ἀναχυστον λα-
μβανοντος τῆς φαλάσσους ἔτερον μέρος. ὅτε δὲ καὶ άν-
της τῆς γῆς αργυρομήνης καὶ διδυμήνης ὑπὸ οὐρανού
των ἡ ὥδαις των κευριδίων ἀποφεύγομένων.

Πι αὐτελής δέ φεύγει τὴς περι τὴς γῆς διακοσ-
μίσεως, στη γερονεν. στε εἴησι τοτε. διὸ καὶ τοῖς
λεγοσι τὴν τῆς Ἑληνικῆς ἴσορι αρχήν, αἷς οὐαχ-
θεῖσι, τὴν αρχήν, προσεκτέον στως. τέχνης από-
τινος αρχῆς πρωτης, ἀλλὰ τῆς γενομένης μεταφο-
ρᾶς κατάτην. πολλάκις δὲ γένονται, καὶ εἴσαι, βαρ-
βαρος ἡ Ἑλλάς, τέχνης αὖτων μόνον γενομένη μετα-
φαστος ἀλλὰ καὶ ὑπάντης τῆς φύσεως τὸ μέζονος, διό
μόνος αὐτῆς γενομένης. ἀλλὰ κανονερας αἱδὲ καὶ προσ-
ηκτές αρχήν λαμβανόσται. **Π**ι ερι μὲν τὸ σὸλον
καὶ ταῦτα. εἴτε δέ καὶ γενέσεως καὶ φεύγοντας τῆς οὐρανού
γενομένης, στως εἶχε καὶ οὐδὲ τον αἰσαντα αἰωνα--
τῆς μηδὲν αἰφανῆτο φύσεως. τόπος, τῆς δὲ αἰφανεστος, καὶ τῆς μη-

αὐτὸν καθεργούμενον. Τὸν δὲ οὐρανοφέροντο, ἀκανθᾶς φύσιοι
μοι διὰ τότων. **¶** Πλέον δὲ τῆς ἐξ ὄλληλων αὐτῶν
γενέσεως, οὐδεποτε καὶ σκτικών ἔγαν νῦν ζόσονται
τελεῖμενα. νόμῳ τε καὶ θεοφροσύνῃς καὶ οστότητος μὴ
σωματικόν τάδε. καλῶς εὖδυ σίουμαι. πρεσβύτον
μὲν τότο διαλαρψν. ὅτι τόχη ιδούμης ἐνεκα προστεί
μεν, ἀλλα βεκτεν γενέσεως. καὶ τὸν αὐτὸν τοὺς δυ
νάμες πρὸ τοῦ οὐρανοῦ, τὸν οὐρανὸν τὸν πρὸ τοῦ θεοῦ
μίζεν υπὸ τοῦ τε τοῦ δεδομένας τοῖς αἰνοῖς, τοῦ
δεδομένης εἰκα δεδοθει συμβέβηται αἱλατής
αἱ τοι αἱ χρόνον διαμονής τῆς γένεσης. Γένεσην γαρ
αριτχανον εἰ τυπον φύται. τὰς βίχ κοινωνίας
Της τῆς γένεσης αἴτιαντο, φθεγγομένης ιατέκα
τον. ανεπλιγμένεν οὐθεος αἰκατάλιπτον
ποιήσας καὶ σωματικόν τούτον γενεστιν.

¶ Εν τῷ τῷτο πρεσβύτον δε τεορφή, ὅτι τοῦ
δοντος ἐνεκα εἶ μίζεν. εἴσπρατε καὶ τὸν αὐτὸν
ταῦτα σωματικά πρὸ τοῦ οὐρανοῦ, οὐδεοσ
υπάρχοντα τε καὶ πολεσ τὸ μεγιστον κορμό.
συμπλιγμένη οὐθεος τὸ αἰστονόμενον τούτον. εκεστον.
εαν μέλι μήτε γυγγενικός ἔγινε ληστακτησ
γίνεσθαι, μήτε πολίτης μητερίτης τῆς Θεού. οἱ γάρ
καταστὰ μηδὲν παραποτοίαν σωματόμενοι, αδι
κεσθαι τὰ τημεντατα τῆς κοινωνίης συγκρατεῖ
δε καὶ γεγίσθαι οἱ θοιτοι μεταύργεως τοῦ αἰκρονοῦ.

ετος

8
μοχθηροί οἱ γενόμενοι, καὶ πακοδάμοις ἔσονται.
καὶ βρελυροί, υπότε βεβν, οἱ δοκιμούσι οὐών
καὶ σίκων οἱ πολέμων. Ταῦτα δὲ εἰ τροφοδιαινούμενοι,
γένεται σύμποσις Τοῖς ἀλογοῖς γάρ οἱ προσέρχεσθαι,
Τοῖς αἰφροδιστοῖς. ἄλλοι οὖν ἀναγκαῖον καλὸν οὐ γε-
μίγονται πάντας αἰγαλοῖς καὶ καλὸν οὐνται νομίζονται
οἱ αγαθοί τὴν αἰγαλον. Τὸ μὲν μόνον πολυάνδρος τοῦ
οἰκουσ, καὶ τὸν πλέονα τῆς γῆς πόσον, ἡμερῶν τοῦ
καὶ βελτίστου πάντων γάρ οὐνται, οἵλλας καὶ τῷ με-
ρίστη πάντας αἰγαλοῖς. Διὰ τὸ ταῦτα τὸν αἰγαλον, καὶ
τὰς πολέμους αἰγαλοῖς οἰκισθεῖσι τοὺς ιδίους οἱ
καυς κατὰ τοὺς οἰκονομισθεῖς, καὶ τοὺς δέ φίλους
αὐτοῖς κατὰ τὰς πολιτεῖς, καὶ τὰς πολιτικὰς πράξεις
ὅτε μὲν μόνον πολυπληθία οὖσσιν, οἵλλοι καὶ
ἀνδρεῖς χοριγεννήται. οὕτε αἰμαρτάνθει πολλοί
μηδέποτε τοῦ μεγεθος τῆς τύχης, μηδὲ πρόσος οὐ-
συμφέροντας καὶ κοινῶς οινισάντες, τὰς γάμους
ἄλλα πρόσοτε τοῦ πλάτους, οὐ τὸν διπλοχλιά
γενναῖς απορλεπούστες. αὐτοὶ μέντοι τῷ νεανικοῦ
ώρεῖαν οινισμόντες, οινηρμόσαντο, οὐ τὸν
περιπλικεστέραν. αὐτοὶ δὲ ουμασθεῖστιν τοι-
χίν τοὺς ὄμοιοτάτους, τοῖς δοξον τὸ γένος, οὐ υπερ-
χειριστον τοιποτοι, αὐτοὶ ουρφόνιαν. οἱ αὐτοὶ ὄμοιο-
σσίντος διχοφοσίντος κατασκεψίσθοι. Πέρι
ηγεμονίας διαμαχομένοι πρόσος οἵλλοις. οὐ μηδὲ

9

υπερέχσα τολότιον καὶ γενή τῷ φίλοις, αὐτοῖς
προαιρέται τὸ ἀνδρὸς πάρετον τῆς φύσεως
νομον. ὅδετε διαμαχόμυνος Σικαῖος, καὶ γέδε
τερος, ἀλλὰ πρωτος θύμη Θέλων πίδιατος τῆς ἡ
γενοντι αφικεαθαι. ἀνδὲ γενομένων, ψημονος οἰκη
κακοδαιμονας, ἀλλὰ οἱ Ταῖς πόλεσσος συμβένει γενεσθ
μένη τῇ πόλεων οἱ σίκοι, εἰτε δὲ τὴν μεραρχην, ἡ τοῦ
ὅλη οἱ τὰντος σωτερεοτοι. **Γ**έκος δὲ ὁ πόλια Τα
μέρη τούχαντον οὐτα, καὶ τὸ ὄλον οἱ τὸ πᾶν τὸ
εἰς τοιχτῶν σωτερεμένου, Τοιχτον θύμη. καὶ εἰν Ταῖς
πρωταις δὲ οἱ πρωται οἰκοδομαὶ μεγαλοι σωτ
ερεστος προς τὸ καλαῖς τὸ ὄλον ἔργον πατελε
σθῆναι. οἷον ἀπὸ λόγου οἰκοδομή, θεμελίς καταρολή.
ἀπὸ δὲ ναυπηγεῖ τρόποις. **π**ατελελίς δὲ σωαρμογῆς καὶ
μελοθολίας. Ταῖς καὶ φωνᾶς ληψίς οὔτε δὲ τὸν καὶ
ἀπὸ παλιτεύσαντον προμηρύνει τε οἱ κακονομηρύνεις οἱ
καν κατασκοτεις καὶ σωαρμογῆ, μεγίστα συμβάλ
λεσθαι. **Π**ερὶ γενεσεως δὲ σκοτεμένους, Ταῖς
καὶ αριστίδης κατόλα μὲν διη φυλάττεσαι ξενί ποιη
τὸ οἰδομονον καὶ ἀτελες. οὔτε δὲ τὸν φυτῶν τὰ ἐ^{τελῆ}, οὔτε τῶν ζωῶν, οὐκαρπα γενεσθαι, ἀλλὰ δε
γενεσθαι τίναι χρονον προς τὰς καρπορούσις οπως
εἴρηται τὸ καὶ τελετημένων τῶν σωμάτων Ταὶ
σπερματα καὶ καρποὶ γενεσθαι. οὕτε δὲ τὰς παῖδες
καὶ τὰς παρθενες σὺν γυμναστοστει καὶ καρπερίαις

τοῖς προσήκοσας, Τρέφεται Τρόφιμος προσφέ-
γεσθαι τὴν σῆμον γοσαν. φιλοσοφία τε καὶ φύση
νι ἡ καρτερικαὶ βίω. Πλόκκα δὲ καὶ ανινούριον
τιθεται εἶται. οὐδὲ βέτιον οὐδὲ στρέματα. διὸ
καὶ σρός τῶν ταῦτα αἰφροδίσιον χρήσον. γάτως
ἀγεασθαι χρήσιν τοῦ σῶμα ὡς μηδὲ αἴρεται πρό-
του φίκοστον εἶται, τὴν τοιαύτην χρήσον. οὐλλὰ
καὶ χρηστήριον ασπανί χρήσθαι. εἶται δέ τότο
εἰσιν καλὸν καὶ τίμιον φραν νομίζει τὴν λεξίαν, καὶ
τὴν εὐκράτειαν. Δεδεῖ δὲ τοιαύτην τὰ τοιαύτα
τελευτῶν οὐτε ἐλληνικάς πολέεστ. Τὸ μήτε
μήτ, οὐγγινεσθαι μήτε θυγατεῖ. μητέρεια.
μήτε οὐ ιεροῖς, μήτε οὐ φυνεροῖς τόποις. καλὸν
γάρ εἶται καὶ πρόσφορον τὸ ὃς πλάστη πολὺ^ν
μάτα γίνεσθαι τῆς ἐνεργείας ταῦτα. Καθόλικα δὲ δῆ
περισσαρεῖται ταῖς τε παρεσταθεῖσι φύσοις γεννήσονται. καὶ τὰς
μεθύρειας γεννομένας. καταλίπωσαντεῖ ταῖς καὶ
φύσοις καὶ ψετὰ σωφροσύνης αὐτὶ τεκνοτοσίας φύ-
σοντεῖ καὶ νομίμω γεννομένην. Δεδεῖ πολλῶν περ
νοῖσιν ποιεῖσθαι τὰς τεκνοτοσίμοις, ταῖς εσορύ-
τεκνων. Πρώτη μὲν τὸν τὴν μεγίστη φύλακή πρόσ-
γεννηστον τὰς τεκνοτοσίδην πελομάνω, διάπτα φύση
νικὴν καὶ ὑπέρην, ὃς μὲν πεπληρώθησται χρήσθαι Τρόφιμος
αἰκαίρετο μήτε μέτη, μητέραλλη την ταραχήν, οὐδὲ ἀν-
χρεοντος αἱ τε προμάτων εὔρεται γίγνονται. μαλισταὶ

σοίτων προσοκόφικο φυλάττεσαι. Τὸ καθεστικό τῆς δι-
ανοίας τὰς μήδε γίγνεσθαι, ἐπειδὴ φάντων τὸν οὐρμ-
φανῶν οὐ ταρσοχωδῶν ἔχειν, μοχθηρὰ γίγνονται τὸν
ποτερούματον. μετὰ πάσους τὸν ποτερόν, οὐ προσοχῆς
δέ καταβάλλεσαι, ὡς τὰ γεννόμενα παλᾶς ἀνα-
τρέψει. Υδὲ τὸ δίκαιον, Τόσοῦτον φιλίσσων καὶ φίλο-
κινος, οὐ φιλορρήτας μετὰ πάσους ἐπιμελῆ φρον-
τίδα ποιεῖσθαι, Ταῦτα γίγνομένων δέ. Καὶ οὐδὲν δέ, οὐδὲ
δέ, οὐ πάσι διακρίνειν γίγνεσθαι τὰς μήδες οὐ τὰς
κοινωνίας, τοῦ μηδὲν ἐτύχε γίγνεσθαι Τοῖ γεννωμένων.
Τὰς δέ αὖστρι μηδένα ποιεῖσθαι λόγου τῶν ιδίων ἐγγόνων
οὐλλὰ καὶ γεννῶν ως ἐτύχε, οὐ γεννωμένων οὐλιγωρῶν
τῆς τροφῆς οὐ τῆς σαΐδης. Ταῦτα ἀμελέτηνα πά-
σις κακοῖς, οὐ φαυλότητος, παραρρίᾳ γίγνεται. βα-
ρυματῶν καὶ ἀγενῆς ἀποτελοῦντα τὰ γεννωμένων;

Τέλος

γίγνεται κατεί-
σατα, οὐ τεννιδ-
μενα

Πρόκλος διδόχος λυτίς Σταύρωσις φυσική.

Σωεινή γέ, καὶ τὰ περατά ἐν

Αποτομένα γέ, καὶ τὰ περατά αἷμα

ἔφερε γέ, καὶ μηδὲν μεταξὺ ὄμογενος

Μυρμός γέ χρόνος κινήσεως, οἱ μῆτε πλάγιων, μή
τε ἐλαῖτλον τῆς κινήσεως

Πρόμος ἐγένετο τόσος, οἱ μῆτε πλάγιων, μῆτε ἐλαῖτλον
περιεχομένος σοδομοτος.

Ιηρευτὴν γέ, τὸ σερφτερὸν καὶ ὑπερον. ἐν τῷ οὐρανῷ τούτῳ
οὐ. καὶ αὐτὸν καὶ τὰ μέρη.

Ια. Διο αἰμερῆ γέ καὶ αἴτη αλλιών, τὰ γὰρ περιεπίπεδα
τῆς, γέ καὶ αἴρει τὸν αἰμερῆ.

Ιβ. Διο αἰμερῆ, σωμαχέος γέδεν ποιήσει, πάντα γέ σωμαχῆ
πατέται πρότερον.

Ιγ. Ταῦτα γέ σωμαχέος αἰμερῶν τὸ μεταξύ, σωμαχέος, γέ τοι αἴτη

Ιδ. Διο αἰμερῆ ἔφερε γέ αλλιών γέ καὶ ἐγένετο. δύο γέ αἴματα.

Ιε. Πάντα σωμαχέος διαμρεπτον ἐγένετο, δια τοι διαμρεπτα. εὖ αἴμη
γέ τὸ σωμαχέον, γλὰ γέ τὸ σωμαχέον.

Ιη. Εἰν γέ τι μέγεθος, εὖ αἴμερῆ, εἶται, καὶ γέ τοι κινήσεις εὖ
τῆς εὖ αἰμερῶν. αἴτη μερισμον, τὸ το. οἱ μηδεὶς αἴτη το. το.
α. αρι μερισμον.

Ιη. Εἰν γέ τοι κινήσεις εὖ αἴμερῆ, καὶ οἱ τῆς κινήσεως χρόνος.
Ταῦτα συνιστάχεις κινημάτων, τὸ θάττον ἐν ταῖς ισωτέρον
μέσον κινεῖ κινεῖται

Ιθ. Εἰν γέ κινημάτων συνιστάχεις λιφτίσον τίτλος χρόνος

αλόγων μην τῷ βραδύ. Εἰσῆλον ἐπὶ Τήτατίους, καὶ οὐδὲ
 μὲν Σάτιοι μηδένα κινδυνοῦνται, Τὸ δὲ βραδύτερον, εἰδόσιον.
 Ταῦτα αναστάχεις κινητοῦ, Τὸ Σάτιον εἰδόσιον τὸ χρόνῳ διδόσον.
 Πλάτωνος ἡ πάθησις διαμερίζεται, καὶ τῶν μετεπονθών, τοῖς κίνησις.
 Εἰ διεργαστηριών χρόνῳ, Τὸ ἀπόδημον κινηθεῖ τόκεστρον
 σεργαζόντος τὸ οὐλον μετεπονθώσις τὸ εἴσιτον μέγας. Καὶ τὸ οὐλον
 τοῖς τῷ οὐλῷ κινησεσσι, πρὸς τὸ χρόνον Τὸ μέρος, οὐ τοῖς ισοτάχεις.
 Γιαπεργαστριμένον μέτεπονθός, γάδεν κινηθεῖται εἰν απόδημῳ χρόνῳ.
 Δοθεῖτος οὐ μιολίσσων λόγῳ Τήτατίους πρὸς τὸ βραδύ
 τερον, διέξουστος οὐτοις γραμμαῖς τόκεστρον.
 Τὸ μὲν Ταῦτον γένεται παρελθόντι καὶ μελλοντι, γάρ εφεζεῖ.
 Τὸ νῦν ἀμερός γένεται. οὐδὲ τέ.
 Γιαῦτα τὸ κινητόν, οὐ χρόνῳ κινθεῖ. τόκεστρον νῦν, Σάτιον
 μην γένεται παρελθόντι κινηθεῖται, διασεργαθεῖται εἰν τῷ νῦν,
 πιᾶν τὸ ιθεμένον εἰν χρόνῳ ιθεμένον. οὐδὲ τέ.
 Γιαῦτα τὸ κινητόν μερίσονται. οὐδὲ πρ. οὐδὲ αμφοτέροις.
 Εἴ τοι κινησεσσι, οὐδειασσοις, Τὰ μέρη μετεπονθώσις τοις
 καὶ οὐδὲ τῷ οὐλῷ κινησούσαι
 Γιαῦτα τὸ μεταρεβλικόν οὐτε πρωτή μεταρεβλική
 οὐ τά τοις γένεται μεταρεβλική. γάρ ενδεχεῖται
 Γιαῦτα τὸ μεταρεβλικόν γένεται μεταρεβλικέν
 πρωτή
 Ουδεμία μεταρολή μερίζει εἴκα μεταρολής. γάρ
 γάμερός, εἴσαι μην εχόμενον, γάρ τε διαμερίζεται. γάρ μηδὲ πρωτή

κδ.

Ἐστιν οὐ κατ' τὴν ποσὶν ἡ μεταρολί. Τὸν ὥραντι εἰπαντὸς
λαβεῖν γένεται. ὁμοίως καὶ τοῦτο.

κε

Ἐστιν ἵστινοσῶν μεταρολίς ὁ σράτος χρόνος λιθόδιον
ἢ στρωθῆν μορίῳ Τὸν χρόνον καὶ Τὸν μεταρολίς μορίον | οὐτων
οὐ εἶστιν

κγ

Πάντα τὸν κινδύνου, κεκίνητον πρότερον. Τὸν δὲ τὸν χρόνον
νοσούσις, τὸν νῦν γένεται, οὐδὲ τὸν πατέρα κεκίνητον μή διωνται.
οὐδὲ αὖται πρότερον τὸν κινδύνον, τὸν κεκίνητον πατέρα.

κζ.

Πάντα τὸν κεκίνητον εἰκινθτό πρότερον. Καὶ εἴχεται ὄμερος
ἄμερος, εἴσαι μὲν μεταβολὴ χρόνος, ἢν χρόνων εἰ μεταβολὴ^{μεταβολὴ}, ἀλλὰ τῶν χρόνος διαιρέστος εὐτελεία
πατέρων μεταβολὴ, οὐδὲν τὸν εἰκινθτόν πάμποι, διότι οὐδέποτε.

κη

Ἐστιν τὸν κινδύνου οὐδέποτε. Καὶ διότι τὸ πεντερευομένον
μετεφερονται εἰ πεντερευομένων χρόνοις. ὁμοίως διατετραφερονται.

κθ

Ἐστιν οὐ τὸν κινδύνου οὐδέποτε, Καὶ διότι τὸ οὐδέποτε γίγνετον
μετεφερονται εἰ πεντερευομένων χρόνοις, οὐδὲ τάττονται
φανερός οὐτι κινδύνος οὐδέποτε γένεται. οὐδὲ τὸν πολλά
κι γένεσθαι θέλει οὐτίν, οὐτοι τὸ οὐδέποτε διὰ τὸ πεντερευομένον,
οὐτὸν οὐδέποτε διὰ τὸ οὐδέποτε πολλά γένεσθαι.

κχ

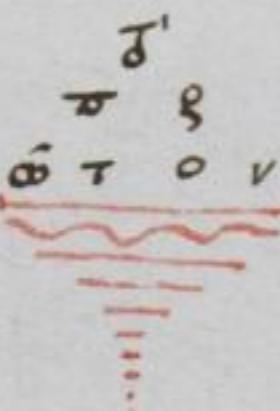
Πάντα τὸν πατέρα τοσον κινδύνον οὐλον εἰ τὸν νῦν τὸν κατάποτον
πρότερον. Καὶ διότι οὐχ χρόνος, οὐδὲ πεντερευομένος.

κα.

Ἐστιν τι ὄμερος εἰ ποσῶς, αἰκίνητον γένεσθαι.

Πρᾶγμα μὲν κινδύνου εἰ χρόνος κινθται, οὐ οὐλον εἰ τὸν
πρότερον εἰ τοσον κινδύνον εἰ τοσον πεντερευομένος.

Τῶν δὲ πεντερευομένων

Tόσοι τῷ ἀπτέρῳ.

Πάντα σῶμα φυσικὸν, κίνητον γέ κατὰ τόπουν
Πάσα κίνητος τοπικὴ ἡ κύκλων γέ ~~ἀπάρδε~~
ἡ μικτὴ ἐκ τύπων.

Πάντα σῶμα φυσικὸν ἀπλόν γέ ἡ σύνθετον.

Πάσα κίνητος ἀπλῆ, ἀπλῆ σωματός εἴτι.

Πάντα σῶμα ἀπλόν μίαν καὶ φυσικήν κίνητον.

Λόγον ἔχει τοξός ἀπλήτη τῷ Τάχῃ λέγεται, ὥν
Τὰ διατίματα ἔχει διών ταῖς κινήτριαι κινεῖται.

Βαρύς γέ τὸ ἄπλοτο μέσον κινήτρον

Κούφον γέ τὸ ἀπλότη μίσθιον κινήματον

Κύκλων κινήσει λέγεται, τὸ ἀπλότη ἀπλότη
τὸ αὐτό φερόμενον σωματικόν.

Εναντίαι κινήσεις φοίν, αἱ ἀπλοταῖς ἐναντίοις
ἢ ταῖς ἐναντίαις, ἢ εἰνὶ εναντίον

Χρόνος γέ ἀριθμὸς κινήσεως ἔργων φραγμῆς

Μία κίνητος γέ ἡ κατόδος αἰδίαφορος, καὶ ἀνα
ὔποκαμψη καὶ σωματικόν τοντομένη.

Tαῖς κύκλοις κινήτρην κατὰ φυσικὸν ἀπλόν γέ

Πάσα δ' ἀπλῆ κίνητος, ἀπλῆ σωματος

ἡ κύκλων κινήματα κατὰ φυσικὸν τύπον
ἔστιντε κινήματος, τύποις ἐκ τύπων
σωματος ταῖς αὐταῖς γέ. Πάντα ἀπλόν μίαν καὶ

τὰ κυκλωπίνα τῇ φύσει. γέτε προβοτίος γέτε κυ-
φότιος μετέχει, τὸν τὸν πεπονὸν ἡ αἴρεσσα τὴν μέσην κινήσει.
Τὸν κυκλωπίναν γένεται. γέδειν γένεται εὐαντίον. όποιος, καὶ οὐντα, μία
μία, καὶ οὐντα, ὃς τοῦ ἀναντίου τούτου, γέδειν γένεται.

τὰ κυκλωπίνα κατὰ φύσει, γέτε γένεσι, γέτε φύσει
ἀποβεγχεται, εἰς ἀναντίον γένεται, καὶ τὸ εὐαντίον φθεγχεται, ἀλλὰ
λὰ μὲν τοδειν οὐντα γένεται. γέτε εὐαντίον, καὶ τὸ εὐαντίον,
Πάντα τὸ κυκλωπίναν γένεται, πεπερασμένον,

τὸν αἰσθήσαν κατὰ μεγεθος σφραγίδων, οἱ διωρίμοις αἴσθησοι,
ίδειν. τὸν αἴσθησαν καὶ πεπερασμένον, οἱ διωρίμοις, οὐδενός τοι
τῷ πεπερασμένῳ καὶ τὸν μεγεθος σφραγίδων, γέτε δοὺν οἱ διωρί-
μοις αἴσθησοι. Τέλος τὸν αἴσθησαν πεπερασμένον, καὶ αἴσθησαν
τῶν ανισταχας κυκλωπίνων οἱ διωρίμοις αἴσθησον τοῖς λεπ-
τοῖς κινήσει

Αἴσθησος βαρύτης ἡ κυφότης γένεται, λόγον γέχοι μὲν
οὐντεπερασμένον πέρος πεπερασμένον, οὐτε εἰς αἴσθησαν
Οὐδενὸν αἴσθησαν τὸ πεπερασμένον διωρίμοις παίσαν, εἰσιν
γένεται τὸ μῆλον καὶ τὸ εἴλατον κινήσει, οὐδὲν διωρίμοις τῷ πε-
περασμένῳ καὶ αἴσθησον, οὐτε εἰς αἴσθησαν
Οὐδενὸν πεπερασμένον τὸ πεπερασμένον διωρίμοις παίσαν
εἰσιν γένεται τὸ μῆλον καὶ αἴσθησος διωρίμοις καὶ οὐτε πεπερασμένοι.
Οὐδενὸν αἴσθησαν τὸ πεπερασμένον διωρίμοις παίσαν, τὸ μῆλον
μέρος καὶ τὸ σῶμα τοῦτο αὐτῷ γένεται.

18

Tοὶ ἀπλά σαματαὶ πεσεράσαι καὶ φέροι, Τοὺς
τὸν αἰσλήν (φέρει), οἴωλην κίνησον κινθται, οὐκ
λό, μία καὶ φύσιν, καὶ φέροι εἰ . νὴ μηδέποτε, αὐτὸς
μετα, καὶ εἰσὶ τοῦ μέσου,

19

οὐδὲν φέρει μηδέποτε. οὐδέποτε γέ, τεθάψατο κίνησον
οἱ χρόνοι συνεχής γέ, αἰδίοσ, φέρονται αρχήν. οἱ φέρονται
νόοι, διαιρετός, τέτε αρχήν φέρονται, περιστατούσαι αλλα
χρόνοι. Τὸν τοῦ αρχῆν νὴ τέλος εἴη.

20

Ητε κινέλω κίνησος αἰδίοσ εἴη. Τὸν τοῦ Ταντοῦ οὐτε ταῦ
παρελθόντι τοῖς ταῖς μελλοντὶ

21

Τὸν κινγμένον αἰδίονται κίνησον, αἰδίον εἴην,

22

Τῶν κινγντών τοῖς κινγμένων, οὐγέται Τὸν ακίνητον.

Ἐγένετο αὐτός.

23

Γιαῦ τὸ κινγμένον πεσεράσαι κινθται, Τὸ κινγνόν γέ,
φύσις, οὐδὲν φύσιον, πάσαι τοῖς παρελθόνται φύσιν κίνησος βί^{βι}
αίος γέ.

24

Τὸ πρώτον κινοῦν Τὸν κινέλω κίνησον, αἴρεσθαι εἴη.

Ταῦτα τοῖς κινγντών παῖται οὐγέται τὸ ακίνητον τοῖς
αἰδίον κίνησον καὶ διαδίκτην τοῦτο τὸ κινθταῖ
παρελθόνται, οὐδὲ τοεσεράσμεναι διαδίκτης, νὴ Ταῦτα οὐε
δημητρίους πεσεράσμεναι, οὐδὲ τοῖς διαδίκτησ
οὐερερέμηται οὔτε τοῖς αὐτοῖς αὐτόφεροι, τοῖς διαδίκτησ
Τοῦτο τοργάτον κινοῦν, οὐδὲν σάμαι, οὐδὲν μεταποίησον. αλλα
φέρει, φέρεσθαι φέρει, οὐδὲν φέρει, Τοῦτο γένεται, νὴ διν
γίκοιν ιδιωτικόν κινθται Τὸ πεσεράσμενον, οὐδὲν διερεται, πε

περισσέων δέ οὐ μάρτυρος γίγνεται ἀλλα τότε
τοι περισσέων καὶ μέγεθος αἱ δυνάμεις περισσα
σηνεῖαι. ὡς τῦτὸ δέδεκται, δικαὶος εἴτε τὸ σῆμα
τοι κινοῦν θύμοντα κίνησι, στομάτου δὲ εἴτε καὶ
ἀρρενώπορος.

Τέλος.

~~Γένεσις~~

ο πόνος

ms. 19^b

ορια μήν δι, δικαιολογησόμεν τὸν αἰγαίον οιν-
όρεων γενομένων, παρασταθείσιν, οἱ δέροι. τέλος
φύαι. σύμπαιοις την καρδιάτωτε, καὶ μακαριώτερον
ἢ καταντηθεώσαν φύσιν. δικαιοίης οὐκόν, Τούτοις
γανδήσεται σφετέρων περισσοτέρων φύνοντι.
κακοῦ μὴν τοδοτωσούν δεῖνος. Τελεσθείσιν α-
ποιῶντας αὐτούς οὐτανταν δεξιάν, φραγμήσιν
απεταχθέσθαις απαριτρεσθαι. τὸ εἶρη βιάτιστον,
καὶ τὸ ενότερον εκαργοῖς απονημέντος. Εἶναι δέ
αὐτοὺς πλάστομεν, τὰς αὐτούς δὲ τεστιτι. Άλλα
δια μέρισον μήν, τῷ εργαζεται εὐαγγελιαν, τὸ πατο-
λειαδία. Τελετεῖ αὖτων τῆτελεσία καὶ φύσι
αιμηράντο εστιν διαφέροντα. Αὐτούς μήν διεινυτον.

τοντις. q.?

Τελευταίοις γραμμαῖς τὸν πόλεμον τελειώσει τὸν θεόν
πολέμου μετίσχειν αὐτούς σοζεῖν.

Τοῦτον δὲ καὶ τὸν αὐτόνος ἀναμέγε τὸν θεόν εἰς τοὺς
γάρδας. Κατὰ τὸ βίον τὸν αὐτούρον σάσσα ἀνάτην. οὐ πέ
λοι μὴ τοῦτο ἀσφαλές. Τούτον ἀγνοεῖς αὐτόνος τὸν βίον.
Καὶ τὸν κοινὸν Ιηττὸν εἰς τὸν ταύτων αυτοῖς αὐτοῖς φέρεται.
Ἄλλοι τούτους λέπαινον μὲν διαμαρτυροῦσθαι. μὲν δικαίου
αὐτούς τοῦτον τοῦτον αὐτοῖς φέρεται. Άλλα τροποποιήσασθαι
αὐτούς. Τροπέρον ἵκανον τῆς πολέμου ἀγάπης οὗτος βίος. εἰς αὐ
τὸν τὸν λέπαινον εἴσενειν εἰλικρίων. Στοτὸν αὐτοῖς
φέρεται. Τροπέρον δέ τι τροπέρον σκεπτέον αὐτούς.
Τις δέ τις αὐτούς. εἰς τοῦτον τοῦτον αὐτοῖς τοῦτον αὐτοῖς
μηδέ τις. μὲν δέ τοῦτο τροπέρον περιβαλλόντον. Στοτὸν
τροπέρον. Εἶπεν γενοίτο αὐτούς. οἷον τοῦτον μετέβη
τοῦτον τοῦτον. Στοτὸν τοῦτον τοῦτον φύσιν εἰς διάνε
μονα τούχοις. Στοτὸν τοῦτον τοῦτον φύσιν εἰς τοῦτον
τοῦτον εἰς διάνεμον τοῦτον. οὐτιστέον εἰς αὐτούς
αμύγανον. μὲν δέ τροποποιήσαντες τὸν διεγνωκόν
οὐδεὶς προτείχει. Εἴτε τοῦτον τοῦτον φύσιν. Τις
προσβύτατη τῶν οὐτούς. Τινες δέ εἰστεγαντες εἰς τοῦτον
φύσιν. Τινες δέ εἰσχατοι εἰς τοῦτον διάνεμον εἰκαστούν.
Τοῦτον τοῦτον διεγνωκόν τροπέρον. εἰς τὸν αὐτόν. αὐτὸν εἰς αὐτὸν
τοῦτον τοῦτον. οὐδέ τοῦτον εἰς τοῦτον φύσιν. Τιοτούτον τοῦτον
οὐτούς τοῦτον τοῦτον φύσιν εἰσεκοινωνεῖ. εἰκαστούν οὐτεσκεπτεῖ.
οὗτος δέ εἰς τὸν διάνεμον εἰλικρίων τοῦτον εἰπετεῖτε τοῦτον μεταβα
νοῦσθαι.

Τοῖς τεῦτεν ἡδι, μὴ οὐτος δῆλον αὐτῶντα βιοτέσην. Οτι
τοῖς οὐτος προπτίουτι, αὐτονού δῆλον καὶ θυσίτελέση
γου, γαδιον δῆλον τεντον ή γέκτων χαλεπον δῆλον καταμάθη.
αλλα μηδὲ πρεπει τοις τοις οὐτονού δῆλον φίλονος οὐτονού εχει. Υκ
οντονού προπτίουτι αλλιλον τοις οὐτονού η αμφισβήτηση. εγι
μεν οὐτονού τεντον Τότε προπτίουτι οἰομένων. Ταῦτα δῆλα
μεν τοις προπτίουτι οἰομένων. γέκτων προπτίουτι. Ταῦτα
προπτίουτι τεντον τοις προπτίουτι. Ταῦτα δῆλα δῆλον δῆλον
προπτίουτι. ιντονού προπτίουτι τοις προπτίουτι τοις δῆλον δῆλον
τοις προπτίουτι. Ταῦτα κακά μεν γέκτων. Ταῦτα σαστάσαι με
νον αὐτονού τοις τεντον δῆλα, η τοις μην προπτίουτι οἰομέ
νων δῆλα. ή πανθρώπων προπτίουτι. εφ' οἷς δῆλοι αὐτοί^{τε}
κρίνονται. μελισσωνον αἴστησην. Ταῦτα απαρατρεπτούστε
δάντι οὐτονού, ή απεταχρεπτός, γνωμην ηδὲ τοις σφετε
ραι πατημαριένην λαθόν. εκοινη ανοτελεύτες, η δῆλον εκ
τοις προπτίουτι πελτίστης εγένετο μελλον. ετι δέ, Ταῦτα, οὐ
η μονον νομιζούσεν προ. οὐδὲν τέλος οὐδὲν σεμνον οὐ
ολας η τίμιον προπτίουτι. Ταῦτα πλάστης δῆλον τοις
προπτίουτις τε αλλιλοις δῆλον αὐτονού τεντον. Ταῦτα
μεν εφουρετον Τε, ή μετισον τον πρεσβύτατον Ταῦτα οἱων
οἰομένων. Ταῦτα δέ, Ταῦτα προπτίουτις τοις προπτίουτις
τοις τεντον. ή τοις τοις προπτίουτις τοις προπτίουτις τοις
τοις τεντον, γενιτον γραπτον. ετερη δῆλον τοις αἴστησης
τίτεμενον. ή ποτε δῆλον ανολαβον λιθοσομενον. Ταῦτα γένεται
νησον μ. οιαμενον δέ τοις επετα λιθον ηδὲ διαλεξει. Ταῦτα
δέ τηρεση μη οινισσασαι τε δῆλον τηρεσαι. εν μέρει δέ οὖν λιθο
αντε

καὶ ἀσολισθανεῖ τὸ τέτο γέτω χωρόν αἰδί διαιώνος. Ταῦδε τῷ
 μὲν αὐτῷ σεντὶ ταῦται τρόπῳ, ἀγένητον τὸ σύμπαν νομίζονται.
 Τοῦτο καὶ ὑπάλεθρον καὶ ερόσιτε ἔτι. τὸ καθεσικότος αὐτὰ
 πυλλακτού τὸ φεγγάριον σέχεται, ἀπέδι τὸ σοσιάτεος καὶ
 κατὰ ταῦτα ἔχοντος. Υδῶν ἀργοῦ περιποτε γένοντος τοῦ
 γε διαγρονότος. οὐδὲ δὲ κατὰ τὰ αὐτὰ σοσιάτεος, καὶ
 τὸ πᾶν τοῦτο παραβαίνοντος. προστάλιστα δέ καὶ περὶ τοῦ
 αὐτού τοῦ φύσεως διαφερομένων. καὶ ταῦτα πάντα. Τοῦτο
 γνωτεῖτε καὶ τριῶν φύσεων παραπληνοῖσαν οἱ τὴν οὐρανὸν οἱ
 ομένων. Υδὲν εἰσίνων σεμνότερον εἰναι τῶν, γένεθδο
 τερον οὐκετιμένων. Ταῦτα καὶ εἰ τὸν φάντε μὲν καὶ ποιῆσαι
 αἰκιστον δινογόντων τοῖς εἰλασίοις, Ταῦτα μέσην διτίνη
 εἶχεν τὸν οὐρανὸν εἰδεῖν γενέσαν. Τούτε τοῦτο καὶ αἴσιατος οὐδὲν
 πνυτός τὸν οὐρανὸν νομίζοντων. μητὶν εἰδεῖν αἱροῖσιν. Τοῦτον τὸ
 σάντιστον οὐτα ταραχῆσε τολείτης οὐδιορθιτός. εἰ μητὶς
 επιστρέψαμεν εἴκοσι διάκριβοι, καὶ κρίνας οἰτινεστάτη
 καταδιδοὺς τὸ λόγον βλέπτεσθε. οὐδέροιτε τὰ λυθῆ σαν
 ποτέ ξέρετε. καὶ ταῦτα εἰπεῖσθα ποιήσαντο, γέθος
 πίστην τὸν οὐτό τοῦτο βιον. οὐδερύσατε διτι χριστείτο
 αὐτοῖς οὐτα. εἴπει δέ καὶ οὖτι ποτόν τοὺς εἰκάστοτε οὐρ
 γένος οὐν, οἱ διατραπόργους, λόιστοι οὐν οὐτούν. οὐθὲν
 οὐ τὸ τοῦτο αὐτούς πεποιησαν, οὐτα δαιμόνος γενόμενος.

τεος, ἄγριον τὸν βατίστην λόγων:

Tην οὖν ἀντί τρόπων εἰς τὴν τούτων ἐλθοι σκέψην.
ἢ τίσιν ἀνωστ ἄγριον χριστιανὸς τὸ λόγων. Λέγετο
μὲν δὲ συχνοὶ περὶ αὐτῶν, σοιτοι. Καφιστήν. νομοθέτην
φιλοσόφοι. οἷοι τότεν. σοιταὶ μὲν οἱ Καφιστήν τοιάζοντες
οι ταῖν τολετῶν ἔχοντες κρίνονται δικέως. σοιτοι
μὲν κολακάτε σολλὰ φροντιστοι. οἱ τρεσος χαριν εργο
σομιδάντες, αντρωπωσι. Δικτύοντες οἱ τῆς βελτίστης γένε
νυτε φροντιζοντες. Καφιστήν δὲ εἴπιγε γοντιν τα σολλάτε
τραμμένοι. οἱ δοξαν μὲν αὐτοῖς εἰς παντος τρόπων μη-
χανόμενοι. οἱ Ταῦταν δοι, οἱ αὐτῶν, οἱ μέρων οι κατάντ-
ρωσοις μετιόντες. οἷμεν διδύμονον δέν φροντιζοντες, άλλα
καὶ συχνα περὶ τὴν ἀφάνισιν αὐτούς τεχνάζοντες. οἱ φωτί-
τρόπων ταῦτα γένη. Τὰ μὲν ταῦτα θεων, σράγματα γενθανόντες
εἰς τὸ αντρωπινώτερον. Τὰ δευτέρων δινα μέροντες εἰστο
θρότερον οὐκ κατὰ τὸ αντρωπινον μέτεον. σοιταὶ τε αὖν
καίτω κιμωντες, τὰ μεγίστη τοῖς, οφίσι φροντιχαστοὶ
μείνονται. γάτοι μὲν δι τοιστοι τὰ σολλὰ παρα-
δέ νομοθέταιντες φιλοσόφων, μηδεὶς ιπτερτινων οἷγενον
φρεστων, παύται τοιντις τῇ υργεσ περὶ ταῦτα τοιστων τοι-
σίτε γένεται εἴσι ταῦταν οιγανταί τὰς νόμους
αν τιθισθαι ἀγγισούντες δικότως γένεν παντοιοστιν αν
τῆς διαμαρτινοιεν. οἵτε φιλόσοφοι τὴν εν τοῖς
τοιν οὐλιδησιν κεφαλιμον διδαιμοντες σοιχμενοι. οἱ ταῦ-
ταν τρε

γεροσιγνόν

τὸν πόρον τῶν τεού ἀν γραμμάτη σιωκούτες. Κατέπιστε μετὰ
 καὶ ἄπερτενες ὄλλοι αὐτράπων, τοὺς τραχάνοντες ἀν τοῦ
 ἀνταί δια τοῦ πολλῶν φύσεις, οὐδενεστέρα περι τὸν τῶν
 μερίσων τυνθόντες οὐκέτην. Εἰς εἴστε τοὺς τραχάνους τῷ πε-
 ρι αὐτῶν ἀλερίβης. Εἴστε κλαριτέον καὶ τοτεών δύναμιν
 τοῖς αὐστένδαι φύσεις αἰδημάτος ἀν γενομένων. Τὰ διοι
 πολλών αἰλιτῆτε οὐ βέτις ἀνειράνει. Δύνα δὲ μη οὐ τι
 σισοφίσαις οὐ τοικτάτε, περι τυχῶν τε, προνοίς γε τῶν
 πολλών τε οὐδέν πρότερον τὰ πολλὰ πράτεν. Εἰς διτήσ
 πολλών πομοθέταις οὐ οὐ φιλοσόφοις ἀντράνων οὐ
 αἰσατιθήνει. Λέμενος μὲν δια πέμποντας ποιήμετα τῶν λόγων,
 εὖν μὲν πομοθέταις οὐ σοφαῖς τοὺς αὐτούς. Παλαιότατη
 εἰν αἴκοι ιστοροσίην μάδοιστε οὐ περσαῖς οὐ ταῖς
 ὄλλων τοῖς πλάγοις. Τὰ πάλαι κατὰ τὴν αἰσταν. Τελο-
 τε θάσων οὐ οἴγων καὶ τοῦ πλάγων, επιφανεστόντων γενο-
 μένον εἰνιγνήν. Μετά τοῦ πλάγων, ἀλοστέτη οὐ ἀμολό-
 ος τὰς Ελαστικές τελετὰς αἰτιναῖοις εἴτε τῇ τῆς Κρήτης
 τεροις οὐγῆς αἰτινοῖσι κατεσπιάσει. Καὶ μίνω κρήτης
 τενομενον πομοθέταις, οὐ λύκερον λακεδαιμονίον οὐ
 τις αἴφεσούτε οὐ νομίν. Οὐ, οὐδὲ τὰς ἐλαμπτιστούς εἰ-
 δία τηνειστεούς, οὐδὲ λευκόργω τοῦτο κατεσπιάσει.
 αἴσης οὐδὲ περιπάτοις. Οὐγῶν δὲ σπεχνωμάτης τῷ περιπέ-
 τε οὐ γετος μάγιστρος αἰτιστῶν πομοθέταις ἐγεγόνει. Πομοθέ-
 ται μηδὲν μάγιστρος τοτεών. Τελον δέηγων σοφαῖς πλαφά-
 γεντες μη προσηγόρισας ινδοῖς, οὐ μάγιστροις μάγων. Εἴνων

ΕΠΙΣ ορασι

δε αλλατε ισ καρπιτας παιλαιοτατης τον μυημι. οι δη τωρι:
θεων δατορων τε ις τριτων, ις ολως Ιης της διος σημαντε ισ παιδεν
αιδιοτητος ις της αντοσ. Τηδε λογχ εκλελαθοτα τεως τοις
χιοιν, υπο της γιγαντης καρδιμενων. λοεβαν διτινων, ις θεομαχ
ανδρων επανενευεσσωτο, λορωντε αναγκαις αναμφιλεκτων. ις μαχιτη
προσ της γιγαντος κρατισσαντες. τη τουντιδι ουρανηνων. ις τηντο
παντα οζω ειος της πρεοβυτατης γεννωντος τη βενημενων. μεταξε
τητος. αλλατε ις της μεσωνοις διος ιερε τεις υποφυτας. ιδια
τε πολυσιδον τον μαντιν. οι ισ μηνως. εκενος επι σοφια σινην.
ις εφρεσταν. αλλωντ πολλων ις καη τοις ρησ. ις δη ις τοι
περι χυχης τη ψιμετερης. ανδωντε ιντοστης ισ ανθις καθοσων
ανδρων λογχ εγιτητην επιφυνεσσατον γενομενον. γραμματε, λορη
καταντον. καλης καρασσην ανδρων συχνων γεγονοτων. ποιει
υπιντε ις πολλων. ις καρων μαθηματων τε ις επιτισθαματων.
διδασκαλου. Τητ εωτι εκενος της κατα αναζανδριδην της
αριστωνα βιοτλαστης πλακησσαμονισν μαγιστρα. αικμεσαντησ.
χιλωνατε τη απαρτιστη, ις σολωνα. ις αθηναιον ις βιαντα τον
πρινει. ις φαλη τον μιλησιον. ις κλεοβυλον τον λινδιον.
ις πιττακον τη μιτολινοιον. ις μυσωνα τον χινεον. η παρεπα
οι τητοις, πισταγορωντης ις πλακησα. ις της απαντων πολ
ληστης ισ αγραντης γενομενης φιλοσοφης. ον διδοκημοτατοι, παρ
μενισις, Τιμοιος, πλατητης, πλωτινος, πορφυριος ιαυριλιος.
ουτοι γητοι παιτες, τατο πλαστη ις περι τη μερισων. σινενε
γχθεντες αμηλοις. Πας, περατισας δοκεστ των ανων αις τοις. α-
μενου φρονκατη. τη αινων εζενηνοχενας γνωμοις. οις δη ισημενοις

ὁμολογήσεις. οὐτοῖς τερπνῶν τυλικάτων τερπίνων
 γένερι, γέτε τοῖς λαθέστεις διαφράγματι τοῦ πόδον σοφιστῶν δι-
 τίκων νερεατηρίσμενοις θυσόμεθα. εἰσὶ δὲ τύτων
 ταῦτα στοιχεῖα μίμησί τους σοφίας Σοφιστῶν. Ταῦτα
 λέν σοφίας συναρθοῦνται αὐτῶν τοῖς αἱδίστοις
 τέρποις οὐδεοφάσινδι. ως δέ τρίσιον τὸν οὐρανόν, Ταῦτα
 γένεταις αὐτοῖς φύμενοντες διαφράγματα λαγομηνών, νεροτό-
 νταν γένενται. Σοφιστές δέ κενοθοῖσιν τὰ σολλάς σφράσσεις.
 τοῖς νερωτήσις μάγιστροι φιλοτιμημένοι. Ταῦτα δέ τοῖς
 αὐτοῖς προστίθενται κενά μάγιστροι φέρονται
 ενεκαὶ απονταὶ σφράγματά τους. Εὑμένες δέ τοῖς τοῦ πόδον
 ταῦτα διατίθενται φροντιζοντας. διότι αἱδίστοις
 τοῦ λαγομηνούς θυσόμεθα. διότι αἱδίστοις λαγομηνών ταῦτα γένε-
 ται τέρποις λαγομηνών ταῦτα κρατίσσονται τοῦ πόδον, ως διαβατῶν
 διάκριβος τὸ βελτίστη τερπνόν. τερπνόν εἰσαι. συνδέσιμοντες. εἰσὶ
 κρινόμενοι. στοιχεῖα μίμησί. οὐδεοφάσιν διηγείται κακός
 δρός, λαγομηνός δέ τοῦ πόδου σφράγματα αὐτῶν. οὐδεοφάσιν δέ τοῦ πόδου
 τερπνῶν διηγείται λαγομηνός φάνονται αποδίδον-
 τες. μάλιστα δέ αἱδίστεις διηγείται σοφίας φοιτώσι. τοῦ πόδον
 λαγομηνούς διηγείται εκατεροὶ προσθοῖσιν τοῦ πόδον διαμονῆι μήτη-
 τον ονομάτων τε διατίθενται πόδια γαρίτη. ταῦτα λαγομηνά εἰσι τελεχρω-
 νισμένα, ταῦτα τοῦ πόδου ακούσοντας. σφράγησον τοῦ
 διαβατούς διακρίνειν. ονομάτων τε διατίθενται πόδια γαρίτη,
 τύτων λαγομηνών καμψτοι αἰχούστη τοις. δε τοῦ πόδου
 διηγείται αὐτοῖς, πολὺν διηγείται λαγομηνός. τύτων λαγομηνών μόνος τύτων

σοφοί

σοφισταί.

ποιηταί

αὐτεδισθεστε, αὐτεσι μη. οἰδεῖνκαστος πρέπειος οὐ σλέον
τι οὐ βγάλλοινταν διαδράττεσθαι. Κεφισών οὐδεὶς μην οἴκαι
παραλογισμοῖς εὑτίστη. Αυτιλογισμὸν ἀρτᾶς παρανο-
μένων κερρημένοι. Φρόστυτρανούτων εὔαπατῶσι τὸ
απατεσέργας, οἱ γε μην γονικώτατοι αὐτῶν, εὔρων οὐτίνας
τερατὰ φρόστοις μενοι, οὐδὲ θανάτους μη μεγάλοι οἰτοι, οὐδὲ
διτίνι διωρημένοι διαδράττεσθαι, τοῦδε γάρ τι οὐδεντι αὐτού τού
των, οὐτε φρόστοις ταῦται, οὐδὲ φρόστοις ταῦται οἰα-
δρατόρενοι. Τοτεστε κατὰ πληναύτες φρότζου τοῖνων,
τὴν οἰνοιτάτην, τοτε τοιαύται γε ταῦτοι διωρημένας φω-
γοῖν, οὐδὲ εἴσιται υπὸ τοῦτα εἴσιτο μέλον λαγούτωντε
οὐγραφούτων, οὐχινῶν, οὐδὲ αὐτῶν εὔαπατωμένων. Φ
ε., οὐδὲ τοῖτρις των λογων εἴτε σκέψεων κρατημένων,
τὰ μετιστούσα πολιτείας, θεοποικότητος εἴτε πολλῶν
οὐτούτων, τοτε βίων οὐτούτων πατέτι διαφέροντων ταῦ-
τοτες λογισμοὶ οὐδὲ διηρευταῖσινόμενοι. Τατε αὖτι
τοτε τοῦτον σκοτειτοτις εἴτε γένεται διδάσκε-
ται, πρεξιχθοτε αὐτούτων βγλομένω τερετούτων
τινέν, οὐ σκοτεισθαι. μιδεντι- οἰτον τοφρότου μετα-
θυκοτούτων οὐ ταλιθη μανθάνειν. οἰνδαιν. οὐδὲ αὐτοῖς
την επιστήμην μέσην. δικώστερο υπὸ τοφιστούτην
πατημένοις τοι. οὐδὲ διατὴν φρότζους πεπεσμένην. οὐδὲ
μετατοιτα επιμετρούμενοι συμπεπτονται:-

οἵς δὲ διὰ εἰδίους ἀμφοτέρους παντικάτων, ὅμοιως
σαρπούρετε τὸ σταύρολα, ἐκ τοῦτον τοιχίου. οἷον ὅμη
τοῦτο πλευρᾶν τὴν φυῖν. τὸς ταῦτων γραμμάτων μέρον
ἀν δινον ὅτια. τὸ δόκου ἐκάλεσε τότο τὸν. οὐδέ
οτιόν τον τὴν φυῖν αἴγατες. οὐδὲ αὔνοντες. οὐδὲ διζιόντες
κριτήν γεότοσσον. οὐδὲ τὰ προτύματα τοῦτον λασίται οὐτα
λυφών ταῦτων τῷ λόγῳ περιγράψαντες οὐτ, τι δέλεκτ
ὅμοιως εἴσοντες ταῦτα αἴγατην τοῦ, τι τὸν αὐτοὺς
κριτῶν ταῦτα δούλων, οὐδὲ τοὺς αὐτοὺς τοῖς τίταν, οὐδὲ τοῦ
ταῦτα αὐτοὺς αἴγατην. αἴγατην τοῦ αὐτούς αὐτούς τοῦ
αὐτούς τοῦ αἴγατην αἴγατες αὐτούς. τι αὐτός αὐτούς τοῦ
ταῦτα αὐτοφάνης τοὺς μὲν διὰ τούτους οχεῖσιν απαύτες αὐτούς.
τοφανῆσσι τοῖς διηγητοῖς οὐδὲν οἰράμενοι τοὺς αἴματεσεῖται. τι
τρύγαντι τοῖς ιδοτοῖς μετατιθέμενοι τοῖς, τοῖς, διελέγοντον,
οὐδὲν δικροτεῖσθαι τοῖς ιδοτοῖς. τοῖς τοῦ οὐδὲν οἰωνοτοῖς
δεντού. τι τοῦ, φτεροῦ τοῦ ταῦτα, τοῦ μετέκαι τοῦ αἴγατην δοξάζειν
ὑπελαμβανον. εἴ τι δέ τοῦ αὐτοφάσκοντα μετόπιστα αἴγα-
την, μετέκαι τοῦ αἴγατην αἴγατην τοῦ, αἴγατην φάσεν. τι δέ
τοφανῆται τοῦτο τοῦ εὐκοσιού αἱματεῖται μόνον. τοῖς τοῖς δέ
φαίεν, τι τῷ αἴδιον τοῦ τοῦτο τοῦ. τοῦ μὲν αἴδιον αὐτοφάσκειν
κατέδιν, τοῦτο τοῦ αἴγατην. τοῦτο τοῦ αἴγατην. αἱματ
ταῦτα τοῦ τοῦ δοξα. τοῦτο τοῦ δοξα. οὐλως τοῦ αὐτούς εἶσον
τοῦ. αἱματαῦτα μὲν τοῦ εἰδότων ποιῶσι τοῦ διαν εἰέρειν
τοῦ

καὶ μὲν ὁδὸν, τερπίτων μελόνιων εἰσεθαύ φύσηται, οὐτού
 τῶνταντις δοξάσοεν διώρθευνται. γέταιν. - ωνται αὖ, οὐτέρ
 λερφού. αὐγέστητο ἀπόδοξαν εἰσελθε. εἴτε δοξαί κατὰ δοξαν αι-
 τοθεντινού. οὐταν. Καὶ τύτων ταῖς μὲν πλεόνας τῷ δοξαν, ταῖς δ.
 αὖ σημεῖοι. Τετελόγω εἰκόνας οὐ πάντας ἀλισκεασαί. Τοῦ
 διτέοις οὐτούς τούτους εἶχοντας ὑγιεῖς. Υπέρ δέ, γέρεικόντος
 λογισμού, οὐδὲν φασὶ τίνες. οἱ καὶ. πριόταντος τῷ αὐγων οὐ
 μὲν οὐ. τις αὐγήτη καταγινέται. αὐγήτω περιτθεταντούσι.
 προστίκοι διασκοπήν προμητῶν. οὐδὲν γέταιν, προμητήστησι
 φαίστοις εργάσιαν. οὐτε δέ προπτόναν οὐ κατηγόρεις. γέταιν, οὐ
 τοῖς θροῖς φίλον τύτο εἰσιτιδάγει. περιεργάζεσθαι τε δέ
 οὐ πολὺ πραγμονεύται αὐτῶν. γέραρδον δέοις μάτιον ἔμετοις Ταῦ
 τε σφετέρων τύτων εποιουν γινητικάς. οὐτέτε εἰδόλοντο
 ή γινεταιν. περιεργάζεται οὐτῶν ιμάς μητέτινα οὐ εἴπειν, τῷ προεσθ
 ποτάν σφαῖς τοι ταῖς τοιάτων, εμέλον περιεργάζεται. Καὶ μὲν
 οὐτοί οὐδὲν αἰτοστον οὐδὲ πατέρων οὐδὲ πατέρων οὐδὲ πατέρων
 τοι ταῖς ιμάσι διανοημένων, οὐδὲ ταῖς ιμάσι διανοημένων
 οὐλόγοις βιοτάτοις. οὐταν προστοχούτα, οὐκού οὐδὲ προστοχούτα
 νιστας προστοχούτας. οὐταν προστοχούτας, οὐταν προστοχούτας, Ταῦτα
 μένα οὐδὲν αἰτοστον τοι ταῖς τοιάτων, εμέλον περιεργάζεται, οὐταν
 πατέρων τοι ταῖς τοιάτων περιεργάζεται, οὐταν πατέρων τοι ταῖς τοιάτων
 πατέρων τοι ταῖς τοιάτων περιεργάζεται, οὐταν πατέρων τοι ταῖς τοιάτων
 πατέρων τοι ταῖς τοιάτων περιεργάζεται, οὐταν πατέρων τοι ταῖς τοιάτων

γενέθλιον οὐν. Νοῦς τε ἐπειρμένος ἐπεισῆμεν τὸν περὶ τὰ
μεριστὰ ὄσκαρ. αὐτὸν τότε λέγον. Εἰτὲ εὖτε αὐτῷ. Τὰ πρᾶτα
μάται ἔτει καὶ μή. δὲ τὸν ἐζηρικόν δὲ πρᾶτα σίεσθαι, ὅκου τοῖς
μητροφύοις διῆτα σύμβαινον. ἢν μή τὸ σῶμα ποτε ἀπέχεται τὸ
πρᾶτα. Τίτε αὐτῷ ἀράδον οὐ κακόν, ή ὁσιόν, ἵκανον εἰδένει. Δύνασθαι
τεορχρῆτιν τοῖς φίλοις μέτει πρᾶτα σίεσθαι. αὐτῶν μή ποδε-
ασθεῖται τὰ αὐτῶν γέγονοικεσθαι. δὲ τε φθονερόν τοῦ θεον. αὐτῶν,
ἀγαθίον, μή τὸ πρᾶτον τοῖς ἀγαθοῖς, καὶ ταῦτα γέγονοικεσθαι ὀφεγένεται
ὑπάρχει τὸ θεόν, διὰ τοῦτο καὶ τὸ γέγονον οὐ μήν. Λογικοῖστε
οἵμως, ή δὲ ποιῶσαν τὸν αὐτὸν αἴροντος Πλίνιον Γεγονόσιν. δὲ καὶ
Πιττικὸς τὸν εἰκαστὸν τοῦ εἰποίαν. ιναὶ καὶ Κυτούρην, καὶ Πιττικόν
μαντάνοιμεντοι περὶ αὐτόν. καὶ μαντανούστε τὰ μέτρα ὡφε-
λομέτρα. χρωμένοι τὸν πρᾶτον τοῖς κοινοῖς πάντοις αὐτοῖς ὑπόθεσον
διδομένους οὐνοίας τε, καὶ σχεδὸν πάσας μαντάνοις. λίνη τοῖς τῶν πελ-
τῶν, καὶ βελτιόνων. καὶ ταῦτα οὐμήν περιβαίνοντος τιθέμενοι, εἴσαται
από τῶν πρᾶτων λογισμοῖς ἐκασταῖσθαι. αἴροντος δὲ τοῖς τὸ λόγον εφοροισ-
τέλειον οὐ διαρρέον, οὐδεώς εἴπεισθαι τοῦτον συγκεντήσει.

εστεουσα λογιστη

Δέρετε εἰς ὁ τεοί λόγος, οἵτινες τοις δόσοις εἶσι, οἱ επισημαστοί. Cap. 4.
Τε καὶ δόξας αἰγαλέος εἰσιζόμενετε. μέμετέτε οἴστερον αὐτὸν εἰσέρχετε
κατὰ τὸ μεγάλην σταύρον, τιντε πάντοις βασιλέως διος βαλλόσ.
διὰ τοις δύναται οὐμήν οἴστον οὐμήν εἴπειν, δρόγον οἰνόσαι τιλικότε-
οὐμήν οὐμήν τινδει τον λογον οὐμήν εἴπασθετε, καὶ δότε τινδει τὸν
οὐγραφην, οὐεπιτυχεστιν τενεσθαι. κτύμη οὐδε προκατσομένη τὸν πόνων,
τοῖς ιθλησιν οὐ, καὶ ιδία, καὶ κοινῇ τὸν πόνων πιον
οὐεκάμησατε καὶ ἀριστα

κατισαμένοισ

ζή

N

T. 100

গুরুত্ব সম্পন্ন কোন অভিযন্তা নামের লেখা
নেই। আবার কোথাও একটি কলম দেখা
যাচ্ছে না। কিন্তু এই কাগজের উপর
কোথাও কোথাও কোথাও কোথাও কোথাও
কোথাও কোথাও কোথাও কোথাও কোথাও

কোথাও কোথাও

vgl. 136

Cap. 5. Νόμοι μὲν δὴ τῶν πολίτων πρὸς τὸν θάνατον ὀνόματα
γενομένων προσακούμεν, οἱ δέ φοι. τεσσαράκοντα, σύμπλοτο
τίτην κράτητο τὸ μακαριωτάτων ἡ κατόπιν φύσιν. δῆδη
τὸ αὐτόρεσσων τῆς οἰγονθᾶς τὸ σφετέρων περιχοίδεα
προνοεῖν. κακοῦ μὲν δύστων δύνεντο, τὸ οὐρανὸν
αἴσθαις, οὐτοὶς οὐτας τὸν αὐτίους. εἰμορφήσατο
ἀμεταγράφω καὶ οὐσιογείτω. δέ τοι βελτίζεται
ἐκ ταῦταν εἰνιτον εἰκασίαις αἴσθαις μονταστοι. εἰναι
τε ἀντοιος τολμώμεν. γάτοις ἀντεῖται δέ τοι
ητοι, οὐχι μέγιστοι μὲν, τὸ βασιλευτον εἰναι οὐ
τον, τὸν βασιλεὺς Δία. Ταῦτα ἄγαν τῆς
αἴσθαις καὶ φύσης, αἱμαχάνωσις διαφέροντα.
οὐτοὶν ἀγεννητον

παντὶ τῷ οὐτοι.

παντίτε οὐτα, οὐ τοῖς, ἀτε εἰς βούνος δ'
 παράσαμ. γέτε οὐτα, γέτων γενοντα παντοτε. μόνο
 πατέρα δέ, οὐ πλον ή παῖτον αὐτον οὐδὲ αὐτῆς. Τοῦ
 δέ αλλου ἀπάντων πατέρατε, οὐ δημιούργον προ-
 βοτατον. οὐκοτε οὐτα τα οὐτι. οὐδεὶς εὐ-
 κατον οὐτον οὐτα τα οὐτι. οὐδεὶς εὐ-
 κατεστιν. αὐτής διος παῖδες η οὐραλού
 δέ παιδευτε παῖδες, οὐ εργα εργων γενοντας. διέν
 συμβατα τα τάγη, οὐ τα αντρυπάτα. Τον παντελε-
 δια κατακεσμόν. αἴρον μὴ αλλω, μάζων οὐ μέσου
 τα παιδιών ταδε μέση, επιστησατα επαγγον. Ταν
 δέ παντη περιμόνα, ποσειδῶ τον μεραν. οὐ προ-
 βοτατοντε οὐρατίσον Ταν ειντε περιστων γερεν
 οὐ αὐτοτεταν ειντε εργων. Το καμιγονδέ ουσον
 εννιν οὐ τρεπτατον. οὐ ταρμόν οὐδείς διος προσ-
 εχως γερενημόνοσ, επεφρανινοσ περν, πνοι δε-
 τέρου πεστιτι. σεμιτων μὴ οὐ λις παιδιών,
 οὐφριένοσ. Ειδη σούτας φλεγρίκη αὐτα καταντα.
 οὐ νῆς αἰκινήτας. αὐτε οὐ περι παῖτα ούμη μιᾶτη
 ειντεν εκαίσοσ κοῦνος ενεργον. οὐσ ποταν μήσο-
 ειντες αἰσθάντε ισχυν τα διος. αἱμερύ μὴ οὐ
 αἷμεροσ, αἴσατα δε τενεκυτη συλλιβδηντε οὐ κα-
 τεν προσθηφηναν. οὐσσων ταν πλαόνων, αὐτος ε-
 κερδος τοις εφέσαιτον, μίτιος οὐ. Ταδε προσσούτα

εγενέντος τῷ οὐρανῷ αὐτῷ οὐρανός· αὐτὸν δὲ
λλων επιτίθεσθε καὶ κοσμήσαντες τῷ βασιλεῖος ἐστάθησαν
κοινῶν· τοῖς ἑαυτοῖς τάπιοι ἀλλοιοις ταῦτα αἰτιῶν μεμ-
χανύμενοι· οἱ δὲ αὐτοῖς καὶ ἀγαπᾶντες μεταβεπτοῦσι τοῖς κοινω-
νιαν τὰ κράτησον ἔμπειροι· καὶ ποσδώμην ὑπάντες δίοσ-
μοντας κοσμήμενον, τῷ δὲ ἀλλοτε αἴσιοις κατὰ κοσμόν· τόδι
αλλων, μῆρας μὲν ἔναι τὸν υπὸ μὲν εἰλατίους ἀν κοσμημένου,
αὐτὸς δὲ, πλάνωτε διρράχιον τὰς ἐφ τῷ πάντῃ ταῦτα καὶ μάζα· μά-
ζα δὲ, τὸν εἰλατίου μέρη ἀν καὶ μάζα δρόντας· αὐτὸς δὲν υπὸ ση-
μεῖων κοσμημένου· ἀλλιτεῖσν γεννηταῖς αὐτὸς αὐτή,
σύμπαν τέτο τὸ γένος τῷ θεῷ· Μαλισταῖς καὶ τῷ δια-
κοινοῖς εοντινοῖς τῷ μεγίστῳ διάρκει· ἡ τομὴ γνησιοῦ τῷ
θεῷ γένος, οἱ γενενικῶς πάλιν αἰτεφίνειν· οὐδόσον δι, αἱ
δικαὶ αὐτὸς εἴτι γονίμοις, δισετέλεστο· οὐδόσον δι, αὐτῷ καὶ
δικαὶ δικαὶ εἴτι αἵδιοις, Τίτανων τὸ γένος νότου· αὐτεδι γενε-
σέως μὲν τὸν αὐτὸν τῷ θρόνῳ κατεκοινωνικός· Τίς δὲ δινά-
μενος τῷ δι, πολλῶν διπτόμενον, καὶ τῷτοι σύμπα-
ντας, στὰν εν χρόνῳ γενότιστι σφῶν εἶχεν αὐτῶν ἀτεμέ-
νοντας τοις παραπομμάσιντος· κινησέως γοὺς μέρον
τοῦ χρόνου ἔναι· τοις δὲ, αἷμα τῷ βίᾳ ἔναι μέρον, γέδι,
τὸ δὲν· γέτε διχρίμενον στεμμάτοις· γέδι δι, ὅλης θρόνου τοῦ
τε τοις υπερον· αλλα τὸ ὄχον αἴρετε καὶ αἴρετε· καὶ τοῖς
τοσσωτεροῖς εὔροις σερεπτοῖς· διν· αἰσιαίσουτε γένος
τοις σωματα, τὸν τοιστον, διν τόσου· τοῖς δὲ σωμοις·
τῶν τε χρονίς εἶχεν τὴν σονταν· καὶ τόσου οἰκανον αὐτοῖς σφίσ-
αυτοῖς· τὴν ταχὺν κακτιάσαν ἢ τοῦτε σραχούτων αὐτοῖς

δεεσεργων

δεσπόων, μέσος τις φύλαξαι εἴκησος. οὐδὲν καὶ σύμβαντα
 ὑπεργράφων χώρον. διορίσαι μὲν καὶ καθέκαστρον θεῶν. καὶ
 λίγα δῶν καὶ τύπων διακεκριθαι διχά. οὐτερός καὶ τὸ σύμ-
 βαντα θεῶν τύπων φύλον. ἐκατέρω αὐτῶν γενή, ἐκατέρω
 καὶ χώρας μοίρας διασοδεδομένης. Τοῦτο μὲν γνωστὸν αὐτῶν ὁ
 λυμπας, τὸ δὲ αὐτὸν χώρας τοῦ ἐκαὶ καταρροτέρα. ταῦτα
 λοιπῶντες καὶ νότω, τῷ τάροι τῷ κατώτερῷ αὐτῷ καὶ ὑποβεβι-
 κότος. εἰ διῆμφοιν τύποις τοῖς γενοῖν. τύπες ὀλυσίσις καὶ
 ταρτζίσις. εἰ τοις μεγαλούσι ἄγιον. Τοὺς νοιτούτες σύμβαντα
 καὶ ὑπεργράφων, ταῦτα παστόρας Διος κατεσκεψάσαι διάκονον.
 αἵτε οὐταὶ καὶ πάντων καλῶν πλεόν. Διάτερων διττοῦ
 τύπων θεῶν, εἰς αριθμούτινα αὐτάρκη σωματότερον. καὶ γε
 ἡνὸς ἦν ἀνὴρ εἰργενεῖσθαι ἔχρην ἐσιδεῖ. διακεχριμέν
 μὲν καθέκαστρος αὐτῶν, ὅτι καλίστα ἀκριβεστάτη διακ-
 εισιδεῖν αὐτελεστήτοστις καὶ ἐκαργος οὐδὲντων καὶ αὐτά
 πιεις κατὰ διάκαμπον. ὑπωμένον δέποτε τῇ ἀλλήλων κοινωνίᾳ
 τῶν αγαθῶν καὶ φιλάτον αὐτῶν. τύπων γάρ οὐδὲν ἄμα, ἐκαστά
 αὐτῶν καὶ τὸ δὲ αἰσθάντων, εἰ τοις ἐγένεσθαι εμελον. δέτε διεκ-
 τε μίας θροιούτες ἀρχῆς καὶ εἰς ταῦτον ὄντελος, Τοὺς σφέτερού
 σαίτερούς τε καὶ βαμμίσρογον Διονύσιον τὸ μέγαν, εἰσιγρεφόμενοι. Αἱ
 κοροστεῖς οὐδὲν οὐταὶ. καὶ ὅτι μάλιστα κράτισον. οὐ καὶ πάντα μέν
 ταλλοὶ ὑπόκοατε φύνει καὶ φίλιη, καὶ γενόντες εἰς πολέμουν. γενόντες
 φευκούς, γενόντες δίκυνοι. μάλιστα δέ τε τύπος τύπων, εἰκόνωντες οὐ-
 κούσιοι σύμβαντας οὐκ οὐνοι. καὶ ἀλλήλοις σωμάτεσσι φύνει
 καὶ φίλοισ. Καὶ ταῦτον φρονούντας, ταῦταν ταῦτα τὴν ἀρχιανοφάνη

αντικούν νεωτέρων ἀγοράνευσ. Ταῦτα τοῖς πρεσβυτεροῖσι
αὐτούτερόνευσ. αὐταῦτα γὰρ αὐτοῦ μοιτεύεις εἶπες
μηδὲ μεσοὶ φύει ταῦτα. Τοτοῖς μὲν διὰ στού τε, καὶ τοῖς
τοῖς γερονόστι, γέτωτε καὶ Τοταῦτα, καὶ τὰ πρόσματα κατέστητα.
Τοσούτους δέ αὖτε αὐτοὺς ἄλλους φέατο, γνωτίσαντες αὐτοῦ
ἀσθεφαῖς καὶ ὀλυσίοις σάδαις. φέατος ἐπέρρης οὐτοῖς τοφοῖς
γερονέντων. Τοὺς αὐτοὺς ψρανθήτος τοῦτο, γάντα λογικοῖς καὶ αἴσι
νατα. Φυχῶν μὲν ἔργαναμορφίτων σώματων διηγήσων
καὶ ακιρατων σωματιώτας, κακὸν δὲ ταῦτα καὶ τύττα αἰγαῖς
τοῦ δικῆς αὐτοῖς γερεννικοῖς διακεκρίψιν Τομῆν, γνιστον, αὐτού
αἰσθαδεδεχθαῖς ψρανθίου γένος αἴγας, τούχων μὲν τῷ κρα
τίστε φόοντος καὶ ταῦτα αὖτις γέγονται. εὐφίκνυμεν γέροντος.
Θερμάτων δότι καλλιστῶν καὶ δρασινοιωτάτων. κανυτῶν μὲν δοῦς καὶ
πλανιτούτης οὐ γένος φέατον γένος δαιμόνων. γέτε φονάτ
αὶ παραπλησίων τὴν σωματιν. γέτε τούχων γέροντος. αἱλάτ
τύττας ὑποδεεξερχούσης τούχων φόοντος. καὶ ταῦτα μηδὲν εστι
γίμη εὐφίκνυμεν. εγτις δικαῖον δοξάν, ορθῶς μεντοὶ αἱρε
ρόσην ὑποδειμβανούστος. οἷος διὰ τοῖς εαυτοῖς κρατήσοντο
επειγόντες ικανὸς καὶ διεκέντος δάπτες καὶ στερεί ταῦτα αναμορφίτος
διατιγνομένου. τεοῖς δὲ τοῖς ἄλλοις ὑποδειγμάτος τοτὸ δέ γένος
γερονέντων καὶ τὴν αὐτοκατίαν γάνην καὶ φύσην προσεχεῖς. κατέ
πλαγα διὰ ταῦτα διακεκρίσαι φέατον γένον. δύο μὲν ὑπερφράν
Τομῆν, ὄλυτον. τὸ δὲ τῷ τάροιον. δύο δέντος σῶμαν, τὸ μὲν θρό
νον, τὸ δὲ γένοιον. γεννήσων μὲν ταῦταν τὸ αἴτιον. καὶ ταῦτα φέτε
ρα φύει. ταῦτα χρόνων διενιτωτείς οὐδεναλλαγέσθων. αἴτε διὰ εἴπερ

ἵδι οὐτος τῆς σίσ. ή διδόσσονος αἴρον. γέραχει τέλιος
 μένον ἀν τῆς διωμέως. γέτε ἔχοντος. γέταιν ἔχηκοτ¹⁰
 παθοτε. οἷδι οὐτων προσιόντων. ή διπλωτῶν τῷ φναι.
 γέτε ἔγρμενων. γέταιν ταυτομηνων. Εἰναι δι τέττα
 τέττα ή τήντε γάσιαν. ή σφαξίν ταυτών. ή ἄλληλοι
 ἅκιστηρ διακεκριμένω. Δίκρος μὲν εἰν φναι. ή διδάχη οὐν
 ἑτερον οὐτον οὐτών. ναδί διακεκριθαι μέν ίδην πρη
 γίν γάσι. οὐεργόνδε ή τέττα οὐδ. ή διδάχη οὐν αἴρον
 προσδιαι οὐτ. οὐτών ή τὰ διπλωτά. ων οὖν μιδενι
 γουργεν διωμέω κεχειμένος αἴτιος γιγροιτο. Ρισι
 α. έτι προσιέναι. πριγκίπην ιδην πρέσε τῷ τῆς γάστη καὶ
 πράζεως διακεκριμένω. ή μεντι οὐεργόν. Τούτε πλά
 σον. αἴρον ἀν εκαστοτε λέπεσαι τῆς πράζεωσαι
 εσ τηλιν ει τίνα προστίστον διναμίν. Φρατίδε
 πρὸς πάντοιν ἀν τέττοις. ή τήν γάσιαν διακεκριθ
 ίδην. εσ διδοε τέτι κατηλιν. δικινιτών μονον. άλλα
 ή σκεδάσιν διητιν ίδην φύσιν. Κα μερισιν εστινδε
 ή ταῦτα μολιστα ἄλληλων Ταί οὐτα διενηνοζέναι. Τα
 μέν γη γιτεργρανίτες Ταΐ ταῦ, ή ταΐ πρόνω μονάρ.
 ιηγά κατ ταΐ οὐδ. μέντη διηνιτερη φναι. άτε ποίη
 πατέτε δικινιτών. ή οικονίστ. Σόεντε εν σφισιν οὐν
 τοῖς. δι πρότερη μέν ον. οὐεργόνδε εσ γενεσιν τοὺς
 προσφένοντο. οικονίστ δε μονον γενιτός. Τοΐ προστά¹¹
 τίς τήν ιπράζειν ιαχον πάν. γενιτον φναι. γιγ
 νομενον. Ταυτη η οιφέτερη οἷδι τήν γάσιαν διατήσε¹²
 ιαχον. ή γκαίν ικανον εοιτώ ον πρὸς τήν ιπράζε?

55
τὸς δέντος δραγῆ, μάτια μὲν γενητὰ δῖαι. οἵσοι
μὲν τὸ ἐσ τὴν τῆς φυχῆς αὐτῆς οἴκη δοτῶν, οἱ γε
νητῶν δῖαι. Ταῦτα μονίμω τὸ αὐτῆς, οἷς διὰ τόπον
οἰκανίω. Ταῦτα εἰς πρᾶξιν τὸ αὐτῆς οἱ Γερματῶν φύ-
στοι γενητὰ. Ταῦτα κανουμένα τέ αὐτῶν καὶ οἴδι γεγνό-
μένω. οἷς χρόνων οἴδι ποταὶ μέρη ἔκαστα μετρύ-
μένω. ιερόνον τὸ ἀγρεστον μὲν οἴδι φυχῆς. Τοῦ
τοῦδε οὖν ἀγρεστον τὸ δραγῆ τὸ πρώτον. Οὐδὲ
κινητοῖ αὐτοῖς μετρήντα τῆς πρᾶξεως. Καρπεῖν
οἴδι διὰ ποδοὺς φυχῆς τε οἱ Γερματῶν φύσεως.
εἰκόνα αἰκόνος γεγονότα. οὐ τὸ μὲν οὐδὲ οἰχεται
καὶ γέκετι εἶτι. Τὸ δὲ μέλι τοῦτο οἱ στάσι εἰσὶν.
εἴτι δὲν οἰκαρφτε οἴδι οἱ τοινῦν. οὐδὲν οὐλλο οὐδὲν
οὐδὲ γιγνόμενον, τούτε οἰγόμενον οὐ μήγεντα
διορίζεται χρόνον. οὐ τοσι οἴδι φέστη ἔχοντι τούς
τεστ τοτασ σεριλινεστῶν διὰ τὰ συνούτα σφίσι
γεγονέναι σύμπατα. οἱ διὰ Ταῦτα, Τόπος μὲν ἐντος
δραγῆ. Τόπος δέ τερός οὐ σεργρανίας δῖαι. οὔτε σύμπα-
των τε οἱ τοτασ. Σαύτος τὸ τοιστά λέφαμέ
νοτ. οὐδὲν δὲν ουρισταντι τεστ. οἱ οἰσταν
γενητῶν, Τόπος οἰλυμπιστῶν οὐ σερφέρεται. Δριθριῶ,
δέσσις λαζανίσοις Τόπος δῖαι. οὐτε στερ οὖν δικριῶν
Τόπος μὲν διός οὐτε τέρω οὐλικριῶν. οὐτοσέν
οὐδὲ πριθνῶ δῖαι ελάτισσοις. Τούτοις πορρωτέρω
οὐδεσσ. οὐδὲ οὐδεις οὐτικός τοῦ ενος. οἰμενώς

ετγυτέρω . οἱ δῶς πορρωτέρω , ἀστ . Ταῦθ' ὅλημαί
ων αὐτὸν τούς ταυτούς τάξει , τοὺς προσδόσαντας προτε
τιμήσαντα . τοῦ ταττοῦ διατέρω τὴν ταῦταν ὄλων ἡγε
μονίαν προστάσιον , τὸ βασιλεῖον διοίσει προσφέρει .
καραπίστητε καὶ τὴν αἰχίου προσεργυτάτῳ Ταῦθ'
μήντοντος σπουδῶν γερονοτί . οὐ δέ σατυρὸς χρήστος γέλει
ἰσανταῖ μεν δὲ καὶ τίς ισον . γέραρδος τοι δέντεν ιονταῖν .
Ταῦθαντα διοίντα δέντη το διέτερον οὐδεὶς οὐ . οἰστναν
ἔτι διαποθίναι :

ΤΕΧΝΟΣ

ΦΙΔΙΑ ΗΓΙΑΣ

Τοῦτο καὶ τοῦτο εὐλέξατε καὶ τοῖς συμμεζοῖς διοντεῖς Cap. 6.
καὶ οὐλως οὕτως πάντας εναργεῖα . δέετε τὰς αιωρίσσεις τοῖς οἴδατο
εοντα . τοι . οὐδεορισθεντος λόγοις , εἰ τὸ μάντην οὐκ εἴρηνον
αὐτόν . Εἰ διατοτε χρήστον οἴδη στλέον , αὐτὰ τὸ μῆτο μέζιον
οὐ περβάλλον . καίγοντε αὐτόν καὶ αριθμον . οἵτινες διατάσσονται
κατετελεσθεντες τὸ στλέον καὶ οὔκω μάργονι μάργον οὐν . δέολως τὸ ταῦ
τοσῶν προσεργυτάν . αὐτὰ τολμοῦ προστερόν . Τὸ προστούτον
νωλεζον οὐτε μάργον πεφυκός , στηναὶ μάργον πεφυκέτε
τὸ οὐρωλετέρον . Τὸ εὐτεκόν μάργον οὐτερίνων , μάργον διώσαται
δισλοῦν μέντοι ουτέτεν . οὐρμεζεν δέσμουρμεζε . Ταῦτε
ἀνάγογον εἶχοντα , τοῦ δὲ καναροποντον εἶχοντα . Τὸ τὸ αὐτό μέζον
χογοστε οἱ αὐτός , τοιναὶ γιγνόμενα ταῦτε μεζύμενα , ταῦτε δὲ
νάγογον εἶχοντα ως μάλιστα εἶναι . Τὰ διαράντε σκληρυμέζεν

Τὸν εὐαγγέλιον ἡδὲ καλορού ἔχοντας μήτε σῆστον
αὐτὰ τέ τακτα, οὐτε πόντη μέρη οὐδετέ οὐτα τυρχαντα,
μεγάστε εχοντα διτε δι τοις γενινωμένα σλέσον οὐδετέ τα
ανωλεθρου διωσιται. Διτε ταῦτα ον μετωποντα οὐδετέ
ορω τὸ μάγον τε ον, ουτε αἰρετοντε ουτε πίμπον, γε τω οὐδε
τε θλεον, ουτε εἰσιν αιρετι. ουτε τεττα μετα ταῦτα ιστορεται:

Ἐφε δε τοις Τεον τυρικον εριοις, καταλόγον δομημένον. ου
λιορτε δι συχναν, ουτε τον γνωμενωταν μελιτην τε σολι
τε. ουτε μιρρικων οικοροι. ουτε οι αραιχεις λιμηνις θη
ρας εκάνω φαμιεν. οις διτε ιδια ταῦτα χεωμένα διανοια.
Τα τοιωτα θριον, ουτε κράτον, ουτε κατα την αντινη βιβλο
σιν, ουτε χρεον, ουτε παραληνον. ανδρινη κατατοι ιντη
το ιντισαιον ον, ουτοις πλάσσοντε κράτον ουταρον επειρ
τε, φαινεται δεν τοις πλάσσοντε χρεον πραττοντα, ουτανον.
αδε χρεον, γε και τε εντε αδ εγγειον φοριμενος προσ
εχει εκαρι ιντιν. ουτε τητο ον μάγιστρον πραττο
μενον. Τελε την διανοι ουτε κράτονος ουταρον. Τελ
προσ εντε αδ εγγειον πραττειντα τη μαγιστρον επειρ
την, ειδει ουτε αντινη παραληνον. γε δε τοις οτονεγη
εργα προσθετεν. γε ταν εν τοις πλάσσοντε χρεον ουτανον
ανον επραττον. ουτα δηλον ον ην. γε και ιδι διανοια.
την ετη την, την ετη την εγγειον πραττειν πραττειν τη
υτα μηλο επαλλο χεωμένα και νοις χωρις τοις οτε

— 910v.

φίσιν, ἀλλοις δι', ἄλλοις οὐδετέν εἰθεγκοσιν. οὐ μή τοι
 καὶ οὐτὶ τῶν τοῦ δε εἴκαστο προσπάτε, οἷς δι' ὃ τοῦτο μόνον
 να ἀλλα τὸ τὰ ἀναμοθῆται χρώμενα φωνεῖ εἴτε. Τοίτε
 ἀλλα τὸ δι' αὐτοφήγη, οὐ καλοκάνθινε λίκης. οὐ κανένα
 μινεῖ μολαῖς οὐ παρασκεψί. Τοιάτον οἰωνεριδίχτυ
 ναι, εἰσαίτου φαιρούτου φερόμεναι. Εἳντε πλόγθος
 Τις σῆμα σαραγρύμα περιδίχτυον. Τις δαύλης αὐτοῦ
 χρήσιμη, τῇ οὔτε λίτος οὐ πρακτός Κύκλος οὐ τὰ οἰ-
 σηρια. Καὶ κρυπτότερον τὸν θάνατον Ταῦτα συγκεντῶν, οὐ οὐδείς γρῦπος
 παρὰ δοξαν εὐθύμενος αἰσθαντούτο οὖτε οὐδὲν αἴσθησαν
 πλήσιον γίγνοντο. οὐδὲ ταῦτα γίγνονται. Ταῦτα πέρι
 ταύτης τούτης εἰστίνεται τὸ οὐνού συνέχδυσαν, οὐ πειτε
 οὐδενὶ μέρος εἰδίκευμένιν τὸ δυνάμει τούτης αἱ-
 λα καταλόγον αἰσθεργαζομένην, οὐδὲ φίλα οὐδὲ δε-
 οι τιθέσαν πέρι φίλα τῆς δούλως τυπούστε οὐδὲν
 Ταῦτα γενέσεως οὐδείστε οὐδὲν κρούω οὐδεργασμένην. κατα-
 τὴν γένεται οὐδὲν οὐδεμόνος ποσδόνων εἰσταθεῖν, οὐτε
 οὐδενὸς οὐδὲ οὐδενὸς ποσδόνος οὐδετέλεγο. οὐδὲν
 βασιλέα. οὐδὲ οὐρανού τὸ οὐρανός γενέσει. οὐδὲ τούτοις τε τὸ
 παντίκων εἰδῶν, οὐκονικῶν, εὐχρούων, αἰθανατῶν, οὐδὲ τούτης της
 τέλεως οὐδενί. οὐδὲ οὐσίαν οὐδενίν. καίγισατε, οὐδὲ
 οὐδὲ εἰχον συγκεκριμένην:-
 Καὶ ταῦτα τούτη θυμίσια. Τούτοις τούτοις οὐδὲν
 ταῖς πλάνοστοι διντὸς τούτην τούτην φέρονται οὐδὲν
 αἰσθανται δέ μη αἰδικέντες μόνον οὐδὲν ελαττόνων τούτων

Fragmentum s. cap. 2.

καὶ τοῦ θεοῦ. ἀλλὰ καὶ ποτέ τι ίσαι γένων
 εἰς λόγους πάντας κατόντος Τιμῆς τηρεῖ δικέον δόγμα προσ-
 κρατεῖ. οὐτούς οὐταντούς τις τοιχτὸς πρὸς τὸν οὐνε-
 δρίων πρινόμενος. οἶστον αὐτοῖς τὴν γῆν τοιχο-
 ονα, καλὸν ἀπότα ξενίαν ἕργα προτεροτυχίαν ἔσθι-
 ται. μετέβη δὲ πλήντος τοῦ αἰδίκουλη δο-
 κίνητος, Τήτου, ένος ψυχῆς τῶν δύσδιορθωτῶν. Καὶ τὴν φύσιν
 πάντων δύστυχία δὲ διὰ θελῶν κεχρυμένον ήντι καὶ τοιχ-
 εῖ οὐδενός. μηδὲ τοιχεῖται, οὐδὲ δεσμοίς τιστοντος αὐτὸν
 χρονίσις, οὐδὲ σεριμένη μὲν τῷ τοιχτῷ οὐδὲ. Εἰ γέ-
 τι οὐρανὸς οὐ προσελεγάσθε, οὐδὲ τὸν Τοίχον αὐτὸν οὐδὲν
 τῷ βίσσῳ πριμένοις ικανὰ. θεῶν αὐτῶν σύνδομοι παντούντι,
 τοξειῶν τοῖς οὐρανοῖς αὐχχόσις ἐμποιήσαι εἴτε. οἷς
 καὶ περὶ τῶν διαστολῶν διαστολήσιται, αὐτὸν οὐδὲν τελεῖ
 καὶ διατίσιν ρώσκεν.

Ποιεῖται δὲ διὰ οὐρανοῦ Τοίχον. αἰγισθόν. οὐκ
 αὐτὸν οὐταντούς εἰσεχεργασέσθαι εἴτε, Καὶ οὐ συμπεροντι-
 διαφέρεσθαι οὐτεῖς οὐταντούς αἰγισθόν τοῖς θεοῖς. Εἰ οὐ
 μὲν συνωδατος τῆς περιθεῶν δοξας αἰγισθόν κανόν
 εἰκόνας κρατίνων οὐτε αὐτούς εἰκόνας καὶ οὐ προσδοσεν.
 οὐδὲ εἰς τὴν περιθεῶν δοξαν οὐταντούς οὐταντούς, Τοίχο-
 ν οὐρανοντα. οὐτε τὸ οὐρανόν οὐταντούς οὐταντούς, Καὶ τοιχο-
 άρμφίλογον. Καὶ οὐτονόν οὐταντούς οὐταντούς. οὐτε
 οὐταντούς Τοίχον οὐταντούς εἴτε. Καὶ πρωτοντείνοντας
 περιθεῶν τῶν περιθεῶν, φυτεῖται οὐταντούς οὐταντούς, Καὶ οὐταντούς

ὡς γέ μενταλὸς ἄρδεις τοῖς σαζίοις θεῶν ὄνόμασι.
 εἰσὶ τὸ διὰ φίλοσοφοῦ οὐαγωγούμενων κεχρυμέτα
 θεῶν. οὐ τε γάρ τοι λόγοισι οὐδὲ ἔχειν ἀντόνομά των,
 συμένου τὸ τέλος, οὐτὶκα τοῖς σολλοῖς γέδιον γέτοι
 γέτο; οὐταντὸς καὶνας ὄνόματα θεμένοις, οὐ ποιρίαι
 οὐ επαγορυφέσσι, εἰνὶ σαζίοις χρύσασθαι. ἀηδίᾳ
 οὐτίς, ὡς κατηκέχοντα ταῦτα τὰ ὄνόματα, οὐ ποτὲ
 τὸς μῆτρας. Ταῦτα εἰ φίλοσοφοῖς περὶ θεῶν λόγων οὐδὲ
 αδήν σλαστημένων σολιτεύει. Καὶ γέκετι διὰ εὔρυτον
 κεχρυμέταν. Διλλή μὲν γέ τολαῦτα οὐ ταῦτα ὄνόματά τους
 οὐδὲ. οὐδὲ οὐκέτι οὐδὲ οὐδὲ οὐδὲ οὐδὲ οὐδὲ οὐδὲ οὐδὲ
 χραμμένον αὐτὸ μέντοι εἰ οὐδὲ. Διλλόντα μάλιστα οὐ μέν
 ετοί φαίλεις τέτις οὐκέτι δέξας. ὄνόματα οὐτωδιν
 λείπονται, κεχρυμέτα διὰ οὐτοὺς οὐ τόσομα. οὐδέτερος
 Ταῦτα εἰστιοῦστε οὐδὲ οὐδὲ χρυμέτα δέξις Διλλόντος
 τύτω οὐδὲ οὐ τόσομα γίγνεσθαι. οὐτα μάλιστα διλλόντος
 ὄνόματα, οὐδὲ μιδέτοτε οὐδὲ μιδένος κεχρυμέταν. οὐκούν
 οὐδένος τῆς Κροι. οὐδὲ οὐδὲ τὸ θεοῦ ὄνόματα φάντησι
 οὐδὲ κερρώνταν. οτε οὐδὲ οὐτανταί οὐδὲ σολλαῖ σιγασσήν
 μεσοῖς έστιτε:::

25

**Μαρικὰ λόγια Ταῦτα ἡγούμενος μαρτυρίου
cum Comentariis Plethonis**

Δίβεο σὺ τυχής ὄχετον, ὅτεν οὐνίνι Τάξη
 σώματι τύτεύσας, εἰς Τάξιν δόφης εἴρην
 ἀυτής οὐαγήσθε, ἵερων λόγων ἱερον οὐωόσθε
 Μηδεκατώνα νάσιν κλυμνός κατάρης οὐδεκείται
 ἐπαπάπορος οὐρων κατόι βατημίδος οὐν ωτὸς δανῆ
 ανάγκης τρόνος εἴσιν
 σὸν γένει αἰρέσθι, θηρίες χθονος οἰκουστον
 Μη σύραυσθαινειν εἰρασμήν
 Ουραρίσ αἴσοι παθητικής αὔχης ἀτελεῖτι τροχοῦ.
 Άλλαρίκ δὲ δέχεται κείνης τὸ τέλειν παθητικὸν νοῦ.
 Μέχοι δὲ εἴρεται λύθισ, οὐ γῆρας λαγήσῃ,
 μνήμην ιστεμένην παθητικὴν ουθημάτιτι τρονοῦ.
 Χροίσε πατέροι τῷ φοίσ, οὐ τρόπος αὐτᾶς
 εἰτε επειμφθιστῇ τυχῇ, πολλοῦ εοσταμένη νοῦ
 δι. τοῖσ δεκτῶν καταδέχεται εἰτεκνα μέχει
 τυχής εἴκετηρες οὐατωνοι, οὐτοι εισιν

λαῖς ἐν λαγόσιν κοίτε, ἀγετίς τέλε μυκή.

ένδον ὅλη μίμησα, τὸ παρθένον γέγοντασα

τυχὶ ἄμερον, θεοῦ διγένεως εὐτίν

γένεν τηνὸν ἔρουσ, ἀνθεσθεν μεριτοσα.

Αἰμονὶ σίγει τῷ ἑφάντει σῶμα βροτειον.

Οτῇ τυχὶ τῷ μὲν μαίμῃ πατρὸς γόνα φανον

Αἴγανατοςτέ μέντ, οὐδὲν διαποτις ἐστι.

καὶ ἰχθύος κοσμου τολλοι πληρώματα κολων

γιτυζον πλαστον,

μη σταίραι μολύνει μηδὲ πατίνης τὸ εὐεπειτεον

Ἐστι καὶ εἰσωλεον μερις, εἰς τόπον αἱρεφάσια

μηστο τῆς ὕλης σκύβαλον κρημνάν καταλείψεις

Μηεζαΐς, ιναρι εἴσιστα εχι τι.

Εκτυνει τύριον νοῦν, δέργον επεύσεβιας

ρεισον καὶ σῶμα σάκωσεις

εκδύρει κολωνων γηίς, πρωσκροστότελησεσ σῆμα, ή

βροτῶ διδοῖ λατονοι κύνες δικριώτες.

λιφύσις τετίθει, ητοι τούς δαίμονας δινούς

καὶ τὰ τελικὰς ὅλης φύλαξίμαται. Χρυσὸς ἐσθλός.

τοιοῦται περόποντας ἀγε Τεῖραι.

τρίτη οὐχίς Βάτος σύμβροτον, οὐκατα Γαύρδιν, ωντό^ν
ἰκατίτατον δένω.

τέταρτη φύσεως δίνθρωπος Τάχνοστρος

πέμπτη οὐλάκης ἐν λίθισμα, οὐθονός ωντίηλεκτον.

χτε γάρ ξενίνιος κινήτος τότε φαίνεται ὄγκος,

λίστρες γάλαμπασοι. Το μήνυς φαίνεται κεκοίγυστοι.

χθων γάρ εἴηται βλίστερος διποντίδια κορανύοις.

μὲν φύσεως καλέσομεν αὐτοτοπον δίγαλμα.

πέμπτη θαλάσσης Τύχη, πυρὸς ιητείνον
γιγακεν βλέψας, μορφής ατερός ιερού, ωντό.

παρθόνενον σκιρτίδον ὅλου κοῖτο βένθικος κούρης.

κλύθι ωντός την φωνὴν

σύμβολα ωντότοκος νοὸς ἐν απόροται ἡ Τύχαιη

μαντανετοντον, εἰσὶ νοὺς ἔξω ὑπόγκει

τέταρτη δε διηγημονοτον, οὐρανος νοῦν νοὺς δίνθρωπος

πέμπτη ωντότοις ωντός ενοὶς αἰμεταώτοις

πάντα γοὶ ἐγενέτεροι τατιό. καίνω παιδίσκων
Διπτέρω. οὐ πρῶτον κληίζεται εἴθεντα αὐδρῶν
Γογμενοι ιυρες πατρόφεν, νοέσση καὶ αὐτοῦ
βραλοῖς ἀφείγητοι σικινγμένοις τοῖς πούζαι.

παῖς κόσμος εἴχε νοσήσεις αἰνοχίας δικανωσεῖς
ειποτὸν οὐ πατιό οὐδαέν. τότεν εἴκεν διαρέα
νοερα, κλείσας ιδίου πάντα

πατιό ψεύτην αὐτούσιαν, πειθώδεις χαύδι.
Τῇ πλευτόνος εζήρησε ἀετὰ αὐτὰ λόγια.

Δίψεο σὺ τοχίς οἰκετοῦ. Οἱ αἴτοι περισσούσου μαίροι νομί-
ζεσσιν αἴστελλεις καὶ ἄλλοι συχνοί, Τὴν τοχίν τὴν αἰρέωντιν
οἴτανατον ἔστιν αἰνετέντες κατιέναι. Ταῦτα τοι. Ιαστισμοῖς
τητδισταν, οἵτοι εἰσιτινα χρόνον πρασορύννειν αὐτῶν τοι
μνήσοσσαν εἰκῇ διωριστῷ. καὶ αὐθίς εἰτενδε εἰκεῖσε πάσοχος.

πλεύσιν δίψεο οἴτων τὴν τοχήν χάρξων, καὶ τῷ μεν αἴ-
φιφαῖσσο, Τέλαιριφικνεφόσ. Ταῦτε τινῶν μετράτη τοῦτο, ἕτερο
φανερτεῖ δικῇ εἰτεροκνεφῶν, αἴποτετον αἰμφιφαῖον τοῦτο
εἰτερε τὸ σεμνὰ κοίτερόν, οἰκεῖται τὴν τοχήν. καὶ μὲν τοῦτο

τέλαιρον

τάσσονται εἰς τὸν αὐλόν χῶρον αὐτοῖς αἰναῖς ξέχαντι καὶ καλεσθεῖ
 ἐπειδὴ τὸν τοῦτο χρήστευθεὶς διακόπεσθαι, κατὰ λόγων τῶν
 αἰντοῦ περιπομένων προσῆγεν τὸν Τούτον, λέγει τὸ λόγιον γῆτε
 σὺ τῶν τῆς φυχῆς ὄχετον, ἵνα τὴν ὅδον ἡνὶ σοι εἴ φυχη ἐ^{γένεται}
 γένεται, ὅτε εἰς τὸν τόπον τοῦτον μηδὲν ἀπλασθεί. Ταῦτα τῷ οὐρανῷ τοι
 τέλεσθαι, αὐτοῖς εἰς τὸν αὐλόν ταῦταν ἀφεῖνες ἐργάσουσιν.
 τὸν αὐτὸν διπλαδὸν ὄχετον τῆς φυχῆς. οὐώσας τῷ ιερῷ λόγῳ
 ἐπειδὴ τὸν θεοῦ πολιτεύονταν λέγει τὸν περὶ τῆς θεοσεβίας φυσιν
 ἔργον δὲ τὴν τελετὴν, λέγει δὲν τὸ λόγιον, εἴτε προσ
 τῷ περὶ τῆς θεοσεβίας λόγῳ, καὶ τῇ τῆτε τοῦτον χρώ. πρὸστιν
 τῆς φυχῆς ταῦταν χαραγώτω.

Μίδει κατὰ γένοντα κριμάν, τὴν δὲ φθορὰν φυσιν, καὶ κατεισάν, καὶ
 κακοδαιμονίον, ὑποφορὰν, γῆνδει, τὸ γεωδεῖον, τὸν τοντόν σεμνόν.
 γῆραν δὲ κακονίαν τὴν τοντόν φυσιν. προτίθεται τὴν φύσιν,
 τὰ λόγια τούτα ἀντὶ τοῦλα συμβάντα. εἰστάσεο δὲ
 βαθμίδα φυσιν, τὴν ἀκτὴν πλανῆταν φύσιν, ἐφ' οὐδὲν
 οὐτινα ἰδεούσαν, καὶ απορρίπτετον ανάγκην. λέγει δὲν τὸ λόγον
 μίδει προσ τὰ τυπτον δι τῷ πολιτεύονταν, εἴτε αὐτό

Ταῦ οὐλούπιτων μόνη ὡς τὰ πολλὰ ὑποστήπτοις ἐμπορεύειν.

Ταῦ γίκεφύμοις μάναις ἦστι, κακοδαιμονίοις, οὐ ψέστητο
οἷος αἰσθατίνης. Λίτυχαν, καὶ τῆς βραχίονεως ὑπὸ τῆς
ἐστιν αὐτῷ πεπεφυμένης αἰνάκης ἐκάρετε οὐτοῖσιν.

σὸν γέ τοι ἀγέροντος: Τοτὲ σὺν αἰτίαι τούτης τοῦ θυντοῦ διῆ-

τὸ φέρειν τὸν οὐκ οὐκέταιαν οἰκιστον

μηδὲ σὺ γένεσαι: μηδὲ σὺ προφέτης είσαιν, τὸν διηγομένου οὐ-

τοι μάζω ποιεῖν τῆς δεῖσμαντος. Καὶ ποιεῖτε τοις δικαιοῖσιν.

Οὐ πάντοτε πολεμίκης: Καὶ πάντοτε τῆς περικείης αἴρεται.

Τῆς τῆς αἰνωτάτω δικαιοδοσίας, χωρὶς τοις αἰτίαις, οὐ

τοῦτο καὶ δικαιοδοσία αὐτὸν τηλεοτελεῖται τοινυῖτε
αἱλίσκεις δέχεται καίνης: Οὐ πάτερ νέος, οὐ διάτερος

δικαιοδοσίας, καὶ τῆς φύκης προσεχής διμησουρος, Καὶ δέ
δέχεται εἰδόντα τὴν θείην, μέχεται δὲ διέλειται τῆς

λύτρας, οὐ δικτύος προστάτης τοῦ φέρειν τοῦ θυντοῦ εἰ-

χορευον, τὴν περικείην σύνθηματος Τύτος δέρνει τὴν τῆς

τῆς πατρὸς

τύκας διδέως εὐτολήν, ἵνα τὴν τυχήν παραμνοῦσσον.

Ἐτῶς μὲν οὐ τό εἰπεν δημιουρὸς μάγιστρος διέτοκεν

Χρονος απόδειν: φῶς καὶ οὐραῖς ωᾶσσος τὴν τυχήν τοῦ αἵματος εἶναι οὐτίς χώρος. Εἰπεν θεός τὴν τυχήν τῆς πολιτείας νόμου ταξιδεύειν. Ενταδεῖδιν κατατερψθεῖν:-
αρρεῖς οὖσα τὸ οὐτό φῶς, γρύνας αὐτοῖς απόδειν:-

Διά τὸς διεγένθων: Τόνδι μὲν σρός τὸ οὐτό φῶς, οὐτε
αὐτοῖς επεμφεντεῖ τὴν τυχήν, απόδοντος αὐτοῖς οὐχτέν
ητοι οὐθαντὸν φύσεις, κατοδηγεται, οτι επεμφεντεῖς
εφῶς οὐθὲν κοσμισται, οὐθὲν πολυμας. μοχθεῖρ
βεβιωκότες. παραπολαρχεύοντες δεδιδοὺς οὐ Τὰ τεκνά τῆς των
Γονέων. πονηρές λίγωντες τύς υπαντων τυρχανόντα.

Τυχής εἴκεντηρες: Οἱ τὴν τυχήν εἴκεντοντες λόγοι, εἰκεῖν
ιεναι οὐληδινι. οὐδὲ τοι διακατενεν διδούτες αἱλυτοι
ζοιν, οὗτοι διγαλειτες τὸ τέλος επεχόντες αὐτοῖς λιθούς αἴσο
Ναινοι οἱ λαγόσων κοίταις, εὐτοῖς λαγόσοι της σῆς πηγή. οὗτοι
οὐδεμαρτίσ αὐτούς. εἰδους τέ οὖν μένουσα, οὐδὲ ποτε τὸ πα-
ρθενον. οὗτοι διατάξεις εἰσῶντες διωραλλόσοι, διστοιχοί ταρ

καὶ σιγασσόρλιτον ἐν ὑπερθέρμην Τίνι τὸν εἰρητὸν αὐτὸν διωκτικὸν
άρχαν, καὶ οὐκ εἰναιρέσθαι αὐτὸν σιγασσόρλιτον. ἐν λαϊσσοῖς δὲ
Τίνι τὸν εἴρητὸν φύσιν ὑπαρχεῖν διωκτικόν, διὰ τὸ ἐνδεξίον
Τίνι εἰνεργίαν αὐτὸν βύλεσθαι τεταρχόντοι. κοῖτον δεῖν
ὑμῶν τὸν τυχόν τὸν τοῖς διαφοροῖς αὐτὸν εἶναι τὸν
~~τυχόν~~ ^{τυχόν} ὑμεροπόντων: ἡ τυχὴ οὐ αὐτόπειριν θεοῖς πάσαις
αὐτὴν αἱρεῖται, οὐτοὶ τοσούτοις εἰνωσι, αὐτὸν διλαβεῖν οὐρανοῖς
προσορθίτω, τὸν προσορθόν αὐτὸν κατὰ διωκτικὸν ὄμοιόσθαι. γένεται
ἐχθρὸς καθ' αὐτὸν τυπόντοις ὅλη τεσσερες πεντήστῃ. τοι
πεπελάρωται τὸν κατόπιν. εἰ τὸν τὸν τυπόντος Τίνα οὐδὲ
δετοι, ἀλλὰ καὶ γένεται Τίνος αἴρουντας, οὐτοὶ Τίνι εἰνωσιν ὑφί^{τη}
ἢ τὸ πρότιον ὑπαρχεῖν Κέρμα. Αὐτῷ οὐτοὶ γίγαντες
αἴγα καὶ φρενάτοι εἰσάσθαι. ως δὲ αὐτοὶ γένονται, οὐ Τίνι τοισι
την Τίνη ταῦτη λαττεργίαν λαττεργούσσαν. μάκτε τὸ τυπόντον
τοῖς Αἴτανάτοις εἰνῶν αὐτούς πεντήστῃς, γένεται καὶ τὸ πᾶν
εἰμιαν Τίνη αἴρουντας ευγκροτίασθαι

Οὕτοι τυχή, πρό: προτρόπος διωκτικός, καὶ διωκτικὸν αὐτὸν
νοερούν, καὶ νοῶν προτρόπον τον αὐτὸν διατερπόντες τοι λόγια

ταῦτα

Ταῦτα συντάχει καλῶ. αριστοὶ τοῖς αἰγαῖς παισί τοις
παῖσι τὸν ἀνωτάτον τεῖχον προελεύθερον. Λέγεται δὲ τότε
 τοῖς ἡ τοχὴ Ταῦτα τὰ δικά, προσεχέσθως διλαβεῖται
 πιλεργίμην ἡ τοχὴ, πέμπεται σοφοῖς, οἵτοι θεοῖς τοῖς
 νοεροῖ, μέντοι ὀπίστατος διὰ τὴν θεότητα τοῦ θεοῦ. Καὶ δεσπότης
 γένεται διλαβεῖται τοῖς ιαντίσ. Αὐτεῖτοι αἱ παραβολῆις τοῦ θεοῦ.
 Αἴρουσθαι δὲν αἱ παραβολῆις τοῦ θεοῦ. Τούτων γάρ τοις μόνις ἄλλοι
 διδοῖστοι οὐτοί. οἷδεν μὲν αἱ παραβολῆις, καὶ δεσπόται τοῦτο
 εἶμεν. Καὶ ισχεῖσθαι ἡ τοχὴ, κατὰ τὴν ιαντίσ διλαβεῖται
 διοττά, πολλὰ πληρωμοῖς τῶν τοῦ κοσμοῦ κολαστή,
 οἵτοι τοῦ διαφορᾶς ιαντίσ εἰν τῷ κοσμῷ χωρῶν, αὖτε πράλο
 γων τῶν τοῦτοι αὐτοῖς βεβιωμένων ἐκείνων τούτοις -
 Ητιμονίου παραβολησον: Τὸν ἀμφίφαντον τῆς τοχῆς χωρῶν.

Μηδέποτε μολίνως οἱ περιότες παθαγόροις οὐδέλλα
τῶν σοφῶν, Τίνεται τοχὴν τὸν παντίτινον χωριστὸν
 γίνεται παιώνος νομίσματον. Σημεῖον δέν. γίνεται παιώνος διχω
 γίσον. οἷον τοῦτον χωριστὸν. Τοῦ διχωγίσον. Τοῦ μὲν
 διωκτικοῦ δικτύου χωριστὸν τοῦ δέργων, οἷον οἰχωροῖσσιν τίθεται.

MENON.

¶ Περιτον γέγεν τὸ σύμπαν εἰδον τέος τίθενται. διψήσια
νῆα χωρίσιον ὑλης. Ταῦτα νοοῦ διὰ τὸν ὑπεργράφων.
¶ Τοὶ διχωρίσιον πάντα. διώργε τοῖσιν κοιτέαντιν
ὑφεστικόν εἶχον, ἀλλὰ τὴν ὑλης διὰ ἐξημένην, καὶ
κάνει, Ταῦτα φύσεως σικεδονίον πλιόνειν ποτὲ σὺ
σκεδαινούμενούτε οὐδεολύμην. Καὶ ταῦτά τουν. Τὸ
ἄλογον διὰ ἄδος σύμπαν Περιτον δέ μεταβελ τοτειν
ἄδος. τὸν ψυχὴν τίθενται τὸν λογικὸν. Ταῦτα μὴν υἱον
Ταῦτα ὑπεργράφων διαφέρονται, Ταῦτα διὰ ὑλης σιωδον.
Τὸ διάλογον ἄδος, Ταῦτα σιντιν τὴν ὑλης ἐξηφθαι. αὐτὰ
τὸν ναυτιον τινὸν ὑλης εαυτοῦ διὰ ἐξημένην. τοῖσιν
αὐτοῦ ιδίουν εαυτοῦ, οὐδετέλει τηλε γε διωτερον ἐγγενε
ὑφεστικόν. Χρειάτε οὐδετέλει κοιτά τὸν ὑπεργράφων.
οἵτε οὐργενῆς τὰ ἔργα οἰδοδίδωσι. Ταῦτα οὐταν
ἄντερ κοιτένοις εφαστόμενοι, οὐδετέλει. Τοῦτο τὸ οὐτων
διὰ γνωστεως οὐδεργοί. οὔτε οὐδετέλει οὐνεταίτεο θέση.
οὐδετέλει τὸν οὐναλετρον. τιοῦτον διὰ ἄδος διοντιντινον
χίν. Σεμνατι οὐδε σωάνου οὐδεργοί. οἵτον διγνηματικάντ.

σωματικού τιμών καὶ αὐτός τὸ προσεχῆ εἰσαφένται
 δὲ τὸ τοιότον αὐτὸν ὄχι μη, διὰ τοῦτο καθαύτο, οὐ γένεται
 φυγάδαι οὐδὲ τοῖς, Ταῦτα τέ τοιούτοις οὐδόγω φυχῆς ἔσσεται.
 διὰ φυχῆς λογίκης ἀβωλον οἱ σοφοὶ καλάσσοι, φαντασίαι
 τέ διὰ κεκοσμημένου οὐδεποτε. οἷς διόλτεροι οὐδενίτιτε
 οὐδὲ τούτοις οὐδὲντας φυχῆς διωρίσσονται
 γονεῖς. Σία μὲν τοῦτο τοιότατα φαντασίαι τοιότατα φαντασίαι
 τοιότατα οὐδὲ σωματικούτεροι. Σίαδε τοιότατα φαντασίαι
 μάτοις, Ταῦτα ποτε ταῦτα τοιότατα φαντασίαι συγγενεῖα,
 οἷς οὖν ταῦτα εμπρήσσονται παντελί, Σία οὐ
 γενεντιναὶ εἰσι σλευσόμεναι τοιότατα φαντασίαι τοιότατα
 αὐτῶν οὐτοις. Ταῦτα μὲν διημονίαι φυχῆς, τῷ πρώτῳ αὐτοῖς
 πολὺ ταῦτα ανθρωπίνων διαφέρειν, γενναιότερα δὲ τοῖς
 στοιχοῖς αὐταῖς, καὶ γενναιότεροις στοιχοῖς λεγομένοισι.
 Εμίστας τοῦτα θυμῆται φύει. Τοῖς δὲ ταῦτα μέρην, ταῦτα
 νῦν εἶτι οὐδὲ ταῦτα διημονίαι πρότερον γένονται, κράτεροι

καὶ ὄχιμαστοι λεύασαι, τοῖς δὲ διὸ μέρεσθος δραγμίκος
διωρίσσεις ποιητρότοις τοῖς σώμαστοι. Ταῦταις δέ τοι
καὶ τοῖς δοξαστοῖς, καὶ ὁ αὐτὸς Γαρδαΐσχης οὗτοι μάρτοι, φίλοι
νοῦ εἰσὶ προστέροι λεύαμενοι. τὸ τοιστοῦ δὲ τοχῆς
πτυχάμα, μὴ μολώντες φιλοῦ τὸ λόγιον, μηδὲ βοσκήν
νης εἰσίσθεσσον ἐν, εἰσίσθεσσον αὐτὸς καζίον, γῆρας γέτρι-
ζον διαστετοῦ, ^{εἰληφτικόν}. οὐαὶ τοῦ αἰγανάντος λεύατοτιτα-
εμφοῖνον, εἰσίσθεσσον, αὐτὸς καζίον. μὴ βαστάντες δὲ αὐτοὺς
τὸ πρᾶκτόν τοιούτοις μὴ παρείσθεσσον πολέμον τολμεῖσθεν εἰτι-
στηκόντες ὀινότες, προστάκικι. πρητέρεασθαι δέ τοιστοῦ
τῆς τοχῆς πτυχῆς, τῆς πρὸς τὸ τριπόν ^{εἰληφτικόν} αὐτοῦ, οὐ-
ταν αἴσθοκλίστει:-

Ἐγεὶ καὶ ἀδώλων μερίς: ἀδωλοῦν τοχῆς καζίον, τό εὔρημα
τῆς λογικῆς ἀλογον ὁ τῆς ὀλυμπίαστος αὐτοῦ εἰζενετολη-
γῷ δὲ, τούς εἰγεὶ τοῦ τοιστοῦ ἀδώλου μορίας. ἀτέλω
αμφιφοῖν λεύασσον. γέρνα πονίτεασσοι ποτε τοχῆν τὸ
εἰατῆς προσεχῆς ὄχημα.

Μηδέ τὸ τοχῆς σκύρων: τοχῆς σκύρων τὸ τριπόν

γεμική λέγει, καὶ πλάκαντε]. μηδὲ τόπο δέν, κακεσθ
πάττον προστίστην, αἷς φροντίζει τι καὶ περισσούς
μένοτα εἴτι εἰν Ταῦται ταῖς βίοι, ὅπως ὑποικίοις εἰστ
διαβατοῖς, καὶ καταρρόφον δέν, καὶ ταῦται Ταῦταις πυχαῖς κόσμω
μη εἰδεῖν: Τίνι πυχαῖς διαδεῖν, τὸν πονηρόν πονηρόν,
μη διατίθεσθαι εἶχε τί, αὐτὸν δέν τόπο, τὸ πρᾶται τὰν φυσικά
περιουσίαν εἰν Τίνι εἴσαγεντα.

Εἰκτάντων πυρίον τὴν: Εἰκτάντων τὸν πονηρόν εἴσιον
τῆς εὐσεβείας ἔργον, οἵτοι Τίνι μέτεπι τελετῶν, καὶ τὸν
πτονόν πονηρόν, ὑρισμότερον οὐδὲν διὰ τὴν τηλετῶν πονηρόν.
Εἰκτάντων πολέμου γοῖν: Εἰκτάντων τῆς πολέμου τε
λημένων φαινεσθαι κατὸι τὰς τηλετὰς, κακεσθητοί
ναι, καὶ ἄλλοικοτα τὰς μορφὰς φαινεσθαι. Τοιντοῖν,
φυσὶ τὸ λόγιον, εἰκτάντων τῆς ὄρμασθαι πολέμου, δέν
λαδί τῷ γειτονοστού τῷδε καὶ τηντόν πολέμος. Καὶ τὸ
τῷ συμφύτων παθῶν οἰλόγων, χάστων ὑπότοι
λόγου ἵεστως κατακεκοσμημένων, ἐδιαδεῖται
τοιγάτων τῇ τελετῶν πυχαῖς παθῶν, φαινόμενα
ἀνυπόστατα.

καὶ διὰ τότο σδάγητες συμένονται γένενται.
ἡ φύσις πάθει. οἵτοι ὁ φυσικὸς λόγος πάθει, φύει τὸν
δαιμόνον αὐτὸν, καὶ αὐτὸν πάντα τὰ ἐκτὸς τεού
αὐτούγονθού ὄντας προσγενέσθωτα χρησίαν, καὶ
αὐτὰ τὰ κακάς ὑλῆς βλασφήματα, οἵτοι τὰ τὸν ὑλην
ἔχουμένα εἴδη. Κακά δέ τὸν ὑλην φύον, γίγνεται
τῶν τὰς τὰς ὅμις τὴν γένος κακά, οἷς Τὰ βλασφήματα χρη-
στὰ οἱ ἔσθλα. αἰλιώς ισχυτέλιν, εὐτάις δοτόντες τελετριεῖν
καὶ τὸν ἀγαθὸν εὐλογίζοντες μετέχονταν, τὸν εὐλογίζονταν
τὸν αἰραγὸν Τὰ κακά συμπαίνονταν. Καὶ διὰ προύλετον τὸ
λόγιον, τοῦτο τὰ κακάς ὑλῆς βλασφήματα χρηστὰ
τὸν εσχάτην δικαιοδότην τὸν πόλλα μᾶλλον οἱ δαιμόνοις. οἱ
καὶ τοσούτον αὐτοὺς ὑπερβούντος, τῷ λογικῷ τὸν
φύσεως, καὶ τῷ πρὸς τὸν φύτευτὸν φύσιν αμφικτεω-
αἰτωλούαι, οἵτοι οἱ κολαστικοὶ δαιμόνοις, σίγκταροι τὸν
αἰτωλούντος, οἵτοι γένενται, σίγκταροι τὸν κακοῖς αὐτοῖς.
Τὸν σίγετον στραταδούσαι
ὑρδαστούντος, τὸν τυχόν τὸν βάτος, τὰ δέ σα-

όμαριτον οὐδείται ὅπερ. οὗτοι τὰς στὸν γνωστοῖς διωνί^{τη}
μένες ἀνώνυμοι στετάστοι:

Εἰ τοῦ μηρού πόλιτος: Τολμηρότατης φύσεως Τέχναρματον ἄν
τρωστού καὶ γένει. Σὰ τὸ μεγάλοις πρόσωποιν εἰσιπόλιτοι
οὐδὲν οὐδὲν μοι: ως ἐκτεῖχος λέγει τὸ λόγιον τῆς Τήγης
μάνω, εὖρε τοῦδε λέξιν μοι. οὗτοι κομιστοί με, οὐδὲν τῶν
ταχὺ διέτοι τὸ λεκτὸν, εἰς δικαδίην οὐ κανεῖς. Χθένα πόλιο
τούτοις οὐ φένεστοι, οὐ τοῖς ταῖσιν κεραυνοῖς, - τοῦτο δικαδίην,
ταχὺ δέ τὸ κόσμου δίτοι:-

Μὴ φύσεως κομισθῆ: μὴ γέτησθε οὐδὲν αὐτοῖς τούτοις
τὴν φύσεως, δικαδίην τὴν τέχνην, οὐτε δικαίη οφθαλμοῖς οὐδὲν
Ταῦτα τεγμάνιοις φενόμενα, κεραυνοὶ καὶ τοῦτο, οὐδὲν αἴγα.
σύβολα αἵματα εἶναι, Χθεοῦτις φύσει:-

Πινετοῖς οἰδηλίσω: Τὰ τέχναρμάτινα οὐδὲν μᾶλα θὺν Τήγη:
Τὸν τρυπόν τονετοῖς οὐ σεαυτοῖς δικαδίην τίκον. οὐ τούτο
καὶ οἰδηλίσω, οὗτοι οἰδηλοί καὶ ταναγροί οὐτι μολιστακαρδίη
καὶ κακονόλεπτοι: οὐτικαὶ οὐτις λοχημάτισον τετέλον,
καθόλον λάμπων τὸ κόσμον σκεπτικούν, οὗτοι οὖτε λαριζο-

κὶ Ἰλεων. τάτα τὸν φωνὴν ἀκοστὸν ἀγηστεγάτῳ πρότυνος
φέρεσσαν:-

σύμβιλαι σατρίκος. ὁ παῖδικος νῦν, ὁ τοῦ τοῦ φυχῆς δι-
λαδὸν ψήστηρος θυμούρρος, γῆτος τοῖς φυχαῖς εὐ-
επέρει τὰ συμβόλαια, ὥτοι τοῖς Τριῶν φυχῇ εἰκάση-
σεν εἰατῆς λόγῳ κεκτητοι χογονες:-

μάντανε τὸ νοῦτον: ἐνδὲ εἴτε τὸ σῆμα τοῦ παῖδος νοῦ, ενερ-
γία διλαδὸν. Εἰ πῆς εἰνεκοπρήναι σοι υπὸ τῆς δημητρί-
ας τὸ νοῦτον ἔστιν ἄκονθε. ἀյὰ διναιρεταὶ αὐτοὶ εγκαυτοὶ
σον τῆς φυχῆς. Βρεδέστε καὶ ενεργεῖ τὸν τὸν πνεύματον μετί-

Εγι τὸ δέ διτί νοῦτον: Τὸν οἰνολάτην θεὸν, ἡτε δὲ ἀκοστὸν ὄντα,
γένετον ὠσαύτας Τοῖς δίησις νοῦτοις νοῦν. ἀյὰ τῷ Τρίτῃ
ἀντα, ὥτοι τῷ αἰκονογάτῳ ενίουθω, τὸ ιμετέροις νοῦστοις:
Ἐιστὸν ποινήτα: ἀσαντα ἐξ ίπος πυρός, ὥτοι θεύς εἰρητα
πτοιντα ποιεῖστηθέσε: ὁ πολτὺς ασαντα εἰετηθέσε, τὰ
νοῦτα. διλαδὸν ἀδην. Τοῦτον ποιεῖ, τὰ εἰστηθέσειν τείχη
τῆσα, καὶ τῷ μετέωντι διατέρω θεών παρεδωκε, αἴρει
διλαδὸν, τοῦ μετέωντος αὐτῶν. οὐτε οὐτι καὶ διὰ τούτος ποιεῖ
γητα

τύτες ἡρὸς παραδίγμα εἰσιτήτε καὶ τὸν γάγγην νοιτίον
γένεται, οὐ τὸν Κηφανόν αὐτοῖς παῖδες οὐχί τὸν γένεστιν.
Τοῦτον τὸν Σάκτερον θεὸν, πρωτον φυσιν εἰντοῖς λίθιασται
τὰ ταῦτα αὐτοῖς εἶναι, οὐτοσα διλοιδίη, τὸ μὲν πόσιν τὸ δὲ
προσεχῆ τινα δημιουργὸν νομίζειν. Τύτο δ' γίγεται αὐτέρε
γένεται:-

Νογίμεναι ιύρες: Πύρροις τὰ νοιτά εἴδη καλῆς νογίμενατ
παῖδερις οὐ αὐτοῖς οὐτέ ταῦτα. κινήμεναι τὸν τοὺς νοιτάς,
βγλλοῖς αἴφθετοις, οἵτοι αἰκινίτοις. κίνησιν δὲ τοῦτον
ταῦτα νοίσεις, γινέτασιν βγλοιτὸν λέγον. γέδει διε
ζόδου, αγγεῖλας Τίν τῷ τοῦτον νογίμενη σχέσιν. ὥστε
καὶ τὸ βγλλοῖς αἴφθετοις, τοῦτον βγλοιτὸν οἱ αἰκινίτοις.
εἰς τὸτε φρείμεσθαι, οὐ κίνησις οὐ, οὐ λέγοιτον τοις,
αἰκινίτοις Τὰ τοιαῦτα εἴδη. οὐδὲ διεξοδικῶς μέσος οὐ-
τοῖς, Τίν τὸν τοῦτον εἶδη σχέσιν:-
ἐν τῷ ποσμῷ εἶδε: Τὰ πρόγκυτα τὸν νοιτά
εἰδὼν, οὐ ταῦτα οὐταῦτα τῷ γένεται αἰτωλάτων.
παρόστοι, νοεροῖς αἰογῆς ποσμός καλῶς. οὐ πορ-
φαιρός

Τὸν μὲν τὸν διάτερον βύλαντιν τοῦ θεοῦ αἰσθητοῦς
διὰ σύνοχής φαίσκον τοῦτο ἔλογον εἶχεν τὸ πεῖσμαν
δῆλον ὅτι ἀφεντικόν αὐτὸν βαλετουν ἔναι :-

Ἐπειταν διάτερον πρόσωπον. Ταῦτα οὖν πάνταν ἐξαίρετα
ἐποίησαν, καὶ διέντεντον ἵδιαν νοερά διωκόμενον, ὥτοι Ταῦτα θεοῖς
τὸν διάτερον θεῷ κακόντας. ὧτοι ὄπιστας, τὸν ἵδιον πρόσωπον
Τίνος ἵδιαν τὴν θεότητα. Τὸν δὲ τοις πάντας πρέπει τοντον.
αὐτὸν διαδύνεται οὐ. καὶ οὐδεὶς θεότης οὐ μηδεποτεν πέποιται
πριται. Αἴτε γε διδόλως μετὰ δὲ τὸν ἔτορέων οὐ, γένει με-
τεδωκεν γένει, γεφθονω. Ταῦτα διδυνάτων τὸ πρόσωπον
Ταῦτα διντιφαντον τερπίσασθαι :-

Παῖδες γέ φόβον: Οὐ φόβον εμποίητε διατίπο-
δεστίτητε, ὥτοι ἔρωτα, Αἴτε τὸν οἰκεῖον αὐτὸς ἀγαθὸς οὐ.
γεδαιν κακοῦ αὐτίος δὲν γένει, εὐετὸν οὐ φοβερὸς δὲν
μεταρθρὸν δέδι, εὐαίστον αὐτίος οὐ, καὶ μηδεποτε τοῦδε δὲν
δῆλοι γένει; οὐγειτ συχνοὶ σῆμαν. τότε αὐτὸν προσοργί-
γου τύτοις σωμαδέσθαι κατασησάμενοι τὰς δοξας,
μαλιστέρε μὲν οὐδείτε προσεργόρον οὐ παλατώνα σο-
φοι.

επιχειρία

ω

εἰσὶ οἱ εκδροὶ ἔτι τῶν γερούσιγγος οἵ φυσὶ περὶ αὐτὸς
 πλάγτησος, σκέψει συναδά οἱ τὰ πλάγτων φυσί.
 φυσὶ περὶ γερούσιγγος πλάγτηκος, οἷς τριχή τὰ οὐ
 ται βίσκοι. Η τύπον πρωτην αὐτῶν μοίρα, αἴρομά γενέσθι
 εῖσιν, τέτον δύναι. Τυπὸς τὸ λογίων πατέροι καλλίμονοι
 ποιεῖσθαι μονάρχου. μίτρην δὲ τοῦ μίου, η τοῦ πατέρος
 δύναι, τοῦ πατέρος νόμον καλλίμονον ὅπερα τὸ λογίων. οὐλλογός
 εργαζεῖν πάντας, οὐρε δικῆς κύρου περιστή καρφασμοί.
 τοι πλάγτοις εὐπλούτοις αἴφεστακέναι. μίτρην δὲ διλονότι.
 τὸ μεγάρεον αἴρομά γενε, διαδιάκονον. οἶστερες πάντος οὐν
 αδόν. Η τὰ πλάγτων εἰκόνα ιστοι. περὶ τὸν πάντων πα
 στελεῖ, περὶ τοῦ ενεργοῦ πάντα η εἰκόνα οὐτιον
 ατάντων τὸ καλλίμονον. πλάγτης περὶ τὰ πλάγτων, η τοῖ
 τον περὶ τὰ πρίτα. μοίρας δὲ πρᾶτος οἷς γερούσιγγος
 τοι οἱ πλάγτων τὰ οὐτα πινόκεστον, πρᾶτος. πρωτην μόνον
 τούς αὐτούς. πλάγτης τὸν εγχορούν, μόνον μίδιονδε,
 πρᾶτος δὲ τὸν θυντήν. γερούσιγγον δὲ φυσὶ πλάγτηγος,
 οὗτος παλαιότερος οὐρανίος, οὐσίς πεντακισχιλίοις έτεσι. Πρώτης
 πρεσβύτερου ισορρόπη;

Τελος

[Αἰρίδιος] [έργατε]

ex corruptissimis: vix.

Πρόκλου διαδόχου λυκίου πλατωνικής
φιλοσοφίου σοιχύωσις θεολογίκη κεφάλαια

Πάντα πλήθος μετέχει τύπος ενός. οὐ μιδαρικού μετέχοι
γέτε τὸ οὐρανὸν οὐ εἶσαι, γέτε κατὰ τῶν σολλῶν, οὐ ἄνθρωπος
πληθεῖς. αἱλίεγαί καὶ σκύτων σλῆθος, οὐ τύπος
αἱλίεγει. οὐ τὸ αἴσθητον Τύτων ἐκαցον εἶσαι σάλιν πληθεῖς
αἱλίεγει. μιδενὸς τὸ εἰος μιδαρικού μετέχον μήτε κατόλον
εἰατό. μήτε κατέκασον τῶν οὐρανῶν, πάντα αἱλίεγει εἶσαι.
καὶ κατάστατα. Τῶν τὸ σολλῶν ἐκαցον οὐσερ οὐ λαίρις,
οὗτοι οὐ εἶσαι οὐδὲ οὐ. καὶ φύκειν, οὗτοι σολλῶν, οὐδὲν
αλλιώμενοι ἐκαցον γένεν, καὶ τὸ σκύτων γένεν. Εἰσὶ
σολλῶν, οὐ αἰσθητικοί αἱλίεγει ἐκαցον. Ταῦτα δὲ
αἰδίωτα. γέτε τὸ οὐρανὸν αἰσθητικοί αἱλίεγει εἴη τι τῶν οὐρανῶν. Τύ^{πος}
αἰσθητού πλεον οὐκ εἴη. διὸ οὐκ σάντων ἐκάσου πλεον
εἰτοῦ μιδενὸς σωτηρεαταῖς τι δίνατον. Πᾶν τὸ σλῆθος οὐ
πάντα μετέχον Τοῦ εἰος, καὶ οὐ εἴη, καὶ γένει οὐ, οὐ μη εἴη
αὐτοῖς, μετέχει τὸ οὐρανός. αλλοτί οὐ σάρξ τὸ οὐ, σέσσοι
γε τὸ οὐ κατὰ τὴν μετέχειν. καὶ υπερέμενοι οὐ γενέαται.
ἀμέν γε μιδενὸς παραγόντο οὐ, μόνον εἴη οὐ, καὶ γέτεξει
τοῦ εἰος αλλιώτον εἴηται. φύσει τὸ παρέκεκρνο οὐμη εἴην
οὐ. Τὸ μετέχον τοῦ εἰος. καὶ φύκειν εἴηται οὐ. οὐχόσερ οὐ.
αλλιώτον οὐ, οὐ μετέχον Τοῦ εἰος. Τύτο οὐδὲ φύκειν εἴην. φύ^{τος}
οὐσερ οὐ. οὐδὲ οὐ οὐρανὸν μετέχον Τοῦ εἰος. καὶ διὰ Τύτο

οὐχ ἦν καταύτῳ ὑπάρχον. οὐ εἴτε καὶ σχέδιον εἰς αὐτό^ν
τι οὐ. εἴη μὲν ἐπιλεγόντασιν σχέδιον. τοῦτο πεποιηθέντεν εἰς Τίμων
Πάντα τὸ γνώμονον εἰς, μετέξει τὸ εἶδος, γίνεται εἰς. κατό δὲ
πεποιηθέντεν τὸν μετοχικὸν τὸ εἶδος εἰς εἴσιν. οὐτὸν γνώμονα
εἰς ἀλλὰ εἴσιν εἰς, καθάπερ συνιόντα δικαστὰ καὶ ποιηταῖς
ἄλλοις γίνεται εἰς καὶ συνομιητὴν τὸν τὸ εἶδος παρεχοτανόν, οὐτα
οὐτα στορχὸν εἰς. μετέχει τὸ εἶδος τούτην τὴν παροχὴν τὸ εἰς πεποιηθέντεν
οὐτα. οὐ μὴ τὸ ίδιον εἴσιν εἰς, γίνεται, εἰς τὸν σεργίσαντα πρότε
ρον τὸ εἰς. ἐγγενομένου τίνος εἰς αὐτοῖς εἶναι. +

οὐκ τὸ μὲν εἶδος προστεθεὶς, εἴδε τὸν ἐγγενομένον τίνος αὐτοῖς εἰς.
Πάντα τὸ ἔνναρηνον, ἐπερούμητε τὸν αὐτοῖς. εἰς ταῦτα εἰσὶν ἔνναρηνον
μετέχοι αὐτῷ τὸν εἶδος τούτου, οὐ καὶ ἔνναρηνον λέγετε. Εἰδεὶ μετέχει
τὸ εἶδος, οὐ εἴτε λόγος οὐκέτι. τὸ δὲ αὐτοῖς παλιν εἰς δόσω
αμφοτερούς εἴδει, καὶ τὸ τοῦτο δὲ αὐτοῖς παλιν εἰς δόσω
οὐδὲν δικαίων αὐτῶν εἶδος καὶ σχέδιον εἶδος. εἴσιν
εἰς τὸν ἔνναρηνον τοῦ εἶδος εἴτε φίλοι. ταῦτα δὲ τῷ ἔνναρηνον
τὸ εἰς, πλήθες αὐτοῖς εἴσιν. καὶ εκείνοις συστάτως εἰκόνων
οὗτοι εἴσι τὸ ἔνναρηνον: ~

Πάντα πλήθες δικτερῆς τὸ εἶδος. οὐτὸν δικτερῆς
εἶδος, τὸ μὲν αὐτοῖς προστεθεὶς τὸ πλήθες. τοῦτο δὲ πλήθες. τὸ
πλήθος τὸ εἶδος. γίνεται τὸ εἶδος, οὐτὸν πλήθον γίνεται εἰς
εἴσιν εἰκόνοι πλήθες, τὸ μὲν ὄντος, γίνεται πλήθος. διότι τὸ μετέχον
τὸ εἶδος, καὶ εἴσιν αἷμα, καὶ σημεῖον. γίνεται πλήθη εἰς τοῦ

πλήθες.

αριθτος πλην ουτος. αλλα αδικιατου δινετι πλην ουτο
 μοδιμη ενος μετεχον. γη το επιστρεψε το πλην ουτος. ητο
 αμα τας ειναι η συγκριτικη αλλικοις ιη φυση. χρονων πριν
 κωλυτο. γητε το εν κατανυπο πολλα διναι. γητε το πλην ουτος
 εν. ας αντιδινηρη αρικη οντα τη φυση. ητερη μηδετερη
 θατερη προτερη. ητερη. το εν πλην ουτος κατανυπο πριν.
 και εκαστον την αιντω. γητε, ητε το ητε ανταρη. αντερ
 αδικιατου. μετεχο επιστρεψε ενος και την ανταρη φυση. ηγδεν
 εγαι αντε λαρη, αρικη εγαι εν. μη εν ποντην επιστρεψεν
 αντερη εγαι, αντε διδικται. πλαντι επι μετεχο επιστρεψε
 ημεν την το εν ι κατανυπο ενον μοδιμη μετεχο πλην ουτος.
 εγαι το πλην ουτος παντη τη ενος ιτερη μετεχο μη τη ενος.
 γη μετεχοηρην η τη ενος. ειδει και το εν μετεχο πλην
 φυση κατα μην την ιτερην ας εν ιφερη. καιτοι
 η τη μετεχο εγαι εν πετανησιηρην εγαι το εν. ας
 ητερη το πλην ουτον ιναρην δια το εν. κεκανενηκεν η το
 τε εν ια πλην. και το πλην ια εν. ια δι ουμιονται η
 κοινωνην ια αλληδην πασαλη ουμιρεται εκδυ προ
 ανταν εγαι. ειδει αιντη ουμιρη ειντοι, γητε αντικεντοι
 αλλικοις. αντικεντοι π, γη αντιδη πο αλλικοι. ει
 εν το εν και το πλην ουτον αντιδινηρη). ητε το πλην ουτος
 η πλην ουτος, γητε εν. και το εν η εν, γη πλην ουτος γητετερη
 εν πλατερη γενομην, εν αρικη, και δυο εγαι. αρικη
 γη το λογικον και το αιλογον εν τω γενη ας αντιδι-

ηρημέναι. Άλλοι μὲν ἀεὶ τι πρὸ αὐτῶν. Τόσοις διαφένει.
πάντες δὲ τούτοις οὐδὲν. οὐδὲν δὲν πάντας. οὐδὲν δὲν πάντας
πάντας. οὐδὲν πάντας. οὐδὲν πάντας. οὐδὲν πάντας. οὐδὲν πάντας.
πάντας. οὐδὲν πάντας. οὐδὲν πάντας. οὐδὲν πάντας. οὐδὲν πάντας.
πάντας. οὐδὲν πάντας. οὐδὲν πάντας. οὐδὲν πάντας.

Τότε πάντας οὐδὲν πάντας. οὐδὲν πάντας. οὐδὲν πάντας.
πάντας. οὐδὲν πάντας. οὐδὲν πάντας. οὐδὲν πάντας. οὐδὲν πάντας.
πάντας. οὐδὲν πάντας. οὐδὲν πάντας. οὐδὲν πάντας. οὐδὲν πάντας.
πάντας. οὐδὲν πάντας. οὐδὲν πάντας. οὐδὲν πάντας. οὐδὲν πάντας.
πάντας. οὐδὲν πάντας. οὐδὲν πάντας. οὐδὲν πάντας. οὐδὲν πάντας.
πάντας. οὐδὲν πάντας. οὐδὲν πάντας. οὐδὲν πάντας. οὐδὲν πάντας.
πάντας. οὐδὲν πάντας. οὐδὲν πάντας. οὐδὲν πάντας. οὐδὲν πάντας.
πάντας. οὐδὲν πάντας. οὐδὲν πάντας. οὐδὲν πάντας. οὐδὲν πάντας.
πάντας. οὐδὲν πάντας. οὐδὲν πάντας. οὐδὲν πάντας. οὐδὲν πάντας.

Μάλιστα πάντας. οὐδὲν πάντας. οὐδὲν πάντας. οὐδὲν πάντας.
πάντας. οὐδὲν πάντας. οὐδὲν πάντας. οὐδὲν πάντας. οὐδὲν πάντας.
πάντας. οὐδὲν πάντας. οὐδὲν πάντας. οὐδὲν πάντας. οὐδὲν πάντας.
πάντας. οὐδὲν πάντας. οὐδὲν πάντας. οὐδὲν πάντας. οὐδὲν πάντας.
πάντας. οὐδὲν πάντας. οὐδὲν πάντας. οὐδὲν πάντας. οὐδὲν πάντας.
πάντας. οὐδὲν πάντας. οὐδὲν πάντας. οὐδὲν πάντας. οὐδὲν πάντας.
πάντας. οὐδὲν πάντας. οὐδὲν πάντας. οὐδὲν πάντας. οὐδὲν πάντας.
πάντας. οὐδὲν πάντας. οὐδὲν πάντας. οὐδὲν πάντας. οὐδὲν πάντας.
πάντας. οὐδὲν πάντας. οὐδὲν πάντας. οὐδὲν πάντας. οὐδὲν πάντας.

7

τῶν πάντων. Καὶ ἔργα τὰ οὐτά, πάντα ίσα. ἀλλίλοις,
καὶ γένει αἷλλα ἄλλο κεφαλον. οἷς τὸ παρόποντος;
οὐ τούτο τὸ ἐφεζῆς υφίσταντος. Οὐ μησον, καὶ γέ
ετοντὸν ἵσον ἢ τῷ αὐτῷ παρόποντι. Διωρίμενον γὰρ
ίσων ἐγί τὸ τὰ ισα ποιεῖν, Τοιδὲ ἐκ τύτων, οἵνοι
οἰλλιλοις. Φέρε τὸ πάντα παρόποντον τὸ πρὸ οὐτῆς;
οἴντως μετόπιστὸ μηνον. Υἱοῦ ισον δύοις δε τῷ πα
ρόποντι τὸ παρόποντον. ἀλλὰ μὲν, γέδελοισον ἐγι
ποτε τὸ παρόποντι. Εἰ ποτε τὴν ύστητον παρόπον
γοργὸν διδουσιν, αὐτὸν καὶ τὴν διώμην αὐτῷ χρ
οῦντος ικατὰ τὴν ψοτόν. Εἰδέ αὐτὸν παρόποντικόν γέτης
διωρίμενος Τετ μετόπιστὸ πάσιν. Ιερὸν εἰαυτὸν διώμενον
ποιεῖν τοιχτὸν, διον ἐκενος. Φέρε τύτο τὸ παρόποντον
οἰν εἰαυτῷ διωρίτερον. Υἱε τὸ πάντα πρόλεσθαι.
πάντα τὸ παρόποντες τὸ παρόποντι διωρίμενος. Υἱε
τὸ πάντα πρόλεσθαι. πάντα τὸ παρόποντες σφέρεται
φύσιν κοστε αἷλλο διώμενοι τελεότεροι οἰνεργάστε
σθαι, καὶ οὐ, αὐτὸ πρὸ τῷ μετόπιστὸ τελεώστεν. Υἱε
ισον εἰ τε παρόποντι τὸ παρόποντον γέτη, γῃτε καὶ
ἀπον. πάντη εἰ τὸ παρόποντον κεφτον τῆς τὸ παρόπον
μένε φύσεος:-

Ἐπί πάντων τὸ ὁπατόν τὸ οιγαστὸν μετέχοντον μήγεται τὸ
πρόποντος οἰγαστὸν. Καὶ οὐ μηδὲν ἐγίν αἷλλο οὐ τάγαθὸν.
Εἰ πάνται τὰ οὐτά τὸ οιγαστὸν ἐφίεται διλον ὅτιο

πρώτως ἀγαθον εἰσίκου εἴτε οὐ. Εἰ δὲ Ταῦταν
τὸ οὖταν. οὐ Ταῦταν γάρ οὐκ Ταῦταν. Η τέτο τὸ οὖν γένεται
αὐτὸν φιέμενον οὐδὲ μηδέποτε μέταχον τούτων
τοῦ προβολόμενον του ενδεῖς γένεται, καὶ τὸ οὖτεκ
τοῦ σιδερένωμάν οὐτεπί οὐτομένον αλλο. Τοδέ αλλο. καὶ
τὸ μέν μετέπειδη τὸ οὖν Τοδέ εγενη μεταχόμενον αντίτιθε
τὸ ἀγαθον. Τι δέκα ἀγαθον γένεται τῶν μετεκόντεντον οὐν
καὶ τὸ μεταχόμενον φιέται μόνον. αλλοί τὸ ανθετό
γαθον. καὶ τὸ πάντα τὰ οὐτα φιέται. Τέτο μέν δὲ ποιον τα
υτῶν γένεται οὐτούτου εφετον. Τοδέ οὐτούτου γενομένου εκείνου μόνον
εἴτε τὸ μεταχόμενον. Τοτέ επί πρώτως ἀγαθον, γένεται αλλο γέ
νετον. οὐ ποτε τοι αλλο πρώτως, οὐδέποτε τοι πρώτως α
γαθον. Τι ἀγαθον ποιοντας, αντί τὸ οὐτούτον τὸ ανθετόν. Το
τὸ πρώτως τοι, γένεται οὐτούτον ἀγαθον, αλλοίλασσον οὐτούτον. Το
ειπετείτε οὐτούτον τοι αγαθον αλλοίλασσον.

■ οὐ τοι ἀρτάρκες, οὐ κατίστιν, οὐ κατένεργαν προστον εἴτε τὸ
μή αιταρκον, αλλοίς αλλοίσιν αιτίαιν ιστημένου. Τιν τίτελό
τιτος αιτίαν εἴτε πάντα τοι οὐτα τὸ οὐτούτον καὶ φύσιν οὐ
φέρεται, καὶ τοι μέν ειπετείτε πράγκτικον εἴτε Κ. Τοδέ απέδε
εις αλλο, τοι μέν πράγματα εχει τιν τὸ οὐτούτον αιτίαν. Τοδέ γα
γίγνεται. ούτω διηγείται Τέτο Τοτε Τοι οὔτεκτον κορυφα
ν. Τοοτετω προστον αντιτείται Τέτο της κεκαρισμένης αιτίας οὐτε
ουτούτος. καὶ αλλαγότεν οὐτοδεχομένου τιν τελεότητα
Τοτε οὐτούτος οὐτούτος. οὐτούτος οὐτούτος καὶ αιτία

μίνον, καὶ ὄμοιότερον ἐστὶ ἀυτὸς τῷ οὐρανῷ τὸ αὐτάρκες, ἢ λοιπὸν τηρητὸν τῷ μετέχειν τῷ οὐρανῷ. Καὶ μὴν αὐτὸς φύει τὸ σύγανθον πρωτῶς. οὐ γέγενες τοῦτο ἐστιν εἰκόνων κατόσορ προφέτου τοῦ πανταῖον τὸ σύγανθον ἐξεψήσαν. Τοδέ μετέχου καὶ διάλλοι μετέχου προφήτων προφέτην τῷ πρωτῶς σύγανθον, καὶ ὅμιδεν γάλλον ἢ σύγανθον:-

I. Πάντα τὸ αὐτάρκες τῷ αὐτών σύγανθον καταβιβεῖσθαι τούτον. Τι τὸν αὐτό τὸ αὐτάρκες, καὶ τὸ προφέταντὸν καὶ ἡ εἰσαγωγὴ τούτου πεκτυμένου, τῷτο δὲ οὐδὲν πλήρες; τῷ σύγανθον καὶ μετέχοντι αλλούχῳ αὐτῷ τὸ αὐτών σύγανθον εἰκόνον τὸν καὶ τῷ μετέχοντι καὶ τῷ πλήρες φύει, κροφτὸν ως δεδάκτου. Εἰ δὲ τὸ αὐτάρκες προφήτην πεπληρώκειν ἔωτε τῷ σύγανθον, τὸ αὐτό τὸ πεπληρωθεῖσαν, κροφτὸν αὐτὸν τῷ αὐτάρκειον, καὶ υπεροχὴ αὐτάρκειαν, τὸ γένεσις θεοῦ τὸ αὐτών σύγανθον, γένεσις εφίεται ἄλλου. Οὐ γάρ ἀνὴρ Ἑλλήνες σύγανθον κατὰ τὴν ἐφεσιν, γένεσις αὐτάρκες. Οὐ γάρ αὐτὸν πλήρες σύγανθον, καὶ γένεσις πρωτῶς:-

II. Μάλιστα τοῦτοι πρόσθιν αὐτὸν μίδις αἰτίας τῆς πρωτίας. οὐδὲ γάρ τὸ αὐτία τὸ οὐρανόν, οὐ κύκλων τὸ αὐτία περιεγνωμένων ταῦτα ταῦτα. οὐδὲ δισδέη, οὐ δινόδος. οὐδὲ ἄλλο ἄλλο αὐτίον καὶ γόμφον σησται ἢ τῆς στοιας προστοσαστον, ἀλλούμεν μιδενὸς φύει τὸ οὐρανόν αὐτίον. γένεσις ἴσην διάτερων καὶ πρωτῶν. Τελεῖ γένεσιν καὶ τελετημένων. κοσμήτων καὶ κοσμημένων, γεννώντων καὶ σεννωμένων, ποιούντων καὶ πασχόντων. γένεσις αὐτίων γένεσις. οὐτε παραγόμενή τὸν γένεσιν, οὐτε ταῦτα αὐτίων γεννώσις αὐτοφύμης ἐγίνεται εργον

καὶ τότε λεγομένων μίσθιον, οὐαν ταῦτα γνωρίσων τὸν οἶκον
 εἰδὲ πεικλῶ περιόδου ταῦτα. Τοῦ αὐτοῦ ωροτεροῦ εἴηντος
 σύγχρονος. **Διανοτάτεροντες** καὶ αἰσθενέστεροι. **Πάνυ** δὲ τὸ παρόν
 τον κριτῶντας τοῦ τόπου παραπομόνα φύσεως. Διαφέρει δὲ γένος
 τοῖς διάλογον, οὐ διελαστόντων μέσων συνάντητον ταῦτα
 τῷ τὸν αὐτούς τοις αἰσθένεσιν οὐ τοῖς μεταβολήσαντον εἴηντος
 κρεπτίσαις οὐ εἴηνταί τοις. Καὶ οὐαν διὰ τὴν ταῦτα μέσα, πορεύτω μήδον
 αὐτοῖς. **Εἰς τούτων δέ** οὐ τοῖς αἰσθένεσιν προσθέσθω, οὐδὲ τὸποις οὐχ
 οὐδὲ ταῖς αἰσθήσεσιν. Χάροντας εἴηντας εἴηντας εἴηντας
 ταῦτα αἰσθήσεις, οὐδὲ τὸ εἶδος μίσθιμον εἴηντας. **Εἰ** δὲ τούτοις
 ἀραι δε ταῖς αἰσθήσεσιν, οὐδὲ τοῖς αἰσθήσεσιν εἴηντας. Καὶ διὰ τοῦτο
 οὐδὲν αἰσθήσεις, εἴηντας αἰσθήσεις τοῖς αἰσθήσεσιν εἴηντας.
 Ταῦτα μὲν εγγὺς οὐταί εἰσιν. Ταῦτα δέ πορεύεσθαι. οὐτι γέ μιαρ
 ἀραι δε ταῖς αἰσθήσεσιν, διδάσκεται. διοτί ταῦτα πλήντος, διάτερον ὑφεγκότων
Πάντας τοῖς αἰσθήσεσιν οὐταί αἰσθήσεις. **Ἐπίγνωσον** δέ. **Ἐπίγνωσον** δέ
 μίσθια αὐταῖς ποιεῖται ποιεῖται, εἰκόνη ταῖς αἰσθήσεσιν, οὐ τούτοις χρῆται
 οὐ τούτοις κριτῶν. αἰγάλεων κρεπτίσαις εἴηντας τούτοις ποιεῖται ποιεῖται
 οὐκοτί οὐδὲ ταῖς αἰσθήσεσιν οὐ ταῦτα, οὐ ταῦτα φύσεις τοῖς αἰσθήσεσιν οὐδὲν. Καὶ
 μίσθια μίσθια, αὐτοῖς. Υπὸ δὲ τοῖς φύλακά τοῖς αὐταῖς ταῦτα
 δέουται ποιεῖται τοῖς αἰσθήσεσιν. οὐ τοῦτοις αἰσθήσεσιν. οὐδὲ τοῖς αἰσθήσεσιν.
Εἰδέ εἴη μεταστάσια κακάντων τοῦτον φύσιν, εὐτερός τοῦτον
 εφοιτεῖ τοῦτον αγαθότων κρεπτίσαις. οὐ τοῖς φύσιν εφοιτεῖ τοῦτον
 αἰσθήσεις αἰσθήσεις. Υπὸ δὲ κρεπτών φύσιν, οὐδὲ τοῦτον ποιεῖται
 διεγέρονται

δεσμού τι διδωτοί τοις δάκτεροις, αὐν τὸ μεταῦτην διδωτοῖ.
 Καὶ τι αὖ γένοιτο τὸ φασότιν κρεβατων. Τὸ μέσον τοις ἀνθρώποις
 μεταλλήφος ἔναι λέγοντ. Εἰ δὲ τὸν κρεβατον αὐν λέγοιτο Τὸ
 μετανοῦ τὸ σύνετον τῶν δάκτερον. Εἰδέ καὶ τὰ οὐτα
 τῶντα Τὸ σύνετον (φίτι), τῶν εἴτι τῷ τούτῳ αὐτῷ τούτῳ
 ἔναι τι δυνατόν. Εἰτε δὲ εφίεται κακδιον, τῶν τὸ σύνετον
 μάλιστ. Εἰτε μη εφίεται, τῶν τὸν πατέρα αὐτούς, γίνε εφίτι.
 Σρόβλοτοντα στρατίους. Εἰδέ Τοποθέτην εγίνε, σφῆς πατέρα εἶπε
 τιτον τὰ οὐτα, οὐχὶ καὶ αἵτια τορωτίση ταντὸν εγίνε Τάγας.
 Μάν σύνετον οικοτικὸν εγίνε Ταῦ μετεχόντων αὐτοῦ. Καὶ πάσα εὐω
 σι, ἀγαθον. Καὶ ταγαθὸν, Ταῦ εἰνι Ταῦτον. Εἰδέ τὸ σύνετον εγίνε.
 σωστικὸν Ταῦ οὐτων στρατίων διὸ καὶ εφετὸν ὑπαρχει τῶντος. Τὸ
 δέ ψυστικὸν καὶ σωμεκτικὸν Ταῦ εἰκαστον Υποίας, εγίνε εἰνι. Ταῦ
 δὲ εἰνι (ψεύτη) παντα. Καὶ οὐ σκεδισμόσ εἴκοσι εξίσιοι τὸ γότ. Τὸ
 σύνετον οἷς οὖν παρη, Ταῦτα εἰνι αἰτερογάτη καὶ συνέχη κατα.
 Ταῦ εἰρωτον. Καὶ τὸ εἰνι σωματωρον εγίνε καὶ σωμεκτικὸν Ταῦ οὐτ
 εἰκαστον τελεῖον κατα Ταῦ εἰντε τορωτον. Καὶ σύνετον σύνετον Ταῦτο
 εγίνε, Ταῦτα συνεργατα τῶντον. Εἰδέ καὶ εἰρωτον σύνετον καταστοτο. Καὶ
 Τὸ οἰκλαύς οικοτοιον. Τὸ οἰκλαύς σύνετον, καὶ τὸ οἰκλαύς εἰνι. Ταῦ
 τον. εἰρωτον οἷα καὶ σύνετον τὰ οὐτα. Οὗτον δέν καὶ τὰ Τάγας
 ζότον Ταῦ οἰκοτεσσούτα, καὶ τὸ τὸ εἰνιον οἷα σέρετο μετέχει
 καὶ Ταῦ τὸ εἰνιον οἷμορχα σερόμην, σιαγάστερος οινοτίμολαργηνα.
 Καὶ Τὸ σύνετον σέρετο κατα τὸ οὐτον ζότον. εἰσιν καὶ οἱ σύρατοτοις
 εἰρωτοις. Καὶ οἱ εἰρωτοις οὐρανότοις. Καὶ Τὸ σύνετον, εἰν. Καὶ τὸ εἰνι, πρωτωράγον.

Πάν τό ὅν οὐκίνιτον εἴην, οὐ κινημένον, οὐ δικινημένον, οὐδὲ
οὐ φέατης, οὐ πάγχη, οὐ μὴν οὐ φέατης, αὐτοκινητού εἴην, οὐδὲ
οὐ σάλλης, ετεροκινητού. Πάντες οὐκίνιτον εἴην, οὐδὲ
κινητού, οὐ ετεροκινητή. Ανάκτη πάντη ετεροκινητων οὐτων
ἔναι τὸ οἰκινητό, οὐ μεταβολή τοῦ τὸ οἰκινητό. Εἰπτάν
Τὸ ετεροκινητό οὐσίαλλης κινημένη κινηται, οὐ κινητῷ οὐ
κινησθε, οὐ επαίσθη, διηγήτε κινητώ, γέτε επαίσθησθον. Οὐδὲ
ώρισθαι γέτε οὐσίαν τὰ οὐτα πάντα οὐ τηνούς την κινημένης κινη-
τού. Εἴην τι οὐσίντη - εργατούς κινητών. Λαλεῖ τάντα, αναίσθη
κινητοκινητή οὖν. Τοιούτου ταύτη, τηρούτε εἴην τοιούτων
κινημένον. Υπερπέτω τὸ οἰκινητό, ύπερπέτερον. Υπερπέτε
ροκινητό, πάγχη πάνται. Χρεούτη οὐτού τοιούτου οὐν. Τὸ
εργατούς κινημένον. Εἰπταν καὶ τότο εἴη το, ταύτη οἰκινητα τα
ετεροκινητα συναίσθιον. πέντε τάσις οὐ, κινησθε δῆμος καὶ κι-
νημένον. Εκδύων τοιούτου πάντη κινημένον. Εδέ κινηται μόνοι
Πάντες τὸ οὐ, οὐ οἰκινητός ιστο, οὐ οἰκινητή, οὐ ετεροκινητού
εἰκ δι τάτων, καὶ μέν φανερόν, οὐτι τηνού κινημένης οὐν.
Τοιούτου τοιούτων, ταύτης κινητων τὸ οἰκινητον.

Καν δέ περ εἴατο μητροεπιτηκόν, σισμάτων ιστον γέδιν τάτων
συναίσθιον εργούτο εἴατο τεφυκί μητροέφην. Καὶ τὸ μητρόε-
φη τερόστη, σισμάτεται εκδύω τερόστη οὐ μητροέφη. διλογούτη
οὐτι καὶ τὰ μέρη τῆς γέματος πάντα, τερόστη τάντα σισμάτει
της τερόστης εἴατο μητροφέντη. Τότο γένεται τοτέ, το τερόστη-
είατο μητροεπιτηκό. οὐταν εν γένεται αἵμφωτο. τὸ τε μητροέφη
καὶ τερόστη

καὶ τρόπος ὁ ἐπειστρόψι, οἷδιντι δὲ εἰσι. Σφραγίς τοι, καὶ
οὐλος τῆς μερικῶν σάντων. Καὶ ὅλον ὅλω σωματίου αὐτῶν.
Τοῦ μερικοῦ διὰ τὴν μερικὴν χωρίσιμον σύγκλιτον αλλορού καὶ
μέντων. Καὶ διὸ Σύρια πρὸς εἴσοδο τεθέντες εἰσιγέφεν, +
καὶ ὅλον μητρικήν τρόπον ὅλον. Εἰ τι ἐπρόσθιτο εἴσοδο
μητρικόν γε σωματού εἴσιται σύμπλεγμα.

Γ. Πάντα τοι τρόπος εἴσοδο μητρικήν χωρίσιμον σώματα
εἴσιται Σφραγίδες. Η δὲ οὐχιώδεις φύη Σφραγίδες
εἴσιται εὑρετικές Σφραγίδες χωρίσιμον σώματα, οὐχιώδεις
εἴσιται Σφραγίδες τούτη. Τοι δέ τοι τοις εὑρετικαῖς
χωρίσιμον εἴσιται τοις εὑρετικαῖς σώματα, καὶ οὐχιώδεις
τρόπον μητρικήν εἴσιται Σφραγίδες, οὐδὲ μητρικές, εαυτοὺς τοις
εἴσιται Σφραγίδες, + οὐτι τοις κατσοῖσιν εἴσιται οὐχιώδεις, καὶ κατ-
εὑρετικοῖς οὐλοῖς. Καὶ εἴτι μάγοι οὐχιώδεις. Εἰ δέ τοι
γε μητρική τρόπος εἴσοδο εἴσοδο. Τοι δέ τρόπος εἴσοδο μητρική-
δον, οὐδὲ οὐ Σφραγίδες, εὑρετικές εἴσιται χωρίσιμοί Σφ-
ραγίδες. Οὐτε δέ τοις εὑρετικαῖς, καὶ τοις τρόποις οὐτε τοις εὑρετικαῖς,
διότου τῆς Σφραγίδες χωρίσιμον εἴσιται Σφραγίδες εἴσι-
ται τρόπος εἴσοδο μητρική τρόπων:-

Γ. Πάντα τοι εἴσοδο κινόων τρόπων, τρόπος εἴσοδο γε μητρικέ-
τικον. οὐτε δέ τοις εἴσοδο, καὶ οὐ κινητική εὑρετικά οὐτοί,
τρόπος εἴσοδο γε, καὶ εἴτι οὐτα Τοι κινόων, οὐτε κινητικένον.
Οὐτε μέση τοις κινόων, μέση δέ κινητού, οὐδὲ ὅλον κινόων τοις κινό-
ων οὐλον μητρική, μέση δέ κινητού, οὐτε μητρική. οὐτε μέση

μὲν ἄγο ἐγί. Εἴ τινοῖς μέροσδε, ἀγο τὸ κινητόν, δικέσαι
καθέωτὸν αὐτοκίνητον. εἰκαὶ αὐτοκίνητων ὑφεγεώς. αἷνα δοκ.
οὖν μὲν αὐτοκίνητον. δικέσαι κατάστιον Τοιούτον. Εἰδέσθεντον
μέρος ἡ κινήσι, οὐ ἔμπολιν. εἴσαι τὸ μέρος εἰν αἱμοτερόis. λαβεῖν
αἷνα κινήσιν καὶ κινητόν. οὐ ταῦτο γέγοντος αὐτοκίνητον.
Εἰδέσθεντον αὐτοκίνητον κινήσι. Τινὲς τὴν κινήσιν εὑρέταν πρὸστια
αὐτὸς εἴη, κινητικὸν εἰναῖς οὐ πρὸστις οὐδὲ εὑρέτης, πρὸστις οὐδὲ
σπασταν. Γένουντον τὸ εἰναῖς κινοῦν πρωτως πρὸστις εἰναῖς ιγίν
εὐτιμητικού. —

Γένουντον τὸ εἰναῖς κινητοῦ ἄγοις, αὐτὸς πρωτως εἴη τότο. Υμε
ταδιδώσοι Τοῖς χρονισμούμενοις. Εἰ τὸ αὐτὸν Τὸ εἶναι διδώσοι. Καὶ
οὐδὲ τὸ εἰναῖς τὸν ποιητὸν τὴν μεταδόσιν. οὐ μὲν διδώσοιν
ὑφεμένη. εἴη τὸ εἰναῖς γένος. οὐδὲ εἴη, μαζανεύεις εἴη, καὶ τελεσθώσ
φέρει πάντα τὸ υποστικὸν τίνος, κρεψτον εἴη τὸ γέγονον
νου φύσεως. Τοὺς δοτίτος. Εἴ τὸ εἰναῖς ταδεδοκότι πρό^{τη}
υπάρχον κρεψτόνως γέγονον εἴηντο μὲν γέγονον Ταῦτον,
εἰκόνως. Πρωτως τὸ γέγονον διτέρως. ανατίκητον γέγονον Ταῦτο
εἰναῖς εἰκότερον καὶ εἰναῖς λόγων αἱμοτερών, οὐ μηδὲν εἶναι κοινόν
μηδὲ τωντον εἰν αἱμοτοῖς. οὐ τὸ μὲν πρωτως εἶναι. οὐδὲ διτέρως
γέγονος. Διγένητος αὐτος λόγος. Καὶ οὐντοντος τὸ μὲν οὐτιούντον,
Τὸ δὲ αὐτοτέλεοντα. Υδάντιον δὲ μὲν κατέαντο. Υδάντια μετασχόντι
οὐδὲ τὸ μηδὲ ποιοῦν. Τοδέ τινούμενον. Εἰδέ μηδὲν εἶχε Ταῦτον,
οὐ καὶ ταῦτα τάτερον, υφεγεώτο. Τὸ λοιπόν, μηδὲν πρὸστο
εἶναι. Τὸ εἰκόνου κοινωνοῦν. Λέγεται εἰ. Τὸ μὲν εἶναι πρωτως,

οἱ δίδωσι. Τὸν δὲ δάτερον, οὐ τὸ δίδου γένεται εἰς αὐτὸν τὸ
ἄνθρακας τὸν δάτερον καρπηγμένος.

Πάντα τὸ σφυτόν ἵνα πάραγχον θεῖ φύεται τῷ οὐτενν, τὰς
τράπεζας τοῖς κατέκεφτον θεῖ φύοις Τεταργράφοις. καθεύοντος
τὸν ἀστάντας. Εἴ γαρ μὲν τὰς τράπεζας, δῆλα τοῖς μὲν
τοῖς δύο, δῆλος εἴς τικαντινόν, εἰς εἰκόνην τοῦ φύος σφυτώσ.
Διῆγεν αὐτοῖς μὲν σφυτόσ, εἰς ὄλλοις δὲ δάτεροις τοῖς
τοτε μετέχοις. Τὸν τοτε μὲν ὑπάρχον, τότε δὲ μὲν τὸ
σφυτόν, γέδει κατάντοντο ὑπάρχει. ἀντὶ σφυτοδιάβλος, οὐδὲν
κοθεν εφύκον οὐδὲν δύτων ὑποβολή:-

Πάντοις Σφυτοῖς ἴστεκαντα εἴσιν, οὐ τούτος οὐτοῖς. οὐδὲν τούτον τούτον
ἴστεκαντα οὐδεποτὲ φύοις. οὐδὲν τούτον τούτον οὐδεποτὲ σπένδεν
ἴστεκαντα. Τὸν εὖ, πάντα τὸ Καρπα κινητόν γέγενετερον.
κινητε ξεντό, τὸ σέφυτο. αἷδι τούτος μετέγοντα κινητα
μὴ οὐτούς. οὐδὲν διὰ τούτων, οὐδὲν τούτος μὲν τούτος οὐτοκινητό
τοσι γένεται. οὐδὲν τούτος οὐτοκινητού. εἴς αὐτῶν εἶχον. καθαύτων
τούτον φύοντα. οὐδὲν τούτος τούτος αὐτοκινητός τοσιν. λαγχόντος. εἴτε
δωσιν αὐτὸν τῷ άνθρακι, τότε τολλεῖ σφύτερον αὐτὸν γένεται. εἴτε
κακαὶ οὐτοί Σφυτοῖς γένεται αὐτοκινητος κατέστοι, τοιούτοι μὲ
τεργίν αὐτοκινητον γίνομέντον. Πάλιν δέ οὐτού τούτον κινητόν.
ὑφέαντος, δάτερον εὔχεται τούτον τούτον φύοντα. οὐδὲν τούτον
ενέργοντον αὐτοκινητόν υφεγάποντα. Διότι τούτων μὴν τούτον
μέντον οὐτοκινητον τούτον αὐτοκινητον. οὐδὲν οὐτού τούτον κινητόν υφεγάποντα.

Ta ἀντα κινδ. δε τρόπο αὐτού γραν Τὸ αἰκίνιτος κίνον.
νόος δεί κινδ. αἰκίνιτος εἰν, οὐδέ κατὰ τα αὐτά ινεργών.
καὶ σὺ τοχή διὰ νόον μετέχει τὸ διὰ νοῦν. οὐδέ το Κόμης
εἰδε τοχήν, τὸ εαυτό κινδ. Εἰ τούτην οὐ τοχήν Τὸ διὰ νοῦν τρόπον
των. οὐδεσι διὰ οὐτῆς τοχήν. οὐτέτοις οὐ το εαυτών κίνον. γιν
εῖ τοχήν Τὸ το οὐτέρη τρόπον. δε τρόπο αὐτού γραν Τὸ
τρόπον νοοτικόν. τρόπο Τούτην τοχήν εἶ ο νόος. αἴγα μή, οὐ τρόπο
Τούτου νόο. τούτου τρόπον αἰκίνιτος αἴγουχον νοεράς εαυτού. οὐτένει
τρόπον εαυτού. οὐ Τόπον ενος εαυτά μετέχει ο σωσόν οὐτά.
νού δε τοχήν. οὐτέ τοφή νοῦ μετονομά τούτα γνωστάς
ανάτακη μετέχειν. Διότι οὐ νοερά γνωστάς είναι αἴρεται ουτέ το
τρόπον τοχήν. εἰ τετραντα εἶ τὸ τούτο νοῦ. οὐ τοχήν τ
ενος αἴρεται τοχήν. Τούτον τούτον οὐτέ τοχήν. Τοχήν δε αἴρεται
τούτον οὐτέ τοχήν.

Πάσα ταχείας αὐτού μονάδος αὔγονταν, τρόπον δε τλύθος
τύ μονάδη διστικόν, οὐτέ τούτης ταχείας Ταχείας Τὸ τλύθος δε μίαν
αναρτεται μονάδη. οὐ μέν τούτης μονάδης, αρχαίστερον χορον αποτελείν
τὸ οικεῖον εαυτήν τλύθος. διό οὐ μία σφράξει μία ταχείας ηδη
ταφά την μονάδος εχει την δια το τλύθος ουτόποσιν. οὐτέ τοι
ζει. οὐδέ την μονάδος αρούρου μενούσιον καθαύτην. οὐτέ την
αναρτεται ταχείας μίαν την ισονταν το ομοταγών τωντων.
οὐτέ τούτην την τλύθη τούτον. οὐτέ αφέντος το ιντα τλύ
την ταχείας διστοσον εχει. Το το αφέντος μοναδην το ολλων γνοι
τωντων, αἴρεται το εκφρου μοναδην ιδιότητος εζωμετον. οὐτέ την

καθεικάglw Ταζίν, εῖτις ίσι κοινωνίας ήσαν συνέχδαι ή ταῦτα
της. διηπή ή ταῦτα μὲν ὄμοταγύ λέγεται. Ταῦτα ή ἔτεροταγύ διη-
κον. ως αὐτὸν μισός αἴρκαις ὑπὸ πάσης τῆς ταῦτης τοῦ ταυτοῦ. εἰ-
γινέκαις μισός πάρο τῷ Πλάτωνος καθεικάglw Ταζίν, τὸν οὐ-
λόγον ήσαν ὄμοτα Ταῖς εἰς αὐτὰ τεταγμένοις παρεχομένη. εἰ-
τε ἀγαπά, ή πάρο τὸ ὄλου. Ἀλλο μὲν γάλλων οὐτίον εἶναι
ὑπὸ τὴν αὐτὴν σύργανον. Τοῦτο ως μισός της αὐτοῦ οὐτίον οὐ πάρο:
ταῦτα στρίτων ίδου. ή οὐτοῖς πάντα ως ὄμοταγύ γεννάσθαι.

μηδέποτε εἰκαστον. αὐτοὺς Ταῖς δε της Ταζέως υπάρχουν
καὶ δέ τε τεύτων φύγετον οὐτοί ή τῇ φύσει τῷ φύματος υπάρχει
το, τε εἰς τὸ σλήτος. ή πάτε μισός φύσεις, ταῖς αὐτάς εἰχε
συναρτημένας. ή αἱ πολλὰ φύσεις, εἰκαστοί της Ταζέως ὄλου
φύσεως. ή τῇ ταῦτῃ τῷ φύγειν σύργεσιν εἰκαστε αἴρχεσθαι
φύγειν τῷ σρότων, ή δε σλήτος φύγειν υποβούντων. ή τὸ σλή-
τος ή τὴν μιαν αὐτού. ή τῇ νοερᾷ χοίρᾳ πουλάστε πάντα νοερά.
ή νοῶν σλήτος οὐτοί εἰναν νοῦν σροελθούν. ή δε εἰκόνων υπίστη
φύση. ή τὸ εὖτοι τῷ σρότῳ τοῦ σλήτος τῷ ενοίδουν. ή
Ταῖς εὐαῖς, Ταῦτα δε τὸ εὖ αὐτοῖς. μετὰ τὰ εὖτοι τῷ σρέ-
τον εὐαῖς. ή μετὰ τὸν νοῶν τῷ σρωτού νοεῖς, ή μετὰ Ταῦτα
φύγειν τὴν σρωτῶν, φύγειν ή μετὰ Ταῦτα ὄλου φύσειν, φύσει-
ταῦτα σρωτῶν, ή αἴρχεσθαι οὐ καθεικάglw Ταζίν εἰς γένος.
ή γένετε δύνο, γένετε σλήτω δύνοιν. αὐταὶ πανορεύεται πάντα. εἶναι
πάντα δύνατον δύνο. Τατέργη καὶ πάντα δύνατον δύναμεν Ταζέως
οὐτία. Τὸ αὐτὸν ἀδύνατον γένος. τὸ γάλλον ἀδύνατον ή πάντα
νοῶν οὐτό.

η̄ οὐκ εἰκάτερον τύπων ἢ ὁ λέγει σρατῶς, οὐ τὸ δὲ αἱμόσιν.
Διῆριψιν τοῦδε αἱμόσιν εὐ αὐτοῖς πάλιν, οὐ γάρ τὰ σρατῶς,
δέ εἰκάτερον. οὐ εἰκάτερα θάτερον. οὐ γάρ σρατῶν εἰκάτερον, οὐ
εἰσὶν αἱμόφω, λήγεισιον διδέτερον ετι εἴσαι σρατῶς. οὐ τὸ
ετερον σρατῶς. Τύπο δέ στοιχοῖ ταῦτα εἶτερων Τί εἴσαι τὸ τάξις
εἰκάτερος. οὐ μηδὲν αἷον, οὐ διλέγει. Τύπο εἴσι σρατῶς. Τύπον
δεικάτερον, ετερον οὐ. εἴτε αἷρας ή διεγίνεται λέγει. Εἰ δὲ τὰ
υτά, διοιφέρει λαβὴ αγαύλων. διεκάθοσον δε εἴγινε λέγεται σρατός
διαφέρει. Τύπο γάρ σρατῶς ταῦτον πεπονθεῖν, ότι αἱμόφω εἴσι σρατῶς.
οὐδὲν εἴσιν δέ αἱμόφω πεπονθούσι. σρατῶς δυοι λέγεται.
εἰκάτερον φαινερὸν, οὐτι ή τὸ σρατῶν οὐ, εἰ γάρ μόνον.
Διῆριψιν τὸ σρατῶν οὐτα, οὐ σλάφω. ή ὁ σρατίσος νόος.
οὐ μόνος. Διῆριψιν οἱ σρατοι νόος. ή οἱ σρατίση κακοί μία,
οὐ εφέκαίσου τὸ διδών οἶν τὸ σρατῶς καλλίσιν, τὸ σρατῶς ιδί^α
οὐ εστὶ βαντων ὅμοι. Στοδέ ή τὸ τὸ γέλας οὐδος εἰ τὸ σρατό.
ή τὸ τὸ οὐνού. οὐτι μετόδος εἰς:

Ποιῶ τὸ αἱμεθεκτον, υφίσησιν αἱφέαντοῦ Τὰ μετεχόμενα. ή ταῦ
σα οἱ μετεχόμενοι υπεροχόδε δε αἱμεθεκτοιος υπαρχόδε μη
τάνονται. τὸ μὲν γάρ αἱμεθεκτον μονάδος είρον λόγον, οὐτα οὐ.
ή δέκα αἷς, ή ως εὔηρμον τὰ μετεχοῖται αἰσογευνά τὰ μετεχεῖσθαι
διωρίψαι. Εἰ γάρ ονον, εἴπεται κατωτό. οὐ γάρ οὐ εχοι Τί:
μιον, οὐ διασοδ Τί αἱφέαντο. ή δέκα λαβόν μετεχε. Καὶ δοθεν οὐ
τείχη μετεχομένων. Καὶ μετεχόμενον θαύτην την τενόμενον υφ
γάρ μετέχει. διετερον εἴσι τὰ σάσιν ὅμοιως σαρόντος ή σάντα

αἰφίαντες πληρωμούστος. Τόμην γένειν οὐ κατὰ τοῖς ἀγώνις γέκη.
 Εἴδε πάσιν ὁσαντας παρὸν οὐα πάσιν εὐλόγησε, δικαίου εἶναι.
 οὐα πρὸ τῶν πάντων, οὐ γένειν πάσιν γέκη, οὐ εἰνὶ τῶν πάντων, οὐ πρὸ^{τότε}
 τῶν πάντων, οὐα πρὸν οὐα πάσιν οὐ, μερισθεῖν δὲ πάντας πάλι
 οὐα πάντας, οὐα πρὸν οὐα πάσιν οὐ, μερισθεῖν δὲ πάντας πάλι
 οὐα πάντας, οὐα πρὸν οὐα πάσιν οὐ, μερισθεῖν δὲ πάντας πάλι
 Πάλιν τὸ μετέχον τὸ μετεχόμενον παταδεέσερον. Καὶ τὸ μετέχομενον
 τὸ σιμεθέκτη. Τόμην μετέχον πρὸ τὸ μεθέχεσθαι οὐτελίς οὐ, Τέλον
 δε τὸ μεθέχεσθαι γενόμενον, διάτερον γέκη πάντων τὸ μετεχόμενον.
 καθό τέλον γέκη μεταφέρειν. οὐ πάτησεν οὐ κατὰ τὸ πάντα με-
 τεχθεῖν τοις οὐα πάντων, Τέλον πάντων οὐτος, οὐ πάτησεν τοις οὐα
 οὐφαντικέλευχεν υπάρχειν, Τόμην γένειν πάντων οὐτιών ουγενέ-
 σερον. Τόδε γέτον συγγενεῖς, οὐ γέτον οὐα, Τόμην σιμεθέκτη των
 μετεχόμενων. Τῶντοι δε τὸ μετεχόντων. οὐτιών ουωλότι φάντα
 Τόμην γέκη πρὸ τῶν πάλλων, Τόδε μετέχομενον εἰν τοῖς πάλλοις, εἰν
 αἷς οὐδέποτε, Τόδε μετέχον πάλι, δικαίου οὐδεὶς οὐ,
 Πάντα τὸ τέλον, δε οἰστοεννιός τρόποις, οὐν δινάτη παρά
 οὐτοις μητρόν Τέλον μιαν γέλων οὐχίων. οὐτιών εἰσάντη διὰ τέλον
 αἴστοτιτη Τέλον εἰσάντη, πάντων γέκη εντεῦ υποστατική των οὐτων,
 Τωντοις γένειν πάντων, οὐ τὸ οὐ, οὐτε οὐ τὸ οἰστοβόδεσ Τέλον εἰσάντη,
 Τωντοις. γέκη Τά μετέκειν διὰ τέλον Τέλοτιτη Τέλον εἰσάντη,
 οὐλα γεννοῦ εἰσάγεται παταδεέσερον τῆς εἰσάντης γέτο. οὐτε γέ-

τελέσθης Τογαντό μόρος τίς; ἐτὸ τέλεον οὐ τέλεον μίμεται,
Τογανδόν εἰκάνει δέ, ταῦταν οὐ υποσατικόν. ὥστε καὶ τὸ τέλεον
οὐδὲ διωταῖ σαρακτικόν γέ καλά φύσιν. Καὶ διὸν τέλεοτερον μᾶ
χλον Τογαντόν μετέχει. Τότο δέ εὑρυτέρω τε ἀστέρα Τάτον
σωματεῖσερ. Ταῦταν μὲντο. Τότο δέ σλαδόντων αὐτῶν. Τόδε δέ
τηγέσερον, σσωσερ οὐ αὐτηγέσερ οὐ, τοσαῦτε μάλλου ἀλισσού
αὐτῶν. σορρωτέρει δέ οὐ ταῦτα σαραγοντος ἀλισσοντων γέ υπο
σατικόν. Τοῦτον ταῦτα υφίστανται οὐ κοσμον. οὐ τέλεον οὐ σωμέρει
οὐ λοιοσοίν. οὐ δημιοσοίν. Τοῦτο δέ σλαδόντων εκατὸν ταῦτων
δρῶν ουρρειν. Τόδετι ελασσοντων, αγορίωντων. οὐ δέ ταῦτων φα
νέρου, οὐδὲ τοσορρωτάτων τούτων πρώτη ταῦτα, προνον γέ. Καὶ
δεύτερος αὐτῶν. Τοῦτο τι γεννά, οὐ εὔχεται μετέωντο, διλον οὐδὲ γέκτων
οὐ πορρωτάτων. Διηγόταριται πορρωτέω εἰκόνις. Αὐτόδι γέγεννη
τερον ταῦτα παρασαρτόν. οὐ οὐδὲ αἴρεται μήτε ταῦτα σαρακτικόν
ταῦταν οὐτούς αὐτῶν.

Μή δέ τὸ σαρακτικόν αὐτῶν μένον αὐτό εἰ φέσσωτο σαρακτόν τούτο
ταῦτο. Καὶ τὰ εἰφεζήν. Εἰ δέ μίμεται τὸ οὐ εἰκόνοι γέ ακινήτως υφι
γενεῖ ταῦτα μετόπι. οὐ τοῦ τοσαράγον ωσσώτως εἶδος ταῦτα Τάτα
ρον αὐτικόν. σηματίνει δέ τὸ οὐ ακινήτως υφίσιον. Εἰ δέ δια κίνη
σεο οὐ εἰαντα υπερινοῖς καὶ κίνημανον. Χάδε οὐ εἴτι εἴσαι μεταρρόν.
αὐτούς οὐ. δέ μετάποτο οὐ κίνυσις καὶ αὐτάς οὐσιείσαι. Καὶ οὐδὲ διαστάση, οὐ
ακινήτως σαράγε τὸ οὐ, καὶ ταῦτα σαράγον μήμιστέ. Καὶ ταῦτα πρω
τως. ὥστε καὶ εἰ ταῦταν τὸ τινάν σαρακτικόν. οὐδὲν εί

τὸ σαραγόμυρον ἐφέαυτό τοιούτο τὸ ἐφεξῆς. ὀνειδοτίστων, τῷ
σαραγόντων μενόντων. Τοι δὲ τερα τοιούτο γένεσιν. Τοι δὲ το
σῶμα ἐλαττόμυρον, μέντη σίδηστον σίουν γένεσιν.

Γάν το σαράγον, σὰ τῆδότιτη διωρίμες περιοστίν ταρπτί^{τη}
κούγη τοδετέσσων. οὐδὲ μή διὰ τὸ τῆδον. ἀντελάθετον καὶ τὸ διωρί^{τη}
μήν ταρπτίτεν. οὐδὲ τὴν εαυτή τάξιν αἰκίνητον. οὐδὲ μάτο φυλαττίτην.
Τοι δὲ εἰλλαδίν καὶ οἰστένδων ἄλλω τοῦτον σαραχόμυρον. οὐδὲ εἴαυτος
τροπή καὶ αὔριωστο τὸ υπόσασιν. εκάνων σαρέχετο. μέντη δὲ σίουν
γένεσι το σαράγον καὶ μενόντος βιβετάντος σροδοτή. σλύρες αἴρε
τὸ τῆδον υπάρχον τὰ δελτέρα υφίσιον, αἰκίνητος, καὶ ὀνειδοτίστωτο.
αὐτὸν οὐ σερήγη. καὶ τέτε μεταβάλγον ἡς εκάνα. τέτε ελαττόμυρον. οὐδὲ^{τη}
αἴσθομερομόστη το σαραγόντων τὸ σαραχόμυρον. οὐδὲ το γενεστήτο-
σροστή. οὐδὲ τοῖς σεννυτικοῖς αἵτιοις. οὐδὲ μετάβασις. οὐδὲ τοι γέ-
νεται τὰ σροιόντος. μέντη σίουν γένεσι, καὶ τὸ σαραγόμυρον. ἄλλο σαρά^{τη}
αὐτὸν γένεται. αἴσθοιωτον το γεννών ιδρυται καὶ ἀναλατίστωτον. καὶ διὰ γέ-
νην διωρίμην εαυτό σολλασθασιάζον. καὶ αἴφεαυτούς δελτέρας υπό^{τη}
σάστος σαρεχόμυρον.

Γάν το σαράγον Τὰ σροια σροστέαυτο σρότη ἀνομοίων υφίσιοι.
εἴσῃ τοι κράτην οὐδὲ μάτηκας γένεσι το σαραγόμυρον. Τὰ δὲ
τὰ μὲν αἴσθωτας καὶ ισα καὶ διωρίμην οὐκ οὐ στοτε δη ὀμψίλοις. οὐδὲ
μη γένεται καὶ ισα. ἄλλετεράτε καὶ μησα. οὐ τούτη διακεκριτας
ομψίλων, οὐ καὶ μησα καὶ δικέκριτον. οὐδὲ μὲν στοτε διακεκριτού
ακουμβατη εἶσαι. καὶ διωρίμη τῷ μητιώ τὸ μεσαύτη συμσαθεσ. οὐδὲ
μεθεξετοίνιον σατέρον σαύτη ετέρα οὐτα. Τοι δὲ μετε
κόμενον

κοινωνίαι διδωσι Ταῦ μεταχόντι, τρέπετο τὸ δὲ μετέχεν. ἀλλὰ
μήτις οὐογκη τὸ αὐτιστὸν τὴν αὐτίου μετέχει. οὐ εἰκάστη γένον
τὴν γοτίαν. γένεται τῇ μὲν διακέκριτῃ, τῷ δὲ οὐνωτῷ τὰ παραίσουτι
τὸ παραγόμενον. φέντε εἰδίους ἐπαίτερον περισσόντεν, εἰδίους
οὐνωτούς μετέχοι τε τὸ δὲ μετέχει. οὗτοι εἰχοι ὅν τὴν γοτίαν.
τρέποντο, οὐδὲν εἶχοι τὸν αὐτὸν γένοστον. Εἰδέ μάγον δὲ δια-
κεκριμένον ἀμόδιγον οὐνωτὸν μάγον δὲ τὸ γεννήσαντος, καὶ οἰκεῖον
τεννυθέν. οὐδὲν αναγραφογορ τρέπει εἰστὸν μάγον, καὶ σερηποσφέ-
ντον οὐνωτὸν μάγον, οὐδὲν συμπαθεῖ. Εἰ δὲν οὐ συγγενεῖ
τοῖς αὐτίοις κατὰ τὸ γνωτό τὸ γνωτό, οὐδὲν τὰ αὐτάντων οὐδὲν
ηρτεῖν αὐτάντων κατὰ φύσιν οὐδὲν τρέπει τὸ γένος αὐτῶν (γίνακός ὁ πε-
ριενετός οὐδὲν), οὐδὲν τυγχάνοντα διὰ τὸ αὐτὸν τοὺς ὄργαντος. διλον
δι τοις οὖτις μάγοις οὐνωτοι. Τοις οὖτοις τὸ γένος τοῦ παραγόμενου
ὑφίσησι τὴν τὸ παραγόμενον αὐτίου:—

Cap. 29.

Πάσα τρόποδος, διὸ ὄμοιότυπος ἀστοτρέψται τὰν διλέρων:
τρέπει τὰ πρώτα. Εἰ γὰρ τὸ παραγόν τὰ ὄμοια τρέπει τὸ αὐτόν
οντούς φίγουσιν, οὐ ὄμοιότυπος τὸ παραγόντων φίγουσι.
Τὰ παραγόμενα. Ταὶ δὲ ὄμοια, διὸ ὄμοιότυπος ὄμοια ἀστοτρέψται
αὐτοὺς διανομούσιτος. Εἰ γὰρ οὐ τρόποδος οὐτῷ φέσει (σερηπό-
ταντος τὸ γεννήσαντος τρόπος οὐ γεννήσει). οὐδὲν εἴπει τρώται,
τοιστοις οἰκείωσι τὸ μετέπειτα διλέρων, διὸ ὄμοιότυπος εὔχεται
ὑπόστασιν:—

vñ. reliqua in Procli Theologia Platonica
per acmil. Portum pag. 430.

Msc. Dresd.
Da. 56.

